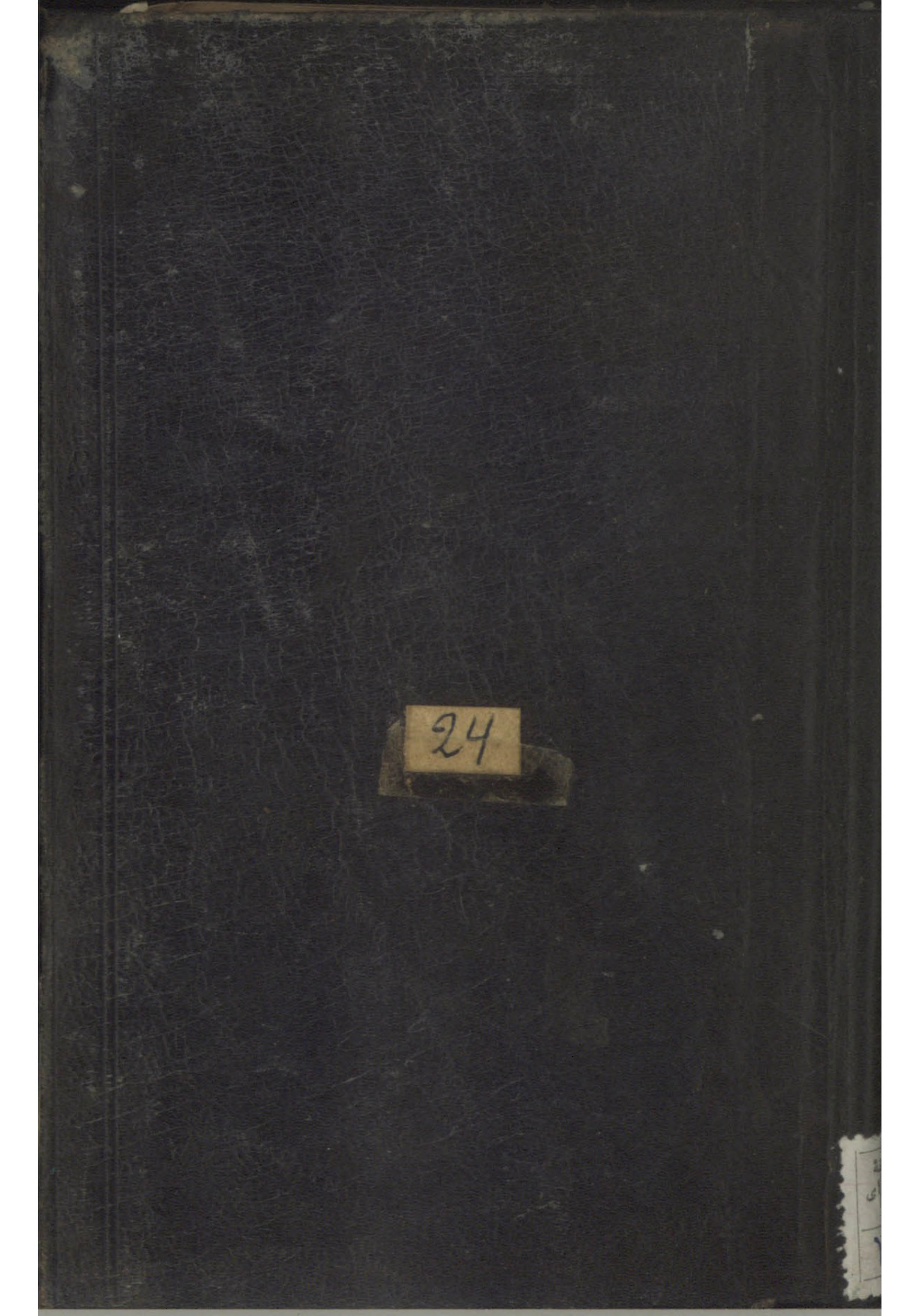

24

منظومه مذهبی به کردی
۱۴۹۵۹
ک ۵۸۵
کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی
۷۵۹۴
فیلموتک تاسیس ۱۳ ۲

[illegible] خالق دانای کردگار
[illegible] مرشمار علیم
[illegible] کردگار
[illegible] کریم [illegible] خبر
[illegible] نیکر
[illegible] وارران [illegible] نامی گران
[illegible] دوست [illegible] یار
[illegible] تمامی زمن مرا سال
المعجب [illegible] اکثار
المعجب [illegible] گو
[illegible] ستر و قار

ار کرم احمد مصطفی یار دار
[illegible] بسم الله الرحمن الرحیم
در جحیم [illegible] در رهای [illegible]
[illegible] ز رسول سرور
گفت [illegible] چشمه [illegible]
هرکه [illegible] مردان
اگر [illegible] نگار [illegible] گزار
کاران [illegible] ولدم [illegible]
که [illegible] رنگ [illegible]
دان [illegible] عمر [illegible]
دانه [illegible]

بر ... کاری ... پیت ... مسر   ... دریم ... پادشاه کرد
چنین که پید شفقت ناهید لعلی   صنعت کده معجمی سعد نازنینی
مپای و پهلوانی ناری تخت شاه   ناهم مپای و بردار تماجی ستاره
بلک کناه دارنن ناهید لعلی   نامش شاهان فرور کوح نازنینی
نه تخت جامر زنشه نی تشاد   جنی کزانی عمدان وبار
چی جارهان کفتکوش ملو   نه تخت نالرتی خاندانی الاحوند
سعد و المعجمی چنین ز نامدار   لواهای برفت ماره نی نکار
تا وقت ظهر ادم مره دلیر   کوشان نکار آهوانی سه تیر
نوبر بیدی ناز کوشان   مرکای زرور مناه کوشان
هم او المعجمی سعد منک نام   آکان اودنا فی جسی وارام
مرد و پهلوان چنین ترنیان   تا ماوری نهر دانرک زمان
تمزهای رزوز اد خورشید جاهی   دیره مشی و جمم سعد نازنینی
عاشق سعد فی های رعرور ماه   زنجی و دردول اکن ش یک کراه
مرصوار ربانی

صبر جلوری ربانش نرزدنت   بی خوبی زحق سعد نازنینی
و سرمای نقدی رب العالمین   تو بهام نشی سعد نازنینی
بلک شب تخزنت او کوخ نکار   آما کوردش رکول نازدار
رکول وارت بیش دنخ نازنینی   و برانکه حق بصدق یقینی
و مسلمانی بر وصدق اخلاص   خدا ری رب نغمبر شناش
ستابرانه ری خورشید لقا   می تو ری سعد کردنم لقا
دردم تخوانی واراو خورشید جهانی   آما ران حق بصدق یقینی
کلمه شهادت آورد در زمان   آما ران حق تمام کسان
مرزا کرزب اد کوخ نکار   شکرش کده برزت یکتا کردکار
بصدق و اخلاص ایمان آورد شان   رو نرزکار حق فی همتا کوش
سبا عشق سعد لکنه مشی نر   رو نرز و زور دردشا منبر زنایر تر
نرانا برد همراه ملکشاه   فی سعد زه ص اد خورشید لقاه

نکاح نسبت ایلرز او خورشید جهانی   تا باور الدی سعد یار زمانی
دلشکسته سعد چقدی نه الدن آندن   نقد دلداره او خورشیده لق
دیدی وارش بکا اول جواب ترش   هر ایرزدی سعد یار نیلیوی
دلش لنکت ایلدی فرشته جوفی   زرسول آن ما تنت عزیزیا موقی
سعد چون ایشتدی لکن اوج احسار   حق پاهی اوزوز آنا نه گفتار
ودت ای یار زنانی دینه فرجاه   بی حس آنانی حشی مرعاه
لکن گنی زکز آنانی   او معدوم نی مسلمانی دلار
دارش گناه یا مید شاه منانی   بر کذره خلق کند جهانان
شاهی حرمت منند یا توبیانی   بر زینت طعنز زلف سیاهی
بیل برابر ای سعد وقاص   من مسلمانم اصدق اصدقی
دیدی بیلم گوزنب رسول کرور   شفاعتوری امت رادی ذنب تجره
زدینی رسول نمه کرنی دبر   دنت معدوم تو بشر بر یاهی
حضرت رسول الصلح صلاح   مم ایا برابر تو تکلیف نکاح
زنکساده بی تو

زنکساده بی تو یابی آرام   چون مرغ چیخ کردده دام
سعد یا مزر شفقت ای حضر   دانش ترانه ای زار ویلر
که یا هم ابر تو یار اکیلیان   بی لقای دیدت وشت تو ملیانی
خنیخ چیخ یا مم کفلو کردن   صحیح صلد حجت تمام آوردن
سعد یا مزرد وقش ای نفار   تو کی که دیت بکره قرار
تا که توفیق دانای همتا   بحز بیو شهر یا ماهیه شاه
های اوزور شفقت ای ای راه   بحر دانش مرزریا الیدون براه
بی تو لبتز زبا مید جز   ملعون نی دنی کمراه بر کهر
هر قافیه ما ما برابی دور   کال هر ایالتی ما دیرولنی ور وز
روزانی زنده نیده بموزب رنهی   جنی سار دنیا ملعون فجوی
یکی خبر برد زالدی یا مهد شاه   ودانش قافیه مید براه
کش مسلمان قافیه بکیر   جنی کم مید شفقت ملعو نکار
دانش طلب کی ادمر حو دیر   یعنی بو العجب سعد بزه زنیز
تا که بکیا نیم مر دوستانی نقار   تمام قافیه یا دیدانی بشار

سنه آوردش لاهر دو نامور   دلاوی نامهید شده عون کافر
کمره بردش لاو دمای بخت زرز   شاه دوات هیبت شان لا بر الکرور
ماجان قافلهٔ آمایرای دور   تمام مال ده یاوران بروز
ار مسلمانان بو قافلهٔ تمام   جنگ شان وز قتای عام
جمله هرکارش هرچه بی تمام   نکرا غارت یاوران ولادم
پنج هزار نورر محوال کار   کوزه ازال شیران جمن جوزر
منیده شفقتی هردو نامور   برای عزم جنگ لشتی لمر
کوزه کوان پنج هزار نورر   رو دمای مراه جمن شرحو کوزر
اجازت داستی ارای هی مراه   پایح دسپاه درر زلالی ناهیدشاه
یاوران بخو یک قافلهٔ تمام   هم ابو المعجن سعد نیک نام
اهی قافله دیان دشیان هرار گرر   آمان سپاهی برای جنگ نزور
زا مانشی سپاه کافران تیر   کشت تباه کوی هر کار دار
تمام و هم کوی

تمامی دایم کوان منا حاجت   مرر کار دجمن قاضی اکا حاجت
زاتی یا کریم ده یک لا کس   ده جای تمنک دار فریاد یار رس
سعد ابو المعجن زاماشان خبر   کشت مسلمان قافله تا کسر
ابو المعجن دار سعد یار نیش   ده مسلمانان دجمن کریم جمین
سعد ابو المعجن دارش ده بی دریغ   دجمن مسلمانان تنه کیم ده تیغ
اگر قافله کریم قتی عام   هم دین اسلام لیمای مهر حرام
یه رود بنیمه زلالی کوکار   درر زیم زتیان لا ازمان الادر
از مرد رفیق ده یار لا نمایم   رشیار کافر کریم قتی عام
منیده داتی دردم هردو نامور   دست دال دشمیر کافر ارحم
لشتی نه لشکر کافر ده بی دریغ   سپای کافران دال ده دوم تیغ
پنج هزار نورر کافر لعینی   دست دال دشمیر هوداران تنفکی

هم ابوالمحجن سعد نامور | دست داد و شیر صاف جوهرا
زد سپاه کافر قتات عام کرد | چند کس ز میدان ارواح کرد
هر صد وقت حالت تا دو هزار کرد | کشته کافران ده هزار یاور
تمام کرزان رو نمای نراه | مراد بی درد ولای ناهید شاه
سپاه چنین بادولی ولای شهریاری | کردشان فریاد حردوشان برزر
هر دو پهلوان دینه شیر شت | حمله آوردند پر یاری و قصب
ده هزار پیمان فتح کردن و | ز دلیش دمال نمودی دریغ
ناهید شفقت حردشان اقرار | سال داد سپاه دیش تا پنجاه هزار
دانکر که گوسا د کر ناه | زنای علمرزر تا هفتم تا
ز نور نیسی بور اصبه بار جای | بی ابوالمحجن سعد نار زنای

سپاه کافران تا

سپاه کافران تا پنجاه هزار | به خیل و به رکاب تمام پیادی سوار
داشت و لشکرش ملول و پرام | هر تن بسته بادوران و للام
هر کس زرشان بادرون بریم | منجون دلش کنج مال دیم
سعد ابوالمحجن دیش رتا گاه | میدان دردم سپاه ناهید شاه
هر دو هزاران دینه ارد ها | داشتن با خالق نی بار بی همتا
پناهان از تیغ دانای کوکار | درخت مال دار ز قوم کفار
بوشان با جوش ز دیشر تا تمام | ز قتات شام کافر چی رارم
امان بهمد د گو دیر | بدینه سگاران دیر و نخجر تا عی
یکی ز سپاه کافر بی دین | اما نمیدان اصبه قار جای
سعد نامور چنین ز زبان | دست برد شمی کلو کای سنان
کافر چنین کرد دلش حردشا نجاه | دشت کو د شمشیر زنده سوار

دارش نفوذ سعد نامور / کافر دوزخی ملعون حیله گر
ضرر نداد هیچ نه پهلوان / بحکم قادر بی نیاز لامکان
نوبت گفت زیرت ترزانش / دارش نه مگر بندادی کافر
سعد نامور چون ز ریدان / بضرب مرده گوش زندان
تا هفتاد نفر سعد نامور / قتل عام کردی زد سیار کافر
ز چهار جانب دستش کمند / سعد نامور گیر آوردند بند
برش بسته گوشش نیشاده / خنیل موکشای بی ملعون گمراه
همچنین که نهاد منجنیق دار / پناه برد بذات قیوم قهار
آفتاب تجلی دار بمغرب رسانی / شب و ظهر دارش ملعون مدیح
دردم امرش کرد ملعون کافر / بردش بزندان سعد نامور
یا حق از درکات مثل استمام / ز خشم کنام مبذه رد سلام
تا امینی که مبذه بر نرشت / برادش نه معدوم جنت بهشت
دالی چند

وارش چون آفتاب بخیز و زکرد / شکست در سیای زنگی هم نره
ابو المحجن ها وریم بدست / هر دو شان جلاد به تیغ کرد رفت
ایمی ارشنوه ز محجن خبر / بنابر و هداد بنیاد داد کر
دارش یا خالق حی توانا / اینچنو سعد ز بند بکرون رها
ابو دادش در دم هر نیز ادها / مکنند کثرت بدبخت راهی هزار
شی درا ده محجن وصل گیر / مکردش طلب سعد بی نظیر
خنیل گیلیان دور لشکر / تا راش کفت ولای سعد نامور
دارش سعد وقاص ز رنج زندان / هر دم هوا چو یا حی سبحان
بحرمت نور پاک پیغمبر / سیدیام و چو یک ایلچار تیر
محجن یا والش هوا کند / سعد نا علار ز رها کرد ز بند
سعدش سر آورده رو کرد به صحرا / هر دو دلاور و هم هر دار ا
سحر روش ها شعله نور خور / هر کی ساز او بنیاد دشت در
انجار انشنو ز تا هید خبر / هرکار لعین بیدلی کافر
دارش طبل کوس زندش کرنا / ها جنگ محجن انشو نه صحرا
آتی و نا هید نداری خبر / سعد نامدار ز بت انتی در بر

واتی ونا هیه نداری اجر   سعد نامدار ژ هنه شی ذبر
ساکه اید شغفت ملعون هیدلی   پنجاه هزار کس سوار له وزنی
سعد لو المعجن وشیان اوهنا   هر لو سوار یلن ویکنه اژدها
یکی ژ لکافر دا نمیدانی   مدا ابرابر هر لو پهلوان
مهمیز دا اسپ سعد ونیه شیر   نادا لو سوار لکافره پهر
تیری ژ ترکش دانه روی کمانی   رادانه شغفت بتر له آمان
دا اش بنر دوی سینه هر دو دو مردار   ژ پشت مرکب گردش نگونسار
یکا یکما ماهان نمیدانی لکار   نکر دش ژ کیان سعد نامدار
شکست ده نفر با امر خدا   لبغرب نیزه نکردش فنا
حجی اسپای کفار ژ حد زیاد له   اسپشان بخت اولش پیاده
بجها رجانب ورشتان نکند   سعد نامدار آورحق وبند
بلات بسته بر ورشانی له شاه   خیلی خوشحال له ناهید مگر
وآتش وجلاد ناهید شای لعینی   بر بنیرونی خونش بنر دوی سیرنی
یکسو زنیر شولی لکافرهادی   وآتش هزانه شای خرب زهرنی

اگرای شخص

اگرای شخصه یکشی به تیغ   معجن ژ ریشه مان ما وروی دیغ
ورش بزندان بعد خوار م   تا باریم بدست معجن نامدار
وقتی بوالمعجن آوردیم بدست   اوسا هر ار شانی بزنیج بکر قیمت
شغفت ژ وزیر سک بدگمانی   ودت دوقاتی وزان بزندان
تا صباکه نور خورشید بوو روشن   ابو المعجن ه وریم وبند
اوسا هر لو شانی نقیار   جدیم دجلاد وتعجیل نار
دکم ناهید ملعون مردار   وستی نزندان سعد نامدار
انهمی ژ شنوه با امر خدا   شوله دل افروز رشتی نخوالنگاه
وقت بنز شو شوخ نازنین   اما نخو البش رسول کندلی
دانه نینش مقطوع سر در   بر کره ژ جا سعد نامور
وقتی بیدار له او شوخ لکار   صلوات دابدلی رسول نامدار
ا بنز و بانه دل افروز ماه   وآتش ناصلا در دانای له همتاه
ابیدم بتوانی یا حی قدیر   بر کیم ژ جا سعد له خطر
ابیدوات هر بنزا ونیه اژدها   نکند کرت بدست ژ دنیای نزاه
شوژ نکش پوش او خورشید جمالی   له سعد مکیلا دیده دل غمگین

ره نمایش گرد خضر اندر سفر | یا دلا بر منزل آن سعد بشر
دلش سعد و غای گنج زبان | هم دم سعد جمل حکیم زمین
بحرمت پاک مصطفی نازدار | یک ابجار بر پیام حیدر کرار
مکنم بو سعد جمل افروز ماه | سعد نامور بر آورد بخواه
واتت سعد و غای برانه لقاین | چونکه کافرن نامه بید شول
بو [illegible] ان وبا جمل نار | ثبایم والولان خامه شهریار
سرش زبانی بکریم حبراه | بتوفیق حق بحکم خدا
ایدواتت هر [illegible] روندان بزراه | یاران والوان خامه باشیده
با مر جمل قیوم قهار | ترکیستانلیجان کس [illegible] سپاه دار
دلنکیا [illegible] | نجامه خواب [illegible]
دلت بر دخجره جمل افروز شجر | شعی [illegible] سپاه [illegible]
بتوفیق حق بحکم خدا | بهوش گوش کرش کمر دلش [illegible]
چونکه دل افروز [illegible] | کمر کمر شاه مردان [illegible]
سر با بوی [illegible] کمر خنجر | آوردش وغای سعد بشر [illegible]
سعد جمل افروز کرمش آفرین | دلت بار کرالله [illegible]

ایچی جسر [illegible]

ایچاره جسر زانام و مسلمانه | کمرنگمر شاه مردانه
بوتا هر [illegible] ان جمل شیرو نخواد | سپدا بکریم لو خنجر کذار
اوشوهر [illegible] شان وبا مدارا | رو کرمن دردم دجمل ساره
فری کیلیان ز دشت [illegible] | دیشان بو المجی [illegible]
سر کرزان [illegible] | مکیلا با سعد [illegible] بو حضور
سعی سعدش [illegible] | کردش شکر داشت [illegible] معظم
چونکه روش [illegible] صاحب سحر | روان [illegible]
صبحی [illegible] افروز [illegible] | هر [illegible] روان [illegible]
لشکر جمل دیشان [illegible] | لوانی و جام [illegible] شهریار
ولیث [illegible] | لشکرش تمام [illegible]
سپاه حق [illegible] | [illegible] کفاق [illegible]
هر کس [illegible] دست [illegible] تیغ | ترکستان [illegible] دریغ
ز جهان [illegible] تیغ [illegible] | شندل [illegible]
ادهم [illegible] شیر غران | دست [illegible] تیغ شمشیر برّان
[illegible] | و ستاند [illegible] سپاه [illegible]

هر یکی را ای نیشاتش لشکر   دلاور خزانی روز یوم المحشر
پنجهزار سوار کافر لعین   دستش هر دو سپاهی سر زمین
تا با سپاه آوردن ایمان   ز بت پرستی گشته اهل مسلمان
شکستش بجای کلیسای هر دار   قبول کرده دین احمد مختار
سعد بوالمحجن چو افروز ماه   شیمیش هر دو ایران چهره شاه
تا هیمنه هر دو نامور   هم یاری و سردار تمامی لشکر

رسیدن خبر نامه شاه قطلان شاه و سپاه آوردن قطلان شاه

بیلاکر [illegible] دیوان و دلاور رزم   تا جنگ [illegible] اهل [illegible] معظم
پادشاهی به لشکر کنار   برای نامه شیله قطلان هر دار
برادر شیر ملعون [illegible]   نفسته پادشاه و او نیز [illegible]
سپاه ساختن [illegible] سیصد هزار   چنگ نامور ملعون هر دار
[illegible] هزار نفر پهلوانش [illegible]   [illegible] ترانش
قاصدی [illegible] قطلان شاه   دست [illegible] احوال تا هیمنه [illegible]
دانسته قطلان شه [illegible] یقین   نا هیمنه [illegible] ز هر دو سر زمین
[illegible] پهلوان [illegible]   تا هیمنه [illegible]

نامه هر

نامه هر دو شان [illegible] ز ظهار   بوالمحجن سعد نامدار
که [illegible] شفقت قطلان [illegible]   ز تخت [illegible] دشت [illegible]
[illegible] چهار جانب [illegible] دشت [illegible]   حاضر [illegible] سپاهی بی شمار
سیصد هزار مرد آوردن جنگ   روان شد به راه [illegible]
[illegible] گرمت [illegible]   تا سپاهش و ملک نا هیمنه آورد
تا ایران و ملک شهر ناهیمنه شاه   سپاه ساکن چادر گرد و [illegible]
اودند هر دو شان خیمه بارگاه   هوری [illegible] سراه
که دیده بانی ز بالای حصار   دیش خیمه چادر [illegible] هزار
اونکه هر دو [illegible] چادر [illegible]   هوری [illegible] اولشو [illegible]
[illegible] آوردن خبر   [illegible] بوالمحجن سعد نامور
دانست آنان سپاهی قطلان کافر   [illegible] دشت [illegible]
[illegible] آمر [illegible]   هر جا [illegible]
که شفقتی هر دو نامور   [illegible] شیر نر
[illegible]   [illegible] هر یار در

~~[illegible] قطلان [illegible]~~

آنان

نکردی مدارا ز شور شاهی دبر
مداران برابر قطال کافر

یکی از سپاهی قطال شای لعین
آنا و عیدان و صد قاریقین

قو دیمای کرد و کبر لعین
نکردش جولان در وی سر زمین

سعد نامدار آنا عیدان
گرفته به دست هیزه جان ستان

ملعون به سرای دست برد و شمشیر
نکردش حواله سعد بی نظیر

داشتش فرق سر سعد نامدار
ز سپر دار سپرش چون شیر شکار

چو نگه سپر ده بیش پناه بدآورد
ز ضرب ملعون هیچ نشدی ضرر

نوبت گفت بدست از دهای جان
هیزه زر ناسلم ها نزوی کمان

داستن دستانش هنر بود کار را
ز بالای مرکب بر دوش نگون ساز

تا ابجاهد فر سعد نامدار
با وه نش قطال سپاهی کفار

جمله سپاه کفار زحدی بیاید
ایشان نگیت اوین بیاید

بجهار جانب سشانی مکند
سعد نامدار کیر آورد و بند

بدلت البته سر شان به شد
خیلی خوشحال ملعون نکرده

مردم امرش کرد قطال به پیر
سعد نامدار بیان مند جگر

ابوالمحجن هی سعد و ستان [illegible]
لعین البته [illegible]

[illegible]

تو اما امر خادر سیحانی
تا زکی آنا پوش روی جهان

بی هر برادت سپاه کرد کار
لوای لشکر قطال مردار

و هر با بند اسپی و زور
نکردش طلب سعد بی نظیر

از روقت شام تا صبح سحر
به سعد مکیلا ند ور لشکر

از او نکیلا هیچ سر ور
ز سعد وقاص هیچ نبودی خبر

تا آنانش روینه از دوها
تا با و اولای دل افروز ماه

تو هم دل افروز شفقت ای جگر
بو نیه قفس در دوش شی شهر

سحر روشنی چو شعله آفتاب
قطال ملعون بیدار با خواب

درودم فکش کرد ملعون رام
دات سعد وقاص با ور [illegible] ولام

اوروه ولاش سعد [illegible]
خیلی خوشحال ملعون کافر

ملعون چو کردی سعد باور
طلب کرد [illegible] لا فر

و آتش و غضب ملعون بی پیر
باره باره اش کرد و ضرب شمشیر

جلاد [illegible] گفت [illegible]
دست [illegible] و شمشیر [illegible]

یک وزیر [illegible] قطال بیدین
[illegible]

دست قطال [illegible] تمام
وقتی ابو المحجن آوردیم بدام

دیش برهنی صحرا سبزی فراوان … مشی ورا ده آتش شتابان
بیابانه ز دشت دلدل دلقابی … ولشکر سپه اه کرمی هزمایی
زبیان گرد سوار گران … جبه جوش هزار چو شیر غران
وقتی اعلا کرد مع حرب جم … راست بکو مشی ز دشت دراج بهم
جوابر حیدر دآتش ای سوار … ره گذار زمان مشغول دلشکر
ساحمل نقش سوار نامدار … دآتش مع اری خاکی ز لشکر دار
معطلم نکر بهتر س بهم … ابت جنی تیغ با ورنا بیرم
هر جه صلات بس باور تجلی … بدر ود ستم وطه قال قیل
تا امانت حرم ای هر ده اودیار … سر بزم خونت شر دی هر خوار
مع اره شفقت مشی بخانه قالی … کمر تش نگر بند اوکبر العالی
داتش برنیای دا شیر کردگار … دم جوش بخاک العالی هر در در
زرو ماند شت جبه الم غبار … بر شی ز غبار ملا هزار سوار
دست بر ذو تیغ شمشیر بران … مع مرتضی کمر تی اوسیان
کمان اغره کمر شیر روی صف … دست برد م الفقار کش زبان

بوسه گر

بوسه گر الفقار شانا وقتی … ز سلام حیدر طرو از رکاب
یک طرفه اعلی حیدر صفدر … وشتش بزدی خاک نگر از لشکر
دامنده لشکر آورده ان الحیان … ز بت بر ستی گشت های مسلمان
وقت باد سوار ز جنش آنها … جنی شی مردان او جنگ نیابه
او به سر کرده ان لشکر و سپاه … هم با نه شور عنقا پادشاه
شای مردان و آتش عجب سخن … مور آتی خنان مصری ماش
سپاه ما جنی شای مردان … مرد میان وشار رستم جهان اردان
شب بخت نشار بزم شای مردان … اهل شار تمام کرد جنی مسلمان
از چهارم امیر صفدر … ز شور عنقا بر لوا و بیر
ز کفت و زیر شیر سر فراز … چهار منزل لوا ابر کار ساز
های کهسار اه ندا کان … نماز شام کرد و شیر بسامان
تیغ با ز ذکر شیر کردگار … دیش دنکی هیو بالای کهسار
سا د ست قرار جست بر بالا … ودیو به دنکی هیو به بالا
تا حیدر مردان … مشی و بالای کو تجلی مردان

دلیش دیوزنگی شخصی آوردن — هناش بسرش بترز زرق
زارزار بنالو زردت زنگی — مح نعرەش ها خونین خنجر چنگی
زنگی لکا کردی وجم تیر — کیش یک نعرە شرم بر کهر
داستو شای مرد لعین دو زار — مرزکیان وریت هنی هزار
شخصش ها دو بری بنجه ذات — اما ادامان مح کرد قصت
کیش ذوالفقار حیدر صفدر — دو نیم کرد بدن ملعون کافر
کردش دو نیم وضرب ذوالقدم — اردوش هادل نزدی جهنم
هر سار او شخصی کو آماسه — گرفتار دست نزه دیوانه
وتش براسه خبر با ایام ما — هشتاد خر بلیم بارزکان تمام
جمل نعوز زنگی بلحم چارمان — کردشان غارت عطا مالان
اعقاتشان هی وردشان بکیر — هفت نفر سنه ای شاه صفدر
ذ کفکو بای نزدی لای خنک — اما جمل زنگی خوشان لجنک
بهجوم آو معن دیوان کافر — کرتیح او میان حیدر صفدر
ذوالفقار کیش خیرت — جمل دیوزنگی وه مسد لنک

هفت نفر منده بازرگانان بی — گرفتار دست نزه دیوان بی
کردش مرخص روانیان نراه — سپرد منشان او مال عطا
سخن زر قمر حیدر بکیر گوش — هنای کمهر روانیشه لم جوش
دقت خیمه شو خنجر ار سوار — ز شهر خاور لعین مرد رار
گذارشان کیشت ماوردکان — گرفتشان قمر بر جنق بیدوان
حیدر ز کهسار آما اندیش — دیا معندان قمر بجای ویش
لم قتش منشد گمرش آرام — راهی مالوا تا بوقت شام
دسعد ز زر دم خاطر دیر — ویش خشدر عظیم ویاین هام
او شهر عظیم هیش صفیان نام — رسول لحا ودالیشان علیان بی
دراسه چشان مصطفی زدوار — عمو زادەی عمودای شار
صفیان زنانکاه مح حس وجم — هیچ جایی ولیش هر زاردم
آگان وبتوار لکردشان سلام — رخ مالانی کرد وباهای ایام
مصدق خلای کشت بی مسلمان — داخل بی دشهر واند کف زمان
شکستن سهان کلیسای مردار — قبول فرمای ولی الله حقدا
وقت بمای طور حیدر صفدر — کیش نعرای خوش الله اکبر

زابو الملجی رازان بدر کرش　　شیرزیانه بوریتر خروش
اهفت جرسنکبا مرقادر سیجان　　لوصدای دنکبیه شانی دیسادن
سعد ابو الملجی شغتق آفقد　　زتوق حیدر آمان دبر روز
همجی دات سعدلی ای برادر　　ز کوبیو دنک الله اکبر
لثو بوینه ای سعد وقاصی　　معلوم بکره اسلامی واسا
امیرزاد و ما سعد نازبان　　سوار با داسا رد بهشتلی
اهفتجر سنک زبانی نیزه نا سوار　　ایکی کرده دم رکب بکردش سوار
تا با داد شهر صفیان دلیر　　داخل با دشور و غنچه نیزه شیر
لگاه کردش سعد شاهر دانی　　دردم دریا عمت ز هوش و دخیخ
شای سخی وت قرار امیر مردان　　سر سعد آوردکرشته وبالی زان
تا تا با بهوش شیر جهابسام　　سر نیر جز بر سالیش تمام
امیرزاد و بالو سیادت بانی　　تمامی جز معلوم کرده زلاش
شاه دات منجی ابیج بایی ودیار　　بنم درهم رست جفای روزکار
سعد دادش ای شیر حق لا بنیام　　کافری ملعون قطالش تمام
برابر بیدران جنی اولغای　　معلوم بولارا ایشر محیانی

ساجی شفق

بحا چون شفق بکردش هزار　　سوار با دلدل شیر کردکار
هر بوبکب حت بکردون درنک　　تا با دالی و ندی او حیدر جنک
هرجند کی کرد شیر کرد کار　　البوالمجی نام ابیج نوی یار
زد طرف لشکر قطال که فر　　دیا آقا حیدر امیر صفدر
هیج دیار نی امجی جنکی　　جنی سعد آمان لشیر سنکی
دانجی و قطال هزار نه یقی　　ازدهای آمان جون شیر غرید
سالکه لی شفق ملعون سیدی　　در تیغ کرت بدست کی ارجمندی
هم کرد سپاه شوکت با سواره　　دانه زرکه کوس نقاره
قرنام نمیعاد قطال زور شت　　تیغی کرت بدست کی ابو شت
حیدر سپراو بکردش درنک　　ز تیغ قطال ملعون جو رنک
تو بیشان شی بجانه قابی　　حیدر کبت ذوالفقار کرایی
قطال زهیت زور شکی مردی　　بجد دزمرکب شد زلزال
کیث نعره حق شیر کردکار　　رو کرد لشکر شامی دلدل سوار
ذوالفقار مرکب کرد دحم پاره　　قطال کردیا ابیجه بدی پاره
قطال کی زانسی سیاه پریش　　بیاد و دماشی سعد با اندیش

کمربندش گرفت دیگه بشوکت — دوشش در میان مردم [illegible]
شای مردان بو دوشمنه [illegible] — لشکر کفار کردش تارمار
ایدیش [illegible] بترس بیم — ایمانش آورد بخدای کریم
باقی سپاه آوردن ایمانی — ز بت پرستی گشت [illegible]
یکبان [illegible] ایمانی آوردن — رو بدرگاه [illegible] کردن
داخل [illegible] بحکم یزدانی — دل فروز [illegible] شای مردانی
گفت [illegible] — [illegible]
حیدر [illegible] تخت [illegible] — [illegible] سعد [illegible]
[illegible] سعد دل افروز — شادی [illegible] عید نوروز

جنگ کردن [illegible]

[illegible] خبر — ز روم [illegible]
لشکری کرد [illegible] نامدار — [illegible] حیدر سالار
[illegible] — یقین [illegible]
هر [illegible] — [illegible] شهر [illegible]
[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]
روز چهارم [illegible] — سبزی [illegible] عجیب [illegible]
[illegible] — [illegible] دلیر
ناگاه [illegible] — ز روم [illegible]
[illegible] شهر [illegible] حصار — [illegible]
[illegible] — [illegible] اطراف [illegible]
ز روم [illegible] نامدار — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
لشکرش تمام [illegible] — [illegible] تمام عالم [illegible]
[illegible] وقتی [illegible] — [illegible]
ای [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

ابوالمحجن دست هیچ مکثیں غم   بناهان در ذات دانای معظم
هر چه صنم ها چون بکرد قبول   ایمان باوردن بخدا و رسول
تا آماں دردن صنم و سپاهانی   همچون ومه سپهر رهنمای از آنها
صنم مردن جوابش کر کافر   به توفیق حق بنای داد کفر
و اهرا سپاه ایمان آورد حال   روشن دل کافی حق شد همه لشکر
چنی ابوالمحجن شیر صف آرا   روکرد بشهر بودیه مراد

جنگ کردن امیر المؤمنین با میر صیاف

ابتدا انعام دانای لامکانی   فرد ذو الجلال قاهر سبحان
هرکس بجای جنگ جو کرد قتار   جلوه شدی و دیده رسول ...
ز دست قضا رویو حلال   با امر قادر دانای بی قیاس
ز شور عظیم شاهی لولاد شار   چند شبانه روز لکر دشاهی دلا
زرد و شاه سعد پهلوان   بوش از اعلای جنگ چون شیر غرا
اما سل افروز دو آتش با حیدر   ز سعد وقاص صنم جدا اکبر
دست غم مکینه دل افروز ماه   صنم تو چنی سعد صبر قبل ...
اردو توفیق یاری لوده سعد   صنم مثل ... همچنان سعد

امیر صفدر

میر صفدر شاهی دلدل سوار   دلیش لکرد لصورت با زرکاشار
کی از شتر با رکرد تمام رقاش   ز زر و زیور سجاب نقاشی
صفه مل افروز عیع مرتضی   هر سه چنی هم رو سیان سرداه
هر شب سه روز رکردشان نیاز   باران و صحرای سبزی مرغزار
ز چهارم باران بجای می   صحرای زینت بخش هم دلکشای
در رنگ فرش سکشای سرو صحرا   ز لاله دشیان کردی لی بیدار
بکرد سواری آنا ز نا کام   بو شکل هیبت فری محراب سام
داده صع مرکیش عز لو   هیچ کس نزانا آدم یا دید
عرز از زیرهای دشمن زبای   قعرها مکیش چون شیر غرسی
انته ز مرتضی سوار دلیر   هر ز رکیدان در میخت در روحت سیر
ز شفقتی ها صنم دکوش   میر صیاضم بو ز رمز خروش
لشیا مح تیر صیاف میدر رنگ   چنی شاهی مردان بنیادای جنگ
روشنی کرد میر صیاف حیدر   داش مرزمانی دا بامر داور
از دوش لت ... ذو الفقار   میانش در سر بار اشتر و قطار

مع دات ... معنای بهترین   دلوز ... شوق رسول امین
مذنیم وی طارمی بهلوان   صاحب نور ذات دلیر جوان
قطره دان و دوستم روز شنالی   یادان و نزد یک شهر خاوران
بیا بنوز نشت دلدل مرتضی   امیر مردان شیر ربی غزا
مرد نشان حیدر نور خدا   سعد دل افروز مع مرتضی
دیده بان لو او لای خاوران   و قتش قا فله کز راوه آماس
اشترو قطار رام جیم سرا   نه دشت صحرا کرو نشان دیار
جزجی خفت شاه خاوران   و دت یه جمی امان یله زیر دیکار
از دست صیاف جنور برشالی   عجب کا دلیل اوشس نو یمین
امید دهت خاوران درقوم خزور   اطلاق مطعمن اما و جهور سر
لشو یا دره دو سر در نشان   یه زکوراه ان جیش اکا رشان
در دوم راه یا مرحا علاقتام   یا ود و حیدر بکر دوش سلام
و قتش سرافراز مرد بهلوان   طلب لارتق پادشاهی جهان
عال جا التمام سر تر   یا جیش آمانا بیدره جز
حیدر جوی شت

حیدر جوی شلت در رهم ای کفتار   دلدلش آورد و در رهم یله سور
بی کرد و دلدلی شیر صف آرا   دراغا یله و شار و یله مدارا
بیا یله حیدر زرشت دلدل   کس نبی زلاش بکرد دلدل
دلدل بر حجای شیر صف آرا   لبتش بجای نکرد مدارا
دهت قول ایلی کس لشو ولاشی   ور دوستش بسور ها شتقاشی
عزرت حق کسی ار بشوش نوشد   لعضب لکد مکر دوش و ستد
غازی صیمان شیر جب جلی   حسینکه صفکیش ایلی سیاهی سیمکاس
نگاه کرد شاه دی امیر امام   ز رعف لطف و لیش کر دیش
بر ساز حیدر شاه خاوران   ترکو آقانه زکا طلبی مهربان
او مجاب شیر صاحب ذات   سنام قتشمان معلوم بوز لاتسا
اسلام سو ها کر باش بازر کانم   عز ایسا زملک مزیر آقانم
مهر جهان سیر سرهم تمام   دبازر کانه کیمانم یله سلام
... ادشت شاه خاوران   وقتش زحکم مزلف بیان
شخص ... حق معز هم   یا سپای اسلام خلیفه رهبرم

مرد شمشیر زن ایدی او مسکین — باشنه تخت پهلوانی

بیک غلام اوندن بیلی زلام — باشنه زندانه اچ صبح تا شام

هر چند اوراجی بو ندیمی خبر — قبول ایتمدی تو آنکی حسن

مدروز دشنام هم سزالکه — مدام لعنت و تهانت بو

وقتی قلدردش کرد امیر بام — زداش قمرلتحت سام

قسمت وقتش دینیم و هم — حقی احمد شیم و کعبه اعظم

تکیه و دست سلام یاوران دام — تا ازل لعنش بزاران تمام

خاوران فرما غلام آورده — زلالی قتمها حاضر کرده

قمر زاده عدا جمیع حق بجم — جمع خوشحال اولا خاطرش هم

خاوران حق حقی شی بحاره قالیا — داش و قمر و بغض و کین

ای زود شاهی ای تمنده هیچ — من ترشا شاه قمر خاطرم رنج

قمر جواب دت و بغاورانی — هیچ خوفم یوق ایستیم کیند

خاوران فرمانش ایستنه ازرم — دشمان و قمر چند چوب سیم

واتش و چند کس اه دینی ایمان — قمر ادستلی و ساقی [illegible]

بند کردن

بند کردن قمر زندان کافران — آه آن جور اقتلی یاران

[illegible] بیرون شهرده زندان لکه مدام — بند در زندان حصاری تمام

الیاس و دلیل قولشنو خبر — آماو لاشی و ایکی مرد کافر

سرش [illegible] کند و قتش زبانی — شمشیر شو کیشی بیک اشی ترقالیه

[illegible] بغزیه کردش کمونیا ر — تمام کافران محو دشان اقتدار

[illegible] مهتر شاه پادشاه ینها ور — [illegible] زور [illegible] لعین کافر

[illegible] دلال لعین مردار — دلدال و هرایه کردش [illegible] سار

[illegible] مغز سر کند بزور نهر — شی واتی و شاهی [illegible]

[illegible] ای اسب ها حریم زلوان — هفت مغز [illegible] کرد [illegible]

[illegible] لقبش پادشاهی خاور — بغر دوش بینه مان ای [illegible]

[illegible] ای کار سر تخت — [illegible] کسندین ای شاهی [illegible] تخت

[illegible] شرقی دشان و حید ر — سندش و قیمت دلدل شاهی خاور

[illegible] آی امیر [illegible] علی — واتش ای دلدل نور دیده ولی

[illegible] وای امیر ل — بنور شریف مصطفی هر [illegible]

ازینان منم عالم سرفراز   بیک نار صورت نالی برابر
وقتی چنین مشون بیگمانه بهر   ز هنگامه علت ملعون کافر
سمند و دیا وه زین جنس لجام   ز شهر شنی و برابر امیر انام
حیدر پیاده ز شاه رشنی دیر   تا با و والای سعد تیغ هنر
سعد پر ساخر ز شاه سرور   دلدلت زکونه بی شکل آگاه بیر
تعالی دولت سعد بیزار است حر   دلدلم دلعل هنر و شای برابر
امید هی بلطف دانای کردگار   کس نیها و فش بو سوار
بشنوه سخن با مر قدیر   بیان کریم جنگ دلدل امیر
کافری آن ابهیتو ز لاشی   بکمرد قایم هند دست عاش
دلدل بخروش و تیغه شیر مست   سر او ملعون ز توح کند قیمت
یکی شنی آه اگر فرمید   نباش دلدل بکرد و قایم
خیالش اید ملعون بد کیش   دلدل بکرد او بدست وقیش
با او دیز و یک دلدل او کافر   سنتیز او دلدل با مرد دلیر
بوسه دانعرق ملعون بیدی   بخوش با ره کرد گفت
دجوش بخروش سنیز النقار   چند کس بکمل کرد فر قوم

مات حیران

مات حیران هند تیغی داور   دوات حسن هزار رحم اسب هنر
جنگش بنما ملعون و غضب   ثنای باوران او عجب
روان ماه و حور یک ز لحم فران   آورد قسمت ولای خاوران
داشت بخت شاه مو لغات   اقرنی زحق ای مرد تیز ذات
اسب تند پر بخشم سرفراز   ببر بری و دست ای شیر صفدر
هیچ کس در سپاه ندارد داوش   هم با تو خاص علی اجرا بتش
ساکه باید شگفت شیر صف آرا   شنی و ولای دلدل بکرد مدارا
ور ردم بور ره بکرد تش آرام   آنکه کرد دلدل از زین لجام
با و ولای سعد امیر کند پیچ   پیاپ دو دم دلدلش کرد پیچ
ذوالفقار دش لبت بکرد امیر   سوار با دو دم شیر بی نظیر
بخت ولات ای سعد شیر هر هند   بنعل قنبر برگرد ز بند
با او در زمان بکرد مدارا   دلش تا با قلو بندن نثار
بیا با زرشت علی در تعلی   بند ذوالفقار در دم کرد را
بیا در زمین ذوالفقار دش   دست بر دیا کمند آورد دش و پیش
بکند دست در هیچ تولم ساسان   در ردم تنی و بازیج شای مردان

ایسا تو بشنو ز حال دلدل — چند نفر کافر و نعش با ازل
چند سوار ز شهر خاوران زنبی — اما با دلدل بکیران و قاپی
دلدل زد ذوالفقار کردش مرحوالی — طی کردش بسی بیر و بیابانی
اوند قطره حالوا وستم — تا رسی به هوار با بخت ز رحم
هر دو شان جز ولای خاوران — است قسمتها برنشی ز جهان
در ساعت فرمانشاه خاوران — نشان با وران بریم با زور کان
یکی ز وستی با ورود تا جو — دلیش ز خانه او کس با هی عاجز
شخصی ز خانه قسمت مینا کن — خبر آمد با خو فرستاکن
آقا والی شاه کردش حکایت — واست و خاوران بشنو سرگذشت
اول محبوب از شوخ نازک — خورشید رسانش هم تو به هوار
با حد کرد تعریف کافر سیدان — عاشق خاور بود خورشید کاین
واست وزیر بشنو ستاوش نیز — باور بریم او بری بیکبر
وزیر شی ولای سعد مهر بند — اما وزیران قوتش همی چند
ساکه بد عشقت ستر هر شکو — وزیر کرده و دشنام ناسزای با او
کس ز رقعه ولیش بد رو بزر — تا با کسیدنی بکوای هم کهن

بشنو در راه میدان دعایی — وزیر هیز با لکردن ز کیان
امیرزاده وزیر شی ولای خاور — بیان کرد در زمان سعد پیر هنر
سعد محکش کرد سکان بزاد — پهلوانش با شیخ قباد
دست او با وزیر خبیثش نه سرا — یعنی او محبوب مکرمه را
امیرزاده با قباد لعینا — یعنی خنجر زار کافر سیدین
ملعونی تا کسی سرنیز قاین — یعنی خنجر زار کافر دو لعین
ریش لشکر سعد نامدار — جوش کرد لشکر زر زوی بسیار
سبب او دست در شکر — دست ز ان زبان سعد کافر
بیکار رحب و دستان بکند — سعد نامور آوردن دمیده را
خبر هر دو شان ولای خاوران — آورده بدست هر دو پهلوان
سلطنت امرش کرد خاور با هیر — واست سعد و قاضی زان در زنجیر
درساعت مزندان پهلوانی کار — سپه آل لشکر خود شان تقار
امروز آقا و تیغ سر شیر هنر — جنبه جوشش تمام کرد تو
پیر ضعیف دلتش ای ماه رخسار — زنی که زور دشس هردی کار زار
دیگر را دست عزم ز سنه — با هر جنگ یکتای خدا او بند

آواری کمر و فن بو سپاه لشکر   یکی چشانی سر لشکر و سر
دل افروز و آتش ای شیر کمین   دست قوی عبس بستش دلقین
همه مسلمان نو دینی بوت   چون زیارت کردیم ای دیو نا نجیب
دریم بار و آتش صیاف کندین   اما نخوردیم رسول آیین
بصدق اعتقاد ایمان آوردیم   دین مصطفی هم قبول کردیم
اوسا دل افروز کلیو شکاف   رها کرد ز بند دست امیر صیاف
سوار او و اسب صیاف و بینه شیر   کیشا نعره سخت شیر دلیر
اول بار قباد دست نبردی بزین   بضرب شمشیر شیر سپه کین
نعره کیشا و سینه شیر نر   همی کرد باد با یاران لشکر
زره را قباد و صیاف کندین   قتل عامش کرد سپاه بی دین
دیگر دقیقه چون شیر خونخوار   سپاه خاوران کردش تار و مار
خبر بردشان ولای شاه خاور   سپاه قباد بازیر و زبر
شا فرما اطلاق درردم بسوار   لشکر بری جنگ چی ده هزار
ده هزار سوار جنگی آهن پوش   آماج بمیدان کردشان خروش
امیر صیاف شی بزوی میدان   نعره کیشا چون شیر غران

هم به وقت

هر چه وقت صبح نا واده انوار   صیاف کرد غزای طایفه کفار
امیر صیاف بستش نیز بجز   آگاه دل افروز بردش از آز
خاوران چشش کناه و دختر   بی هوش بی تمام ملعون کافر
یک خاوش ای ملعون بی شرم   و آتش دل افروز ببرد حرم
خاوران سک چونکه حاکش کرد   دل افروز آورده حرم سپرد
دل افروز نو حرم کرد او برار   و آتش بیاد امای پنهای کرد کار
خیانزم ایرن بیاد اعای داور   ز تی قوم کفار نجاتم بده سر
خاور بهر زاد و تعجیل دردم   بی عیش لشکر طایفه به حرم
وقتی که باد او ولای او دختر   و دیشکه از دهای عظیم بی سر
حلقه دان شد و رحل افروز ماه   بی دفع خاور ملعون گمراه
بو قر بعرفه کیشا شورش   عالم گشت شفتمانه او ملعون
لرزا انداختش ملعون کافر   نشی و غضبی او بهری بیکر
تیغ عجب سعد حل افروز ماه   کمرش لشکر دست دانای بی اجتها
زانش بی علاج دانای کرخدار   بی گشت بی خاطر اذکری ای کار
از دهای عظیم کرزل چمار رش   نه ز خاوران بنو زار رش

وارسته وصدق بزارت ای اهل دل   صد صلوات بنبی مصطفی ورسل
ایجاد ایشنوه ز دلدل خبر   ذوالفقار کورت علی کرد بنا [illegible]
نه هیچ مکان ایکری تش قرار   تا باد اوجای سبزی هر نمرا
ز جاه ذوالفقار سنا ور زبان   ندورش چرا اکر ده وتیغیه
ناکاه سواری آنا ز راوه   دلیش کسی مدران تیغش [illegible]
سوار حمش کفت وتیغ دلدل   روان اوش ز سوار عاقل
نام استهاره موتش جدا   میرزنهار زوار تیغش باشی
دلت وشاه میرزنهار خوار   احوال دلدل چینی ذوالفقار
حکمش کوه دره میرزنهار تام   انجهار ز فو سوار یلین تمام
یاوان ودلدل اسپهای بیدیج   تمام مات هندی ز دلدل تیغ
لواد ز وک دلدل لوری   هر دو زبردست تمام [illegible]
دستش [illegible] کند سری ذوالفقار   هیبروش بدو مها میرزنهار
دلدل خروش [illegible]   اما و همه و کوش برد [illegible]
هر کرد ستانی [illegible]   هم اما سری ذوالفقار [illegible]
[illegible] تفر کشت [illegible]   آخر ذوالفقار ز سر دشان [illegible]
دلدل [illegible] کرد و مبردی ذوالفقار   جنک کرده جینی لشکر [illegible]

نه یک جاه مرد از دلدل حیدر   کرد وشان دلدل بر شکل وشهر
سپاهی میرزنهار چهل هزار تمام   کشت ز بردست باس تمام جهان
دور کردی سپاه تمام [illegible]   ذوالفقار ز بکاه بر ناما و بر
کتیبی مات هندی [illegible] جنی لشکر   ز ادار ذوالفقار ز بر ناما و بر
ایمانی [illegible] تو لشنو خبر   لوا که قمبر باور جان و بر
بسی [illegible] زنده ایشای دلدل [illegible]   کوشه اکه قمبر سنا لو هزار
هر جمع مواد چو یارب کریم   تمام بدر ز شری بنده عظیم
بشرافتی رسول سرور   بو منون وجم یک ایچی ز حیدر
فرزندی وجم شیر صاحب [illegible]   یالا خاکپای علی [illegible]
[illegible] قمر ده وم ره کرد   آوردو بالا شیر روی بیزد
لشکر ذوالفقار ز دلدل جای ویش   هیچ [illegible] یلینی فاطرش [illegible]
حیران منده جمع [illegible] کار بازار   اما و بایش ز بالای [illegible]
عجب منه حیدر [illegible]   اما ولای سعد شیر جعفر آرا
زمان سعدی نه خورشید جینی   لش و بالش کفنی و زینی

شبی ناگه قارن چیره گرار   خبر فلک شد زی کار بازار
قرارش نکرد امیر صفدر   اما وقتا حصار خاور
درست رست بنای حصن گشتی طلدار   کنید یک نعره شیر کرد کار
شهر خاوران سر سام پای تمام   لرزان ز هیبت هیبتان فقد خام
خاوران بر سرای دیگه جوش   سرتاسر شهر هم حالش زلوش
در دم دلگشان و خاوران شاه   دلکش قیطمان دست تو آگاه
ساکه اید شفقت خاوران زحالی   پهلوان از درشت خطاب ورکین
نامش اقلیم بچون شیر بست بلا   نرو ز میدان حم زبر دست بلا
سپاه آورش اقلیم ده هزار   اما در و بر دلی شیر گیرکار
یکایک بکشن بکرت در دست شای مردان   مدارش ز بر یغما هم نا پیل لعل
ارچه وقت صبح تا دادا الوار   ز برو ز بر کرد لشکر کفار
اقلیم پهلوان نودم کرد بیرا   دشنه که ز سپاهش قتل تمام بجز ا
یاد دادای تخت شاه خاوران   دستگیر دوز خیا د بیداد خفتان
دستاوش ای خاور خواری جز   قیطمان سپاهم کرد زبیره زبیر
هر وقت ملکنو نوره

هر وقت ملکنو نعره سهمگین   از دم جهان و رخت ملکنو بر بالای
خاور زار اقلیم شفقت ای گفتار   دنیا بدیدش طارکیا تار
امیر وزیر تا حی طیار   ات پاین ز هیبت شیر کرد کار
ناگاه چید اپسه لشکر ز راه   نقره خان ودی ز سر تا وباه
عرض حالمان هزاره تمام   به حسن فلاح وقت تمای تمام
یکیه پهلوانه چون شیر غران   دلشش کرد و تیغ شمشیر بران
چند نفر ز یمان در رزم کرد ز کدایان   ما باقی سپاه آوردن ایمان
گنج عالمان ای شاه جهان   بر روش و غارت دست لوکیان
فریاد بان رسای شاه خاور   عرض حالمان اید خبر لشکر
حکمش عادلی صبر و آرام   ملکیا و بیتیان سی هزار تمام
ورکش کو وزیر شاه خاوران   سی هزار بود در رزم کرد روان
یکی وزیر شها دانا صفیشو   نامش کافر پهلوانی کند پیاده
کامل کاردان عجب دانا   لسید پهلوان تیغ دانا ه ب
خاوران در رزم ورکش ای وزیر   لشکر بینه ای جهان نظر
اینم قیطمان با بارز کاسخ   به ترکو آمان جه کام [illegible]

وزیرم هیزا ملکزد هوارا   آغار وبردی شیر صف آرا
ساکه رکاه کرد مرد خام   دست دیبان دست دی نش کرد سلام
واسمع قوله بکره عدیان   من قومشنا لغل ای شیر یزدان
ع واسه زکو قومت دیان   زرد بنا آمانه بزا انا لکین
واتش نکذب کردنم کناه   اکم قرم دیلین ای شیر حیدرا
من زکنا بدا کردنم نظر   سکل قامت بوبکیه حیدر
سه نت نشان ای شیر کدنی   ع امر توط کر ناین لقایر
شخصی قنبر نام هم غلام تو   عالم کنت سر سام ماست سلام تو
بکره کبت عی حل باد جانده   بیتخمت که سرا تمام مرتبه
بی وقت درت شاه مردانم   سرکند کفار تمام کوررم
دردم حجل شفقت وزیرای کفار   سجده بردی نهای شیر کردکار
اعالش آورد بسجده صفا   آنانرای حق دین مصطفی
هر بزا وباکر تش قرار   شی هرای لعین هردار
حوکن بزانه قرای خاوران   قحمت باین ابنه قو بزان

نامش علی

نامش علین ... ذات   بن عم رسول مجد کرامات
... او جدی رسولش حق   مع شیرش و خیش مطلق
... تو مسلمان همین ای شاه   بکی غاز و زدیت مسلمان
... وه سپاهی ترا هیچ عذار و اکنه   تمنش بیرانی شیر سلهمدکر
... اور بهای شفقت عجز تو وزیر   لرزا از هیبت ملعون الحمید
... ت کرد و دشنام ناسزای جا   ملکر شیر زحمت بهی امن صدا
... زیر دوت لشنو ترای خاور   من زرحم واتحا هری تو کیلبنا

آمدن مالک از حد رکاه و ربان

ابتدا انجام داور دانا   قادر قیوم کس نشر هزار انا
آفرینند تمام ملکوت   روزی ده هنده زمه تا لحوت
... بینای بی لبعث شهزاده کرش   لامکان علی دالحلمانح بنده امرش
... فرزند درس قرانه دنای المیزان   صد صلوات بلی مصطفی هر ال
... بور رسید ساعات   شفاعت خواه امت بزمی عرصات
... بیته به نه شهر کعبه معظم   سه روز کلیم ... حم
... دو شیر چهارم رسول آنایم   هر ساقی شیر هر دو نور دیده دین

ورت بالرتان الله حمدار   ستم چهار روز تن بیچ یابی دیدار
حسن حسین و شان بدر   بیج نمز آیم دکوشتی جمیدر
رسول جهان شفقت زم قرآن راز   بوسا و بیده شان لطف عزوه ز
ورنهم دست ظلم کرد فیش مصطفی   روش کرد بود رکای بیسانی باهمه
رسول سرور کرد وش عنایت   بدر کای بیچون قاضی الحاجات
بامر خدا جبار جلیل   ولای محمد کیدست جبرئیل
وآتش تا حبیب ی للانام   خداوند ولای تو کیدست سلام
ورت علی لوان حر خاوری یای   مالک سوان کرد خون دلی
ده هزار سوار کذ بیده کران   بر وصی ویش مالک پهلوان
عنایت لرا جبرئیل آیین   طلب کرد مالک رسول کندیین
وآتش و خاوران مرتضی   ترجم شوولاش بعزم غزاه
مالک ورت مش رسول نامدار   کذیده ا فضل و اما ی کرد کار
یکی حار حنی حمزه پهلوان   وخاوری زمین راهی بیم روان
سروران ناهی بیچه هستی ر   سپاهش عظیم لور دمانیا

مشکل اسلام کرد شان راج   آه بیم وردها نو رحیم علاج
وآتش و مالک سپر ور   امداد مالک حق زبالای سر
سحر بیوکشت خاوری زمین   ویش امر شی کرد حق رب العالمین
سوار خاور دنگ راهی بر روان   همت خواهی کرد حتی ر دلان
سپاهش ورعی شان کرد بر مصاف   سپاه بر بیغرات سرزمی طنافس
او نیز ستعلی لشکر مالک نام   از سواش و کوه بری از د خام
ده هزار سوار دلاوران کمایی   هر کرت بر دکوه کی وری زمین
زاو الحی آن کشتو حز   ز حسن فولاد بی لشکر
ودلیر دلاور و حراز   بیاور با هنی شیر سر فراز
کمان هزار سر لری خاوران   آمان بزم جنگ بیدین ایمان
سپاه او وحسن اولده   حصف کیش ملوک بد نژاد
روانه طبل کردش نمن کرنا   زمانی طرز تا سما
والمحی زبالای حصار   پوشا جنگ سرتا طیار
ز قلعه او بیو لوار   سید مالک حنی ده هزار
بچوش غرانی   ملکیشو نعره بامر سیمانی

ده هزار سپاه هم سی هزار کفار / دو شان هم حمزه عیار کار

نگهبان گران مالک اژدر / سپاهی کافران گرد زیر و زبر

هر وقت می شد آن گرز ستمکار / سی نفر ملک کرده زمانی [illegible]

بود قوت جنگش کرد مالک نامدار / [illegible] کفار

شکست داده سپاه کافر لعین / با امر قدرت رب العالمین

بالغند نفر بستند سپاه خاوران / گریزان لوای تعجیل [illegible]

ز بالای قلعه ابو المحجن نام / ز آنجا مالک لشکر اسلام

چند روز لوی مالک نامدار / ابو المحجن ز بالای حصار

سوی تعجیل چو مالک از در / روان [illegible] لشکر

جنگ کردن حمزه [illegible] با سپاه خاوران

[illegible] لشکر حمزه / [illegible] شیر [illegible]

[illegible] طبل کوس سپاهی [illegible] / مردان [illegible] مردان

بر آن لشکر ز خاوران [illegible] / [illegible] ده هزار

دست برد [illegible] تیغ سپاهی کافران / امیر حمزه [illegible]

حمید رکیبان

حمید رکیبان [illegible] / تیغ زد [illegible]

هر وقت که [illegible] حمید ضرب / مرکب [illegible] و دولت

[illegible] / [illegible] ضرب [illegible]

[illegible] / [illegible] کفار

[illegible] / [illegible] کفار

[illegible] / [illegible] سر زمان

[illegible] ده هزار / [illegible] شکار

[illegible] نوه گشت / [illegible] لشکر کافر [illegible]

[illegible] مالک [illegible] / [illegible]

[illegible] دو شمشیر تیز / سپاهی لعینان [illegible]

[illegible] زمان [illegible] / سر [illegible]

[illegible] سپاهی [illegible] / هر یک [illegible]

[illegible] سپاهی خاوران / لشکر [illegible] کار

[illegible] / [illegible]

دست کرد نمرودن مالکا ژدر | بر شاه مردان رسول سرور
دردم بیا مالک کردین | سجده بردو بپای شیر دین
حیدر چو ژ نو بخز بر سار ژنش | رخش حسین نور دیده و یش
ز وده لشکر کفت آن تمام | ده هزار سوار گرد شاه خدام
خادم حسین کفت با معجزاته | دستر عظیم و کر را با نه
حکمش نما ملعون بدبخت | لشکر سپر صاف وران و تخت
دکفته ملعون ناپاک مردار | هر کا شان آورد کران بیدار
کوش بدن وحکم فرد فرمار یکا | و دارای جهان ستد ار یکا کس نی کس

خواب دیدن میر زنهار خوار که علیه السلام

لشکره سخن ز میر زنهار | دلدل برده با حسین ذوالفقار
رود گردن تیغش با دارا | ام ژ بهر حسینش بدرستن بخر
او چو بخواب لعین بدکیش | اما بخوابش شاه مردان دویش
وات منش ملعون مردود مردار | ناپاک بیدین سگ بد کیش

ذوکرت آوردن

ذوکرت آوردن کبر بد اندیش | ذوالفقار بیر بنیر نجای ویش
وریته ژ بیلن مهرون سرت | هردم وفا تمام لشکرت
بیدار بخواب بیهوش سرسام | رنگ زرد دهانش خند فام
سور روشنی با شعله آفتاب | صحرا او سر زمان روشن کرد شتاب
بیدار ژ خواب ورپیدی | شش هزار گبر سوار کرد یله کین
نعره طبل کوس کرنا و نفیر | لشکر سوار کرد ژ میر و وزیر
آوردن صاف جنگی سعد شیر | هر کا سپاهی وارت بند زنجیر
ژ دوم نعاره کرد شیر کرد کار | سر تا پای تنش جوش آورد تقار
ژ دوسن گیف نعره سکان | لرزا ژ هیبت صحرا او سر زمان
ژ نعره بخش جوش یلا شاه مردان | ده هزار کفار دوم سپر گیان
سرتام به سپای خاور بسایش | شیر ژ بهشت الهزار اندایش
ژ شنک سا بر تاو بحال | لوا نعره بخی شاه مردان
ژ شور صدا و دلدل بتر جوش | نعره مرتضی شنفتش بکوش
وودوش شاه ژ سر شیر اوقار | خود شاه دلدل هم کرت ذوالفقار

کرد پاره پاره پابند زنجیر | مدارا نکرد دلدل بزود دیر
طی کرد بید دیر کش و کوه عجز | تا یادآورد شیر صف آرا
تیغ ذوالفقار رسند ش ز دامن | لبتش بزد روی پشت شیر صف شکن
سوار دلدل بود روی مصاف | دست برد ذوالفقار کشید ز
ای کرد و دلدل پا و دیار | ریزد ز هیر و لشکر کو
سود بیوه صاف هر ده صف را هم | سند ده ز دست کافر دم
وقتی ملاحی کرد هر اشان رسید | هجوم آوردند سپاهی بند
هشتاد هزار کبره دین ایمان | کرتن چار طرف همه شاه مرد
ز دو دم ای کرد شاه عالک پهلوان | جوش آوردند جنی سپاهی
دست بر لشکر آورد عالک پاک | و حربها چند کس مست شد روی
که سپاهی عظیم چون بحر ها | منیش تن بزد روی هم بکرد
و کرز بکند تیر پولاد نیش | آهسته هم پاین و ننه کرد
شنف نزدی هم کرز و تیر و تیغ | ز کشتن هم نکرد جنگ دریغ
کیانکنین میکیلا بغرور ها کیان | لشتن با انش کشف بزد

علی و حضرت

علی و حضرت بستند ذوالفقار | رونق رفتار و جان نه ولانه زار
پی ز پشت کوه خورشید خاور | سپاهی زنگ پوشانم گرد سر
طبل آتش زدند شان در رزم | که سپاهی عظیم جدا پایین زرم
پیرکی لوان و غیرو لشان | همه مرتعلها لک پهلوان
سردار سپاهی خاور سردار | هر چه بعنده با در الحال نشان
سپاهی اسلام تکبیر هم بیان | یاران و جادر خیمه خیمه بان
سعدان دست ها ز وقت های شام | آوردن صفره و در دشان طعام
سپاهی اسلام با مرحبا | شعف ده نفر کرده پایین فدا
دشمن آورد ها خاور سردار | ساخته سپاهی و لیش آورد شمار
پیش از سپاهی و لیش ها هزار | سی هزار سوار پایین پهلوان سار
گر دو شنه با شعور نور نخور | زینت تاها عالم سر تا سر
پاره ز فوج صف کیشا سپاه | دامنه طبل کوس زدند کبریا
صد هزار مرد آوردش جنگ | خاوران سنگ کور جان چو سنگ
گر انبوه ز هیر زمین صار | دلدل برده آنجی ذوالفقار
سام دلدل ذوالفقار باشد | شی و دست نه و نخو یکی لات

سجده بر دنهای بتان میدین   هیرزن هنار خوار کافر لعین
شمی و بتخانه هیرزن هنار نام   رو کرده و بتان و آتش ای خرام
هر چه مو اجعی ملکه [illegible] شیخ   علیان کر [illegible] لام [illegible] شیخ
گویشی کرده قدرت دادای لاعقل   اه و سخن [illegible] زوان
و آتش ای ملعون مبدین ما باک   بنات آور حق تر دشت خاک
معبود هر اون آدم کرده پیدا   انس و جن دیو تمامی اشیا
معبود هر اون کرده شب نور   درای ملیز اهم عالم افروز
معبود هر اون ز هر ذره جهان   آگاهی کل حال دانای غیب دان
معبود هر اون بنا مال [illegible]   نگاه دراز [illegible] خلق [illegible]
معبود هر آون هفتم سما   روشن کرده مشعله خورشید [illegible] ماه
معبود هر اون ساز جهان   [illegible] کرده خاتم گشت پیغمبران
ز شهر مکه مصطفی سرور   شفای [illegible] روز محشر
هر کس دین او کرده قبول   دستگیری ش معبود هم فرد رسول
[illegible] معلوم ز لذت   [illegible] اون [illegible] کرامات

نامش [illegible]

نامش هر لطفان [illegible] عظیمین   [illegible] مقیم
بر مسلمان [illegible] بصدق اخلاص   [illegible] شناس
سخن تمام کرده [illegible] آمین   [illegible] گفت [illegible] زبانی
هیرزن هنار خوار گفت [illegible]   [illegible] حال [illegible] آیاتی
هیرزن هنار خوار [illegible] کرامات   [illegible]
در دم هر کمیلا [illegible] دین او کافر   قبول کرده [illegible] دین پیغمبر
[illegible]   [illegible] طبل کوس [illegible] میدان
صد [illegible] هزار کافر لعین   [illegible] صدای جنگ [illegible] رزم [illegible]
[illegible] شیر گروه [illegible]   سپاهی لعینان [illegible] شمار
[illegible] حیدر صفدر   سعد میر [illegible] مالک اژدر
راست [illegible] علم [illegible] مصطفی   [illegible] حق الله
[illegible] سپاهی عظیم   [illegible]
[illegible] میدان کافر لعین   [illegible]
[illegible] کرده [illegible] میدان   [illegible]
[illegible] اسلام سعد نامدار   [illegible] میدان [illegible]

دستده نیزه کچی شیر ژیانی / دا نروی نفس سر مردان سنانی
سر لکون کنا نغاک زمانی / شنی و حقیقتم هر دو و لعینی
یکی داهنی اما میدان آنکار / ادنیشی و ضرب لکن نکرنشار
لکا لکیا مان هر کی کار زار / مکر دیش ترکیبان سعد نامدار
تا ماه فغار نفر سعد نامور / بادنا ش لقبیل ز قوم کافر
ده هزار سوار سعدکرت اعیان / امیر صیاف اما میدان
اما میدان کافر ها هبر / دست کمرش تیغ هم هبر و زر
سپاهی خاور امیر انبر تمام / هر کشتیان شمشیر کمران بولدم
ایرش دی بجم مع مرتضی / حمیز دلدل شیر روی غزه
دلت مرد هری کنر مالک نامدار / تجوشا خوش یار عیار
ده هزار اسلام کنر دیل اوزریغ / اهجوم آوردن گشت و ستان تیغ
مع ذو الفقار لکرته بدست / امیر مردان شیر حق رست
هر وقت ما شیر کرد کار / هفتاد کنر دراز موی ذو الفقا
هفتاد از کافر لکرد سر نگون / با هر ضرب [illegible] بجون

خورشید

خورشید پنهان بزرده هموار / هرا نار یک اولنتو اما یولدر
ذوره دا سپاهی کافر مبیدین / داخل اولنشا ز تشلیو محاصن
شنی و مابی تخت شاه خاور انی / حساب کردو لشکر سیدین اما لا
دیشلکه تخت خاور زمیندن شیدیا / باقی سر لکون لقمعدی تر لانی
کنیش اول سه و خاور انی ترقیبی / دنش هاباتی تخت دولت هر ژیانی
ورت اجیشو شر خوش لکبریم باد / لشایم با دجاه مع کرد نی خو
تکلت هزار سوار ز خاق رعام / اوتشو سوار یاسی لکن تی آرام
یاوران سپاهی لشکر اسلام ما / کناه کمر قدرت حق لا فنا م
اولشو یوحنی با مرد مغدره داور / مالک لکمیلا نذ ور لشکر
شبخون آوردن خاوران سکاهر سر / حضرت امیر المؤمنین
وقت نیمه شو دیش اما سپاهانا / مالک اژدر هم هزار یا ه
ای کمر و هرکت و تعجیل نماو / سعد میر صیاف بیدار کرده خاو
شعد هزار سپاهی کافر مبیدین / شبخون کرده بای اما بایل و قایف
اولشو تاریک ظلمات تار / شاهی مردان کی دنکر بیدار
مالک صیاف سعد نامدار / سوارانی هرسه بچی شیر شکار

سه ساله کشیده کمانی آکرت بدست | حیدر آخر و شاه و تیغه شیر همت

چو دو اسم ذات الله اکبر | هر سه چنین هم مشتاقان به لشکر

به تیغ لشکر به تیر دستان | مشتاق ز سپاهی [illegible]

ز هر یقه تیغ و شعله طلعت | [illegible] تمام سر سپهر سباط

لش [illegible] کفت [illegible] | [illegible] لشکر کفار [illegible]

صیاف مالک سوزناز پایین | [illegible] اسم [illegible]

هر چه [illegible] تا وقت صبح | شنیدن در روی هم تیر و جا

زدوم شکلا و اشفق زبیان | شکست [illegible] تمام سپاهی خاور را

شایان [illegible] لعلین مردار | چنین [illegible] لشکر کفار

[illegible] مصحل [illegible] | بیزار [illegible]

سحر [illegible] شعله [illegible] | بیدار [illegible] حیدر صفدر

نگاه [illegible] صحرا [illegible] | [illegible]

لشکر [illegible] کفتی [illegible] حساب | [illegible]

هر [illegible] مالک حیدر [illegible] | ز سپاهی خاور [illegible]

مالک در جواب

مالک دا جواب [illegible] شاهی ایران | وقت [illegible] سپاهی کافران

شکری کرده این کافران وقت | خداوند فرصت سپاهان شکست

من چنین صیاف سعد نامدار | کردیم قتل تمام ز سپاهی کافر

[illegible] آفرین | درست بارک الله نور دیده دین

لشکر اسلام کردی درست نماز | کرد شانی طاعت [illegible] کارساز

با مر فرمان حیدر صفدر | لشکر اسلام سوار [illegible]

داخل [illegible] روز [illegible] | شاهی دلدل سوار اسلام [illegible]

سعد [illegible] صیاف مالک اژدر | سپاهی مسلمان تمام سر [illegible]

[illegible] خاوران [illegible] | داخل [illegible] حیدر صفدر

[illegible] ایمان | کردند [illegible] تخت [illegible] سرداران

چنین ده هزار [illegible] | خان [illegible] تخت [illegible]

داخل [illegible] | تمام اهل شهر [illegible]

[illegible] شاه خاوران | هر [illegible] دلیر [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] فام | چنین اهل شهر [illegible] اسلام

گشت مسلمان بادین بدست جمید | کرد شهان قبول دین پیمبر
شهر خاوران وصدق صفا | دست کرون دین مصطفی
خرابه کردن کلیسا خانه | اما نظرای یکتای یکتا نه
شرع ودین بر ساشای مردان | کون دیایی شاه خاوران
اما وجواب علی و دین نام | داشش وجمید بر سر شکر سپا
شه وای براش خاور لعلی | نامش جمید شان کاو ورنای
حکیم باربر سالم شرع د | احوال جمید سنگ بد بنزاد
تعریف که زلالات شاه جمید | حن بیان کردن احوال جمید
سرور تمام گشت ولایتی | سپاهی عظیمی به بنها بابتسا
زجائی ماجائی تا خاور ربائی | نفوذش جهان جای یکجی
تابع اول تخت تاج | هم زهفت اقلیم مستانز خراج
نوجمع دل افروز کبو عنبری | داشش دیده زدین سعد نار نایی
جمید مکر و فکر جمید جیدین | ناگاه جمید اله کردی ستر فایی
همه الا زکرد چهل هزار سرور | سیر در سپاه میر زنهار خوا
ای سپاه کردی جمع شاه مردان | داشش قمر لشون ودوا

لشکر چو آن

لشکر بوینه چو سپاه | داستان که شمعی یاخوند داکن
روان شد قمر ویا باو سر | یاوا و بنزدیک او سپاه لشکر
هر ساز لشکر قمر شرطانون | ز لکر آقانس ما گوادانن چه کون
واتق مسلمان دین یابیم | راهی او وحدت شاه مردان بنیم
حایشا هشتم هم شار رمانش | میر زنهار خوار سرور ربانی
بدو اگاره قمره کر قدیم | جواب آوردش با سپاهی عظیم
داشش جمع میر زنهار رویش | آرزوی دیدار دین زپیش
زانا میر زنهار جمع شاه مردان | وصدق اخلاص بایی مسلمان
سوار با مولادل بکرد مدارا | ز حصار بیرون شی حد اما نسارا
اما بر لشکر زنهار | سپاهی شاه مردان شیر کردگار
میر زنهار تمام دست های گرد | بوسا بوآداب مدر ا میز
لشکرش تمام ایمان آوردن | روبند راه حق باهمه گردن
العیش عشرت سپاهی اسلام | جنی مرتضی دنبال بین دستار
الغرض جعفر ز رزم مرتضی | فتح رفا رکرد ذوق صفا
روز هشتمی ز شار یختی بر | مالک عیاف جمید رصعه

سلطنه نامدار و میر نهار خوار | لشکر اسلام تا پنجاه هزار
پنجاه هزار اکس سپاهای مصطفی | ز شهر خاور پهلوانان و هم
یک منزل قرار هم جون لوان | مردان بارگاه خیمه زر کشتن

خواب دیدن علی حضرت پیغمبر علیه السلام

وقت سینه شد علی مرتضی | دیدی بخواب جمال پاک مصطفی
و آتش مریزه شیر صاحب حسام | لشکر قلعه حسن قلادمام
منتی قلعه مهمی نامدار | باین و سرور اکرم هزار سالار
بیدار یا بخواب حیدر صفدر | گروش لشکر ذات جهنده داد
انشکار راه صحرا و سرزمای | شعله شوق و غزنما جلی
لشکرش سپهر و علی شاه مردان | مدت عالک راهی لم روان
آن دو قطره و اسدان در | بکرد و صدرا تا دیمه شو
تنها و راوه مشی شاهان | ز بتر بیدی صحرای بیابان
گرش بدین لکار کرده کرد کار | خالق حق خلق هم لیل نهار
با دفع دشمن و با صدا را | ار شو لوا لمجی اوکردن سار
وقت نیمه شو

وقت نیمه شو شیر کردگار | با دا و حیی فرقت ما ر
لشکره کرد علی شیر جهت بینا | سواری اما چون خنجر نکاپن
لیث نعره سخت هر دو جهت سام | زهیب زبانی لرزه تمام
دست بر آورد و آن زمیان تیغ | ز شاه مردان بکردش دریغ
علی ذو الفقار آورده دری دست | مدر امراهد پهلوان شکست
برانشان دو هم هر سه سهمناک | برق تیغ شاه ضیغمت و ادراک
مقدار مرتبه شای لا لمسوار | بقوت شاه و لشکر ذو الفقار
مر قدرت ای لافتی مجز العلم | دره ذو الفقار بکردش قلم
دیش بلا دسکر و ر ادشاه مردانی | مقدار مرتبه یا مر سبحان
بقدرت یا کشاپف آفرین | نه او حضر رسی نه اید عمانی
بایث سوار نوشو طلعت | جمع مختصر کس عجایب جیند حاجت
ت لعل آفاو رمای | وبان قلعی کشر نیاز و قاپی
در خیال کرده منزل باک | خادش بر دوره بیشر سهمناک

خواب دیدن حضرت علی علیه السلام جنات پیغمبر را

نی شی بخواب شای دلدلسوار | اما بخاوان سولی نازد ور

درت عملکانی مهر شیر لیقانه | ابو المعجی پا او پهلوانه
لودم مسوار با شیر کرو کاره | شکمرش و ذات ای جهانه
وقت صبح لشکرش دست نماز | کردش اطاعت همای کار
هر زاده جم با برو بیر کاب | سوار با حلول با تجمیل تاب
قلعه دار و تخت شهر اچون نار | وقت ثانی یاور حسن و
سر برج قلعه حجی نامدار | ر دکرد و خدمت شیر کرو کار
ای ابو المعجی شیر سرافراز | لو سادت پا آتید ریضه نماز
بجا رجلدل آ او ورک | لو سامره جم معجی کدی
بیگ زنیک بر سان تمامی خبر | حرب ضربش کردی سر به سر
بیان کرد و شان کشت مقربات | علی مرتضی معجی پیر ذات
طعام آورند ور پیشان طعام | وند شان و عام کردن تمام
اوپا لور باپا معجی سعید | رو بیان نزاه بامر دادر
لدکل بذات بسم علیهم | اول بسم الله الرحمن الرحیم
ابتدا کردیم بنام خدا | هم انس هم جن اپنا رهنما

تو اینای قدیم کل شیئ قادر | عالم کارن پنهان ظاهر
رزاق دهنده طیر مور ر | خالق خوق هم لیل نهار
زکرسته و پیش ارهی آسمان | نگه دارنده اشیای در جهان
زمنیده آدمی ز خاک | بینی چشم گوش هم زبان پاک
کا ونامای بر پایی ونا رانه | کوکب خورشید سوای ستاره
فکر کیم یکی رد ای لانیام | هنوز احمد صلوات سلام
آدن حبیب رب العالمین | ختم المرسلین انبیای کهزین
امش محمد کان سنی وت | به روز محشر شفاعی امت
صلوات برع علی مرتضی | عمو زاهی رسول شیر وی غزا

رفتن مالک اژدر بطلبات

از نو شیوه عجب داستانی | لشکر اسلام مالک پهلوانی
ر دکردن لوان و خاور زمینی | نگاه کرد قدرت رب العالمین
سه شب نه روز قطران تخت | یاران و کوه طلم سامان کشت
سبزی مرغزار زیبای کوه | سیاه مردان خیمه هزار

عجایب سپهری ز سنگ سیاه / بهای گران بود از راه زمان

دهان و دو زنگ و سر سنگ سنان / آب نیزه هاش چون دریای دمان

حکمش گرده ار صبح مالک لشکر / هر میان خیمه سپاهی معطر

بیابان ز رایت لکه سیاه / نو صدای کوس دیو چون عطار هوا

سپاه گشت خیمه بارگاه / نشستی خیمه را جستهای نیزه

خورشید شد برج زبر شه ماه / لشکر اسلام کرد هر دسته حاضر

سفیدی دست نماز ذکر خدا / کردند ز عجب سرای حق ادا

صفوشان آورده ز ظلام / سپاه اسلام گشت آماده

سپاهی نخواب انجام خوش فزود / بحکم فرمان رب العزت

تا وقت صبح ز پرده سمان / روشن کرد خورشید سپهر جهان

مالک ام برگرد آب دست / بهای چشمه سار ونیه پر شرمت

نگه کرد مالک شیر جهان سالار / ذکر نغمه نقوز سپاهی اسلام

زلف را آب کشتی و سر / کینه نوره مسجد کسب از سر

لشکر خروشان نماز تمام / باران و مالک ز جبر زود دم

کشتی مات سفیدی زهر زمین / مالک عیان شعر نظر

بچهار اطراف

مردان

به چهار اطراف لشکر سر خبر / خندقشان پنج دیار البشر

که رود ز مالک در مردم میدان / که ز کوه هیکل بنیا وردی شان

ایستادند سر سر و گرد و کهسار / شتی و بالای کوه مالک نامدار

ستی بر روی شان دشت سپاهی / در بیش ام قدرت نخو کفتی ورزی

بیابان ز رایت لشکر پناه / و آتش باد و درای به همراه

که ز بنیاد شان مالک از سر / روان با نغاره و نغمه شیر نر

ز آتش دیو و اژدهای دمان / که خود فیلی بر سر رسابان

حلوایی مالک کشتی کشت خره کرم / کشش کوه تمام لرزان بام

الله حق دادی کرده کار / فرود فریاد رس غفور غفار

اور دهی دست مالک گردش / داد حق در وقت سر دید ابلیس

سر بکوبش گرد بر زمین سر زنانی / بفرط الکرین مالک گندینی

کشتی را اندر عنبر صف ها / ز ریش پیری نشستن جبینی و شنه

ز رخت سپاهی بوی کلفدار / رو نقش چون برق ستاره شو تار

مالک برش دید و دلش در اسلام / هیر جوانش دل صهد احترام

بهر رات و مالک لرگی اسعدار / هر زکیان وقت بینی هیرار

سالار و سر ...

بە او دەرمندان بنی سلیمانی | آوردن دە حکم ملکانی مرجانی
ژ دیو پلنگ اژدها نمار | بە حد [illegible] تیج گردش قرار
مالک نهابر دنیات داور | قدرت یا کردگاری ترا [illegible]
گردش گرت بدست مالک کنیز | دلتش یا کریم رب العالمین
لو نفار دارای بە مردان | دلیش دریای عظیم بە سر [illegible]
سر نهر دنیا بند اژدها یانی | عجایب روش جهان تا جهان
[illegible] نیل بپن لوار | گرتش بدست تیغ سیاه مار
ژ دنی دریا زده [illegible] گرد شی خلیو | اما دە کیش [illegible] غریو
دریا موج آورد خروشا درروم | لو بیکه قدرت [illegible] ساکرم
ژ دریا بر شی بچیده جا لوزر | [illegible] اژدهای [illegible]
ژ غار بیور [illegible] ژ بهر بیان | کشت [illegible]
کشت گرش بدست بیدی هلم | بر [illegible] آتش سوی دریا تمام
جوش آورد دریا خروشا غریو | چه الماس [illegible] بچیده دیو
گرتش او میان مالک علاز | هر کیشا نعره [illegible] شیر نر

گردش گرت

[illegible] گرت خنجر بتقایان | [illegible] سیبای [illegible] عودیان
[illegible] غزا کرد [illegible] | سوی دریا تمام ژ موج خونی
از دریا [illegible] | مالک [illegible] گیای [illegible] سنگی
[illegible] کیلیا ژ رنگ | لش و بالاش ژ بهر و پلنگ
[illegible] سلام | دیش گی دریا [illegible] تمام
[illegible] ژ بیر و وزیر | هر کیشا نعره سعد [illegible] دلیر
[illegible] بالای کوه بگردش قرار | تا پا [illegible] شیر نامدار
[illegible] ولش گرد سلام | هیر و آتش سعد [illegible] آرام
[illegible] امداد پهلوان جنگ | [illegible] دعوای جنگ اژدهای [illegible]
[illegible] سعد نامدار | یاد او دریای [illegible] کنار
[illegible] صد گفتی لشی [illegible] | ز اژدها دهیر بلند [illegible] آب
[illegible] دیوی بە آمان | گرتش گرز شد سعد پهلوان
[illegible] چە الف سعد بە داد | هر گرتش [illegible] هوا
[illegible] مالک [illegible] | رفعت [illegible] لکا [illegible]
[illegible] تا [illegible] سر زدی فلک | دلیش سعد [illegible] دیو [illegible]

اى سخى كردة تا يافت باوج   شى نزدى فلك نجم و هفتم
اه سرو كيش عالك كديى   بنا بر سعادت زشبالى عاليك
زقلبى كرسته دست كوز ليس ما   ثر هيلرى زار ربانى زفاف
ما كث عالم جو حيران زار   طاقتش بخشد كرده كردن
كوز زروشن كفت كتى نزدى ربانى   سپهر ريش طه عالك شير هوى جلى
خورشيد منزل كرسته لو قت صبا   زرتا سباقش شكرله قفاه
شكر اسلام ندا مان كره   بزا ربانى ز كيدان زكر فاى
اكيسان تمام له دوريائى جون   پيشانى نازله قضا زكران
خيمه ضيا بانى ساهر كندى نكاه   شاهين ودعاده لها مى سيا

رسيدن بمع عدد سلدم وا الحق بلشكر اسلام

اردو باشى كرجكوشان قرار   تا اكاه زجور كردى دلو يار
نعذر عقى كرد شى و هوار   هيد الله زكر دشى دل فسوار
لشكرى لو طرخيه ملال   كيش اه سرو شير نر الجلال
دررحم وتاب انو غا قرزان   عنايتله عالك سعد بهلوان
سبج لغز اهلدم نه كند را ب   بالشكر كرده الى باليله جواب

سپه عالك

سعد عالك شاهين هريجه كمهار   خبر لرادايم بادلدلو زر
سپاه كيلاوه ازا تخاى دلش   غلغله ضياوان هر دان باه انوتيق
شى وبان كوه شير كرده كا   تا باد او ببى او غبار كمهاسر
بير ريش وى و جم شير جسام   دلطف كرم ولش كرد سلام
هيرو ات يا هيج نكر عدور ا   عالك بهوش كفتى نه سيار
دررحم روان له حيدر صفدر   يادان ودريائى له باريان حر
دليش نزدى دريا لرشه كتاب   هر بلند صبر عتاد وكتاب
چيوا له آواز خروش دريا   اما وه او ديو سر برده هوا
ورتستر كرمند ضع كرسته دقلى   نكرده هر وارده او نزدى ربانى
حاكمه انديش دى شير كرده   كنيشا زعلاقه ردم لم الفقا
دا نغوق سرد يو بعد انديش   بادرلا بار هلوان بجاى وريش
نعره سهلكى كيش مذر دل   نهام دانائى بلند جو سا
الك جو شفقت نعره مرتعلى   آماوه بهوش شير نزدى عزا
اه زاد ويشه شير هيت   بهرام وستان كرزش كج نيغ
كيتا نعره كفته باهلوان پيش   جو شياز ربانى عزا بى كا وريش

ز ناگاه دیوی دست کرد و فغان — و آتش ای دیوان بانی علای ا
بکبرجیا کبر بانین جای چوار — علین آن شیر کرد کار
پیاده باده دیو یم هر لقطی — دست پاش بند کرد بجز ر ج
و آتش از آتشاه دیو بی باک — همه کو شان بر حسن او چو دیو تان
ار غوای پریم راست پاک — حسن و ذوالفقار بکرد هلاک
دیو دست پا سے از آنکه بدر — هر بیت موا او شهر بسر ج
وقتای او دیو چهرا گاو قتت — اه گرچه قو کرتش بیت
او دیدش هر کرت نکرد مدارا — بر دش با دو شهر و بر آنکه ساد ر
او منور زندان سلمان نامین — کس بیند المبی الیاس نامین
شهر عظیمی لوی زندانی — دیو ملعون هم پاسبانی
مکان ماوای دیو شرانی — نامش بزانه شهر و بیران
دست پاش بند کرد کمی بزند — دخت معلم لوای شاه مردان
ایمان آورد کر پاش کرد بند — راهی ملادان دیو بند خرسند
مالکدار زور حیدر کرار — ز بالای کمهسار رود میان بوار
سپاه کوچش کرد رو بنا بر آه — منزل بمنزل با هر خنه

یادان

یلان و مای هوای فراوان — ز الله نصرت ما کشتاول
ن ماه مردان دی حصار عظیم — عجایب بیتلق نادره ندیم
نه انش بجنس کس لوی و یار — شهر و بیرانی او قلعه حصار
[illegible] زان سود تیه ابدان — کبر کرفتار بند کمند ان
سوار بهلوان شیر بکی نه — رو کرد بو جهان شهر و بیرا
ابو الحجن مالک مدار — جنی پیر صیاف بیر ز نهار خوار
روان پایین یادان دیو ز زنان — هوا آن بمنزل بند سلیمان
بجی ز ندان ظلمات بیز بنش — بنجش هر صه ابراو بولش
[illegible] مردان در دم تیغه بیز — کمند آورد دش لب بزد کمر
شهر اندیش بر تش [illegible] سرا — از صلوات جی بزدی مصطفی
کمند اورونت لب — هر چار پهلوان کمرشان بست
آتش بسم الله الرحمن الرحیم — روان [illegible] بیم
[illegible] صد [illegible] ز حلقه کمند — لوا [illegible] شیر خدا او [illegible]
[illegible] پای تخت [illegible] — دیش الوان [illegible] قصر زرنگار

ساز بابی تیر ایک تخت عظیم منبتی با نالاس ایچم بیر قدیم
کورتمنش هر ستاره دلی سیاه زرد با زروت او بابین ربها
سیاتش بوز کرز ستم کش جمع دی وجم جز اژن اتش
ور نشای آدم مرهم نیت ابل یام زلمانی وست بیر نیت بابل
نهی کا عدو متوکل زروست رت برو کرز آورد بیر نیت شکست
کرد کش چواله عوق تیر لیک از القصار بر خود کرسر
داخردی کمر رش و نا نی نفاق تم القصار آمر زش جهان و کنار
کرزش ع ره کرد حرارحم ورت سات هر انار کیط ز اد و ظلمات
جاه نتر طا ز که کرد مکر دهوارا ز جاه گمرو ز از کوه نیت بیر و صحرا
لشکر سلام کرد اوان هزار ها شاه مردان هر اسلی ز کار
آتیر سوزان هر اعا ز جاه سه شهر رعایی تمام کرد سیاه
جمع ز زندان وست یا الله ام توبه رهبر تا کاوه ماهیا
حیدر الغا کرد سعر کا شتر زندان در ردم رکش کرد امیر مردان
هر اه از جاه باهر خدا بکم قادر سیار زیده سما

سرعش هر آورد

سرعش هر آورد جن باد دمان باهر قادر سا زنده جهان
هر انار ز جاه سعدنا هزار ذات شکم تو با مرور حکار
لشکر سلام ز زبابین خوشی ال کرد ین شکر ذات لنای الم الملک
رسیدن حضرت علی علیه السلام با لشکر در سرچشمه زاد و حکومت او
ز زه اشنوه امر کرد کار در نیمه راه سپاه کرد شان گذار
ز میان راه یک سنگ عظیم تو میان زرد نی جند اژن قدیم
معتقل دلیش معلوم لیتسان اسا هر کس که بهو بهٔ زید دنکی لسا
[illegible] راه مردان جدا میوکش نکرد یک حتر خوف هر منبش
هر کس طی هو اکه زنگ برد اتحیش یابن سیز د عور و
ممنوک دیجر شنی صدا نقلی کمر قدار عبوبه بلا
جیا با ز لیت لدل هر نقطی لشکر سلام ز سر تا و باه
مرد وزش آن عجیبه جهان و تمام سا کی بابین منتاتی سهیان نوح ع
لشکر سلام لعدیا دستمار ایاعش کرد خفر سرا قرار
آرسول صفوه ونشان عالم صنوه هر کرد با دست شناختن تمام
السن جنی تمام سی نیلها لشکر قادش کرد تا صبح صباح

خواب دیدن حضرت امیرالمؤمنین عمر خطاب جعفر را

شبی دید در خواب جعفر بخواب   آمد بخوابش رسول بشیر
و آنش این عم صبح سپه بکمال   نکوهد ارشاد رب العالمین
لشکر شماره حساب کرد تمام   بوسه امر بش کرد چی لا انعام
هر یک هزاری سواره بخود   دیدی دست حبیب بکره کفر
همه اهل زهاد دیر حق در لاله   لشکر اسلام این خاک د
لشکر چو بکرد مرتضی در دم   نی هزار نه زیاد نه کم
چهار لشکر لشکر جعفر کرد   پنج حصه کرد کی اهل شمار
ده هزار سوار در مالک سپرد   و رای دست راست روانه بکرد
دانی دو نوالمعی ده هزار و بر   او لیش هزاری سوار جنگ و
ده هزار سواره و میر صاف   او لیش سوار با و لقائی [illegible]
هزار سوار هزار حبی سعد شیر   بر وی ده هزار دیده خونخوار دلیر
علی هند جنی ده هزار سوار   و رای دست چپ بکرد تیز از
ابجار لشکر ده زمالک بجر   جنی ده هزار سپاه معطر

چنین شب [illegible] روز

چنین شب [illegible] ز گردش آسمان صفر   یاوران و یاهی حرف بر
که پیش و راز کردن در اصل این از   [illegible] عمار [illegible] محمد
که جناب نخجی تماهی [illegible] کار   از سپاهی لوح باغ تمام رحمت الله
کس [illegible] اسرائی کرد سیر   نه آدم نه جن نه وحش نه طیر
نو سلیمان ز تخت [illegible]   یه دنیا کسی [illegible] [illegible]
دنیا که [illegible] سلیمان   هم با سکندر پادشاهی جهان
عادل [illegible] لا تزال   قوای قدیم [illegible] مثال
مالک [illegible] بر لشکر سپاه   صبح [illegible] دنیا [illegible]
در شأن ده هزار لشکر [illegible]   آن [illegible] [illegible]
هر کس [illegible] نوای [illegible]   یاوران و سپاه [illegible]
غرة کیش مالک [illegible]   کمر [illegible] دست [illegible] شیر
ده هزار اسلام دست [illegible] تیغ   ز [illegible] لشکر [illegible]
لشکر اسلام [illegible] شکست   [illegible] [illegible]
هر [illegible] تیغ سوار   یک [illegible] آن

هرکرکه رخش بشنده هیبت مرکب آدم ملکوت وارلست

نه آدم نه اسب هیچ عنند تمام غزالیک عالک باقی وسلام

ز سپاهی اسلام هیچ عنند جدار شاهی ورها وه کرکانی خو تیخوار

زنولنیزه زعالک ضرب تحو دکفته هوشش سی زر

وای ساقی بولی اه بهوش دیشکه هتار زخم کاری هراولی

ده قدم لوالکفت زری زیانی حیلش بهم عماری تیر تمالیغ

بهر طرفی بار درحل بهر نقار به هوش طی تا ذرحم به شماس

زلفت زا انش حل نه شوید آرزوهش نوبی وزره تکمرد خو

وی عکرخیال زلم درسوده هرز ناها حی فا ورش هر وره

خواب دیدین عالک از دور حضرت پیغمبر

جون او دسی وعالک نا هرار اما نخاوش رسول نازرار

دست عالا از لعم عالک کوریا حبیب یا رب ذات رب الجلیل

اول وتوفیق داناى کرد کار کرم و عزت رسول نازرار

بوسش هزار رخش بیابی نه تیتش کسی رسیا بین

دانه بانش

ورته بهیش رسول نازرار وراى دست جب عکره کمرزرر

ورری دست جب عالک ازور رخالی با هزاره وبیه بیشر سر

تیا و تعجیل شی وراو ه باد اوشهوری با سا وه

داخل به وشا رهیت نما با اوشهره بحکم شاى آتنید شاه

ولیه را لکرحش انداپش عشی ربانه عالک دل ریش

هرسای زعالک زکو آنا طه بوسه ورپایش نو جهلوا نه

جواب عالا که دست بازدام وادکم کم کردن ورلی با اه غم

عالی سپاهم بهیده تمام چند زره کو هر لوکرد عملام

راست ایلیمان چند کرکه طالم دشالی د فنا عملام ها

تروت کران تمام فرزنده شاخ وعیه اعمال تمام زنده

اول دشان هیم سرای ورکه وصد عفاد جورشیه مانی زبر

عقوا خان دام وتخت نا دام ایلیا خنه ورئی شهر ساده یادوم

آوردی هری ما احترطعام قدری نوشالیش اوشا ده م

ترشهر ساده اوشو کردی تماد ناکجب جعو هرزیانفا

وفتش بیشان ان راه خاوریانی   روان با مالک شیر سهیل یالی
الهی با مالک هم چنجل   یاد ایجای زرنزد یک شهار
نگاه کرد قدرت رب الخالق   صدا با غبار سرخی سر ریانی
دیدش اینجا کرد مالک ازدر   گشت صاحب جیبی ...
تمام دختر ... عجایب   ریزش صبح پاک دانی عجایب
ساختی صورا جمیع نگاه کرد   دیدش شخصی چیرا ... چنبای شکر
مالاتی ... سر دار دیش صد کمان   بصورت ... خورشید تابان
دیده ... ز خنده ...   زلفش ... ریحان ...
لب ... جیوه دهی حقه قند   دندان ...
حسن رخسار ... شمس ضحی   هوای چون ... ماه
چو ز دیدار ... نقاب   ماه که ... حجاب
گنبد ... تمام سر ...   یک انگشتش ... برابر
کردمان تو ...   سرتا با ...
عاشق ... مالک ...   و آتش ... دختر ای ماه ...

مکید زمی ...

مکیله ریک دشت صحرای بیابان   نگه دیده صد حیرت ... زبان
... نگاه کرد مالک ...   ز گرز مالک گردش ...
... کرد دیش قرار   چنی گیزان ... کهسار
او کرده آهن ...   عالم گشت سرسام ...
ساخته با گنبد بنی سلیمان   گردن با بند دیو با ایمان
تا کسی چنش ... آزار   رخت ... دیو ستمگار
ساز با طلسم دیو ...   تا دعای ...
صندوق ساخته با ...   چند کردش ... او دیو با رام
اندر طلسم ...   سلیمان ز دیو کرده پیش و بند
سحرش کرده او جمشید شاه   صورتش ... ای ...
جمشید شاه بود ... برده با   ترکش ... کرده با
چهار صد ...   ... او دیو با دین
بای ... قبول کرده   ... دیو ... برده با
... چهار صد ...   جمشید ...

دختر جمشید او گلچهره نام　　اما او درد با صبر و آرام
همی کنیزان دیگر همچنان　　شاهی دیگر نه هجرم طوان
زلال مالک دارای با روان　　با هر قادر قدیم سبحان
شی داهی ربا لوح ما زبانی　　بگردی طواف پنهان جیدنی
اما روده و تعجیل گفت　　زالوان سراسر بیت ربا گفت
زلکرز مالک بنده با سلام　　گفته جمشید او گلچهره نام
دختر دات جمشید ای شاه نامدار　　وقت هر رحمی وقت او خوار
و طاق شیم آرد و هر زیر　　ما آهن ربا بیوم بدست گیر
نه عزم راه دایم پهلوانا　　گرنه با بدست گرز کرد
بو طو اعظم الگرز سهم کرد　　از بهر آتش بکره کش خاک
وصف تعریف ذات مالک کرد بیان　　زلای جمشید شد تمام عیان
جمشید شد شفقت و با دارای　　ده شوکت مالک با ذرات
بی جمال شخصی دی طور اعظمی　　اما با مکان با سری بیمی

سرداران امان

سرداران امان گیلان بیار زار　　دیشان که نیستی مالک ما خوار
داتی و مالک کلای پهلوان　　طلب کارتی با پادشاهی جهان
مالک دات و شوره از جهان　　بو هیز و دیدار پادشاهی جهان
هر سراد مالک و خاطر عیان　　رو کرده و صحبت جمشید بید
یاد او ما بهر روزه صفا　　شی و اندرون مالک نامدار
و داخل با وصف کرد و سلام　　جواب سلام و دشمن تمام
هر ساز مالک هر روز جمشید شاد　　ملکت نه کونی چون ماهی تری
دولت بار زر لام ای شاه جهان　　با صد عالم با تمام فراوان
اما با دولت شاهی خاور زمین　　از دست اما و جمع تنگ کند گیا
عطا هم تمام همه سر و شان　　زمام با حساب و جمع کرد شان
امان جز ایدل ای شاه جهان　　سر اسر کردم زلای تر علیان
دولت نامت جیش نو امه کرم　　دولت نام با مان رو دیز قدیم
جمشید و امان و دات ای نامدار　　ز پای تخت جنم بگیر قرار
امان الطاف هر دو بیت تمام　　خدمت بکره جنبش ز لا جی

نیشتن ها حاضر کلهره نا زوور   قبول کرد خدمت مالک نا دور
مهتا بهای تخت شای جهان   رجعت ها برج مالک پهلوان
تا وقتی واده فصل خوشی خزا   جمشید شاه بعزم سیران پاسبزا
سپای جمشید شا یاوا پی جا   سبزی مرغزار عجب ها درای
هردان بار کا بخیمه ز سستون   و عیش کشا وشاد و ممنون
پهلوانان شاپور نامش ها   فری زبردست زور بسیارش ها
جمشید ادنه ها دختر مدی پیت   خزینه عالم هر سیخ یانی لیت
کسی هنداش نبی چو پهلوانان   زلای جمشید شا کرته ها مکان
جمشید شا و آتش دردم سپاش   هرچه پهلوان حاضر لیده لای
هر کس کی شاپور بی دوز بای   هدردیش سینه کلهره شیرین
پهلوانان تمام شیرگیرا   نامش فرهاد ها سام درار فلیر
او میدان فرهاد بتر زورد   هدر ابر لیرا و صحن شاپور
دلم شیر نا هدر آمانی بیا زیا   هر ها دست کردن دهیر ناه بادی
شاپور کرد فرهاد کرد مدت   زدش برپای دا درینه شرمت

فرهاد شرمسار

فرهاد شرمسار کفت نروی زبانی   سپا ناحق کردن آفرینی
یک شخصی چنی اما میدان   وقتی اقار زوناهش زبان
دیش بکیدم دست با شکست   و ضرب شاپور میدان ها بست
ادان مجلس سینه سرش دست نوار   تا وهر ساعت صبح بنی بید ار
هردش آفرین جمشید تمام   سپاه لشکرش تمام خاص و عام

کشتی کرفتن مالک شاپور

زراد شاه ثوره عجب و استال   سبزا و وقتی مالک پهلوان
لشکرهای تخت هر سبز اردم   کیا نعره کردم زشاه بکرد شرم
کرد شاپور خوش شاد و قرار   حرف بعد سنم لوایی هردار
بیت دامر کرد شاپور سبزا   مالک پیاده بعزم جنگ خیزا
دادم دا شهزا و ندکرد یادر   کمر فتش کمر تند شاپور رو که باد
نیش ازبی شیر صف شکناه   دادش وزمانی دا و حضور شاه
غرق شاپور شیدا کار   تا و هر ساعت صبح هوشیار
دوش و دختر تختش وا ولان   جی مال کنج سهای فرادان

چو واردی پادشاه اول خونخوار | بر قوشادی سپاه سرور شهم

هفت قبه بشهر قوشادی انکار | هر بری نقشی نور مالک نامدار

کلمه وعرض و برده وزربافت | نقشی ترزدی بر ودیر رسم صاف

منبرونی در مالک کندیی | کنادیبادی رسول الله ای

اصلا کوندرش نقشی بهلوان | بکرده ادری قادر سبحان

تا وقتی بیوشیر کمی کار | با دردمندین تمام اهل شهر

بامرضا اکفنه پیغمبر | نکاح بکرد وجلوه دلبر

تعریف کردن مالک پادشاه نور

ایچی ارشنوه کسی ز شاه نور | تا یک مرد ارکیک بد شعور

بر اوصاف مالک و لعابی | بکرد و حل تا یک بیلی

بیری و قربان مالک صد جا | کافر هر دو شاه نور هر دار

شاه نور ابشنیر جمرا پادشاه | بقدا م ارلندوردی سپاه

پنهان قاته باداسپای دیش | اوکی ملوی خرم بدبختی

بهوشان کجه

بهوشان ایچه جوش کت تمام | بنسان وصی او خلان مقام

اما وه اکنه رت اد تیله ساز | بیشم وشکار بعیش بنیاز

اکنه قریب ورش پور بیدکار | نکاکرد و لطف ادای کرد کار

شاه نوره کلته هرچی ام | نقش هر لنک لوان بلد دو غم

هرزنا کاحی سپراه عنبار | بر نقشی تر غبار نحست بزار سولدر

هر کس کالدی ویش دات به در شمشیر | مردان بر ابر مالک دلیر

کیشی تیغ تیز شاه پورد حیت | اما شاه لوندشا پور هر جت

ایدی شمی کچ مالک پهلوان | آوغش عدت اوکینه کران

لوزره کیف ویه بشیر بست | هیئت بزدی سپاه کمر بت بست

ادل اوی بش عرق شاه پورعینی | بر وجی پاره کفت بزدی زنانی

زینب زار تصاد دارم | ورسنه لیشانی غوغای بر ستم

دهر لد صد نرح ست زلیشانی | بلکه وه هزار لیشانی طرحا کنیان

بوزرهنت شی مالک کریکی | دیا له السیف لشد زلیعی

اما ده مالک لدی جمید شاه | کردی شهر حساب ز یک بکس عزمی ه

کردیش آذین خلعت هستی کجا — جنبی هستی هزار رعنای سبا
شهره م دلهش جنبی کت سپاهی — هیچ توحید ابو به پادشاهی
کردیش کارسازی ایراق اسباب — شنی دشهرجم ونقیل اسب
مالک گلچهره آورد جنبی ولیش — شنی شهرجم بخوف اندیشه
نه شهر جمله بپه پادشاه — جنبا گلچهره جمیعی ورنه ماه
یکشو بنیه شد حکم کارساز — هر برا مالک بجم نماز
تا وعده یکماه بنیت در شهر جم — مالک هر جلوان حراث دنعیم
هر شب پنهان حکیت آغاز — ادا الکردش کذشته نماز
یکشو ز حقه میرمنای کارساز — هر برا مالک بقصه نماز
تمز هر ضوش گلچهره عیاره — مالک نفکر ذکر کرد کردکار
گلچهره را نش اوصلان — شب و روز نفکر ذات سبحان
صبور دیش شد آفتاب — تمام مخلوقات بیدار بین مخلب
اما وقت حالت آور حفظ طعام — بمکر افسون گلچهره بی رام

دار روکرد نرد

دار روکرد نرد طعام رنگین — دارودی بیهوش گلچهره زرتین
تنک زرد طعام قدری کرد نوش — شنی بجا هم خواب بیخبر بیهوش
الحمد [illegible] که خدا [illegible] — دستای مالکیا در زنجیر
[illegible] زندان کرد جان [illegible] — هیچ کس نداش غیر از خداوند
گلچهره [illegible] ماه — هر برا [illegible] جمشید شاه
[illegible] تخت [illegible] — جمشید [illegible] اوال مالک [illegible]
[illegible] مالک [illegible] — شهر [illegible] از [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — گلچهره [illegible] شهر [illegible] روان
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
تعلیمه پنج راه رسیدن [illegible] وقتل کرد

بوابهم امر سمیع علیم
سلام صوای قیوم قهار
ز نو باهم عجب داستان
روز چهارم حیدر صفدر
از دوما علی شای دلدلسوار
نا گاه وی دیم سبزی بر غبار
مشایی هر آوه تب و کشته
و آن یا علی آوان عدد آوان
در روشن عصار نو ز لشکر
مات بد هر غلی شیر کردگار
ای کرد و دلدل را حیدر صفدر
تا یا واری های کهنه سای عظیم
بامر قدرت دنیای کردگار
در صحن سرای تخت زر نگار
نشسته دنیای انگشت از دها
و کاش

فصل بسم الله الرحمن الرحیم
رسولش احمد مصطفی نازدار
وصف صبع بکریم بیا نیا
هیشه خانه چترش هر لوا در
لشکر سلام تکبیرش صدر
مشو و زاده آدش هیقر ار
دشکیر هیش خانه درت کرد
ما بجزیم ز دست اژدهای
آدم را باب شراب سر سبز
و ما و های کره بد صبر صدر
کس حتش نزی با خنجر زر قمر
دیش عجب تختی با زمان نام
صحرای افشد و نیا هیش کرفتار
از ساق تر شوی نام فرب
کرشش و سنم خلیل ابرو با

دانش ...

دانش بر طور عظیمی فرازخ | مذوار باری دشته سک ...
باز کیش چرخ کره سخت بیابانها | سیا نقش رخ لعل ماه
رهی کش دکرد رو کرد و حیدر | کیش لا الفقار بر بنده ای سر
هر روزش اسم ذات ملائج اعتقا | دانش تفرق سر اژدهای سیما
بر دو باره خونش روان | بامر قدرت دنیای لامکان
سنک کش کوه هوا دشت در | صلوات جان دیلی پاک پیغمبر
فرشته ریس تو نا قیوم قهار | تیغش بران که با قتل کفار
هر کس با بت مصطفی حیدر | شکلی باوروها شی اله سقر
هر کس با خلاص بگیرد تیغش | هم ز جنت دا هو قر بخش
سبا سروان با حیدر کوئی | شرزبک و شور جمشید جبیر بی
وقتی که یاوان و مزد کشیار | جمشید شاد ر دم کرد با خنجر دار
طلب کرد ار مان و تعجیل تب | لشکر بو ابه ر و در بر سر خطاب
تیغ های شمشاهی اینه زر کراوان | هیم با ورده صبر بدوان
ارمان کوره یا داد حیدر | دلش کرد سلام مرا بر ابر
دانش با حیدر سخت بهلوا | شیم ورا بر زد است زکو راه لب

جواب ایتدی بو دوراندان   زبرجد رنکی ایامم دودودو
معلوم کمترلری شاهی خاور زمانی   جهودان شیم و مغرب
ارمان و تجمل جزیرهٔ ارشه   زمرد رنکی ایامم انکا
تکیه پهلوانه و نیزه شیر نر   یاتی دسردارانی سپاه و شاه
اول ملک ترسا زمان بادسام   تو لطف کمترلری جمشید شاه
جمشید داستانی صدارا تکر   یا قوتلی ادم ایلش سربوی جنر
اعلان اما وه داشته شاهی   بولیشیم دلاری پادشاهی جهان
یوسه رضش شاه اندیش   سرا کر جز جبر سوان بر لیش
دو آتش و قمر دلدل جزیری   تا بشلم و شهر شاهی خاور زمانی
دلدلش آورده قمر پاعدار   صوارها و درعم کیز کر کار
پادوادها جمشید مرقفلی   زرلشت دلدلی و درعم ها سیا
قمر دلدل کرد و پاعدارا   شی عرصی تاپا شرف ارا
در عقل نخ سپاهی پا اندیش   کلاکرش تخت جمشید نامه پیش

درین قصر ایوان

درین قصر ایوان چند کونه کسرا   تمام منقش ز سرتا به پا
چهار جا قاپوهای مختلف زرکوهر   تخت و آن بخت مرصع زر
... زبرجد ... و ...   بود هر طرف جمشید ...
ده هزار غلام سرتا پا طلا   دسته ها ... دست ... ایابی ...
که تخت ... دوانه ... کاری   تمام زرنهفت بخش ... زرنکاری
ز فرش ... خورشید   یکی ... جای جمشید
نشستی ... تخت ... تاج   هم ز هفت اقلیم ... خراج
ده هزار غلام ترک ... جبابی   دست ... دست ... و ...
ده هزار غلام زنکی زبر دست   کمر جواهر ... شرمت
پنجاه پادشاهی هند ... ارای   کردی ... بکردی ...
پنجاه هزار کس تمام پهلوان   مکمل سلاح شمشیر ...
بغیر از آن چند صد هزار کس   صف ... صفه ... پس
کس ندانست عدد ایشان تمام   ... سپاهی ... سپاه
... هند شیر ... کنج   اما ... زری ...
جمشید شاه و ... کرده   ز سجده سلام ...

راست واجه بریم آرای رنگ‌نور   مکافات ز لطف بدره جبر
علم و جنت ای شای جهان تاج بخش   زبرجد ز ریانی انا [illegible] و صحت
هشتم دنه منت شای خوب زبانی   هم و سرور سپاهی و لقایی
شای خوب زبان خسرو هوش   پهلوانان [illegible] ساهش
جمشید ذات بخشش کردی سلام   سجده [illegible] عزتی [illegible] نام
حیدر ذات شای هفت اقلیم زبانی   سرسام [illegible] سام سپاهی [illegible]
ای ذوق زینت بریم وجم تمام   [illegible] بکردی سلام
جمشید ذات ای مرد صاحب عقل هوش   [illegible] بکیره نکوش
بنای تخت [illegible] بود پهلوان   مکرمت سرور ای سپاهی گران
هر سوی [illegible] مال عطا و گنج   خلعت اسب [illegible] رنج
یک پهلوان ز هر سر [illegible]   [illegible] هر کس
اهالی [illegible] جمشیدی و [illegible]   به شهر [illegible] پادشاهی [illegible]
ز گنج زمال خزینه انعام   [illegible] محترم تمام
جمیع رسم [illegible] نظام دیر   [illegible] عالمی [illegible] نظیر

گردش شکر وا

گردش شکر ذات ولی [illegible]   [illegible] پهلوان بنای تخت
رفت [illegible] تعلیم [illegible]
[illegible] آفرینه [illegible] روی زبان
[illegible]   دلای جمشید شا آوردی خبر
[illegible] وزاری کرین   [illegible] جمشید [illegible] لقایی
سپاهی آمای [illegible]   [illegible] تمام [illegible]
سرور لشکر [illegible] وقت   [illegible] آوردی [illegible]
مردم [illegible] جمشید شاه   [illegible] هزار
[illegible] مردم [illegible]   [illegible] ای
[illegible] سپاه لشکر   یکی [illegible]
[illegible] جمشید شاه [illegible]   [illegible] سیم
[illegible] جمشید [illegible]   [illegible] بدرم [illegible]
جمشید [illegible] سپهدار   [illegible] قرار
[illegible]   [illegible]

قصه ده دا حجت نه دغای شام — جہای کسپہ ساری کرتش ان آ
د نسیا ہنہ حیدر صفدر — پنجاہ ہزار کس سپاہی معطر
طوای سر بہر یغانہ تمام — سپیر و قبر حیدر بر سام
تعنی ده ہزار کافر لعین — مروان کردلای صیاف کنذر
فقلہ جہو لہ اسر ورر یا صاف — ہیر ہمہ سیر روی مصاف
کر دشای صیاف حرسانہ آگاه — اما نحہ نغر ایلچی جنبہ شا
ایلچی کہ اما و برابرش — قرش کردی شادہ خاطرش
اما و جواب ایلچی کا فران — ورت بہیر صیاف ای فرعان
بکر دز کیانی وہت سیر درشی — ومکا نذ اکذرت کرف
نیمہ زموری ہیچ ہذار و باک — تہ زیر باشد امیر ومن شاک
والشن ایلچی صیاف دلیر — زحیای با شرم با ہند او با میر
کاری بکردن بتیانی با ایان — خذ و را ایام و اجان بد سیتان
انان لی شہر و امر د اور — رزیرد رہبر کیم تمامی فاور
سوکر داوده ایلچی کا فران — جبر اورون با شاه مردان

جبرئیلہ

جبرئیلہ نزشاه مردان — بری بخشش کرد امیر زمان
قرشو کیت تعجیل پہ جوان — ولای میر صیاف پور پہلوان
فرزند با داولای میر صیافی — والش ہزانہ سیر مصاف
فراوان سلام کیا نہ حیدر — وآلش دیتری الینو نوجی در
اوبر شفقش میر صیافی نام — طلب کرد سپاہی تمامی تمام
دا لشن لشکر صیوز کبیر — ایغو نزغنی دکرن تقصیر
ہر دا سے ای خیمہ سپاہی شاه دا — منشاتین نہ خیمہ زاحت بروان
پنجا ہزار کس حنی مرتضی — اوشو شیین کی د یاد خدا

شبخون آوردن میر صیاف بر لشکر جناب علیع

النس جون طیر عام محلوقات — بکیر شاہی سرزہر لسبا تعلی
ز میر صیاف ز لنبو عز — جابک رو رذات سیر ہر ہنر
طالفہ انصار قبیلہ عرب — سرتا و حلامان ز سارد طلب
تیغ ز زانیں قبہ جرنمی نوکی — حیر دشای زر خو دشا بکری
ده ہزار سوار سلام دسوخت — برشان صلای جنک نکرون در کت
ترنج تلوم عمل امان بوار — تاوه سیمہ شب کر شانی قرار

دقتی ئەنە شوکر و شان ملعون   یاوان دسپای جیهەن کفر
هرکیش نوه صیاف دلیر   سرسام ها لشکر زمیر و وزیر
امیر صیاف و نیه ازدها   لشکر کفار کردن کرد بتا
خبردار کردن علی شیر نر   هر بیزا و با سپاه سراسر
بو طالب شندش صیاف تیغ کیانی   جمی سپای ولیش تمامی قتیل
کوارا طلال شیر ازو کار   بت مردەی کمرد دردم از افغان
ز در روکیشا نوه سهکین   امانلرزه عموا و سرزمین
ز رایتی دنگ بیم مرتعلی   ده هزار او فرمانه قنا
لشکر کفار قدر کریا از شور   هر سال لرزان لرزان
هراو فغان ز دنیان هزاره   خبر بردشان ادی جمشید شا
ولشان ای فوج ناسم بجنت   یاوا سپاهشان بکره صارکت
یاوان سپاهان وجای ها ور   او شو ساکن ها سپاه سراسر
دقتی ئەنە نو سپای ها شمار   کیشان نوه کرم سیتز النقا
ز سرتاو ها بکردن ورریغ   قتل کردن تمام سپاهان و تیغ
تا بجا که رفت

نجاکه رفت شیق ها رشی   دست کرد بکریز و اعضا خوش
اه سروکیش جمشید شا بقار   ز حیف عونها ظلمت مار
یکیه ز ریرتن ها تمام اهل قال   هرچه بکریا ز قتیل ز قال
لکی مکرد ش او دیری کتاب   هرچه بکریا معوی سر حساب
رملش که هشته دوەای زیر   ناعش ایمان ها تمام منتظر
خوش خو نصر نیفه حسن جمال   سبارک سعی اهم صاحب کمال
جمشید واته وزیر دانای هشیار   بوی جاهلن قرای کار زار
رمل کتاب بست و زیر دانا   آقا و زدان و دات ای جمشید شاه
ای بلا ز دست قسمت باین   سپهسالار ز بربر باین
عزیز قسمتان ای هنی شی   ز سپاه و لشکر جنگ تیغ تیز
سخن ز بر دسالی ای شاکران   بو سه حیا و نه کتاب عیان
زمین بی سپاه کشت ها   ز رواته جلید و زیر جمشید تام
جمشید واته وزیر دت بیجان   بحکم ساق تمام فا وران
او خبر دردات دلی غره باین   هماء حضرت رحمن ینذکی
ارسلان بو او خشنا ما م   لکرویش ها ده به تیغ هرام

انجیانی و زیر دات و جمشید شا | نما علی منشبه ز زر قشتف
دهقق انش بکره کار | تا کر سر انجام کارت بر طیار
اکر قشتف بیاو بقیس | هر کز نا ما و خاور ز پایا
جمشید دات و زیرای دارای خشاب | یکی ز رملی جمی وزه و کتاب
بیه جی بر بستی ز روت برلم | اماف با مکان تا پادانی
ز تو رمشی شنید و زیر دانا | اما و زوان و ات و جمشید شاه
باوان و برات قشتای کوین | سپاه و لشکرش فرکردی و مانی
ترنج ز تخت بیلی کرزان | روشیان نزای چو لی بیابان
جمشید ز قیی رمال کرد و دار | داو زیر باش شند جوی با شمار
لشکر جمشید تمام بای حیران | اما ز لاوه مع شای مردان
جمشید لعبی داب و قشتف | بیان کر سپم ای نکه غونا
قشتف و آتش و جمشید در ساب | سر شهر جز معلم بر زادت
سپاه خفته با تمام سر لشکر | دو قت نیم ز جمید ال لشکر
نشتاتی و سپاه و شیر تیغ | ز لرزه سپاه کردن فریج
اگر بکر هرایم بکره باور | یکی از سپاه غشی و بر

سپهدا نامش

سپهدار نامش بد آسمان | وز آن در هنر تمام پهلوان
و آتش و جهان جمشید با یک | ببرچنی و ببت سپاهی سپهدار یک
هر بیرا جهان بکرد حد لود | ز رزم سپاهی جنگ شفت زر بر سپاه
اما و حزب و آتش قشتف | ابحی رحن شون جنی ای سپاه
و جمشید ما هشون شاه بر شیال | حق اول چار سپاه لو لیشال
آشید آتش قبول نبی | سپاه مای سنر اکت زتو دریا
عالی شنیه بدیر بره عرار | او سپاه دوالی بیت سپاهی با شمار
قشتف و آتش ای شه خاور | باشتی حز شون جنی ای لشکر
آمد قشتف تعجیل بدوان | ستیز و قعت جون شیر غران
باو ار سپاهی اسلام باز اندیشا | قمر ملک کرد حید رشلای دلیش
و آتش و قمر شیر شهاب سام | انکوفا و ز روت بکره حرام
بکشته کشتنی سپاه و لشکر | حز مشعلی نه بد هو مال کافر
نهیب داد لدل بکرد ور باد | رسم ذات بک اوردی بیاد
تخت هزار جمشید لعین | سر دار زمان بد جهان همدیف

گردشان بلیغا روقت بنیه ئو   منهای کهساری ساکی یا گزن
هروان بارگاه جنیه شان تمام   رحمت بیلی بیت اتمام خاص عام
سر برون نگی و پا هر ضد ا   حیدر بنیه ئو پاد اسپ سپاه
دست راست منان جینیا بقار   گینتا یک نوه شیر کردگار
لرزا از هیبت زمانی آسما   ده هزار کافر یا فنا ه
سوار یاد اسپ هومان کافر   اماره بری حیدر صفدر
دست برو از غلاف گیتا ذوالفقار   درنفرق سر هومان بدکار
یا دو پاره ملعون بیدان   زبانی امرگفت مزدی زمان
لشکر تکا یک منتاح مزدی اجم   تکا کر قدرت و انای محترم
اجم مزدی نوظلمات تار   علی رهیت بشند ذوالفقار
براز برا عکرد و دریغ   تا تفق تفق بشندی مایه تیغ
روانی یا و و د علی هر تفلی   عمر زاده باک رحل صزا
ما یاد اودی صیاف امیر   وازکرحن تا قلعه یا نیظر
صیاف بوسا دست ای دلدل سوار   تمام خوشحال شیر کردگار

پہ بوسا روی صیاف کندین   در است منشای شیر نوز دیده دین
شیم ورووان وارجن و تحر   جیو ولدی آزاد چنی لشکر
تکه بو بیشم بینای کردگار   مدوهان نجابت نزی قوم کفار
ای کرد و سد دلدل و ثقیل دو   تا یا داد و جای جنگ بنیه ئو یا
دیا درو ورشت هر بای زمان   دلدل دراده منتون وزیران
نزاد یا علی شاه یا از نیش   درحال یا نفوف یا کان دیش
و آتش و قر شیر روی صاف   سپاه هر دوره نیز ولدی قب
یکدم زعلی بکرم کفتار   بکریم احوال هومان بدکار
و دمنده لشکر کافر میدان   کریزان زترس شیر صاحب دین
شیشی ولدی جمشید و و فغان   دا تسان ای شاه هفت اقلیم مکان
ادئو شیم منهای کهسار عظیم   لشکر شش نکاد و یا ترس بهیم
وقت بنیه ئو نخره یا هید ا   اما نلرزه زمانی سما
کراتیه یا سپاهی یا سمار بندیان و هم کس وار شکار
تم هیچ مدی تا نه فرزند یدر   منتاح مزدی ئو تیرد طبر

براز برا عکرد کندر ا   تکا یک از ام هتر بیشال سر
چل هزار اسپاهای شاه جمشید تخت   گفتی هم مزدی حاکه هر شاخ درخت
اکنت و پیش کت جمشید شاه امیر   د آتش یا دران هیچ دزیر
شتی آوردشان هیچ و جنت   [illegible] داری شاه جمشید و دوانی
و دست و شیخ جمشید شاه تا بب   تکا بکره آمزدی کتاب
برانه تاقی به هیچ فهم نیابی   سپاه قر کریا کش بندیا
اما دجاب بکردش تا جل   دا دست و جمشید شاه وزیر یا قتل
آرد نو اتم هم دا آوای شاه   تا فل بنیشه ترد قشت شاه
قسمتا سرکم بکرد ست لو بیته   روبرو دا زبان یا هر بیته
حکمش کرد و دم جمشید لعینی   تا لئو نوشاد کلیاد سیدین
یا و رد و د و قسمت و دلش   تا سرحساب کرد کشت تا جراکی
نوشاد و روان یا دلدی قشتم   لعبه و عز و ناز او روشن چم
دا دست و قسمت نوشاد سیدین   طلبکاری تو نشی جادو زمین
تسیزا لقایی علی تا بدار   هر هزار او ردم دلدل یا سوار

یا داد و جا یا دارگاهی جمشید شاه   نزدست دلدل و ردم یا هیبا
درحال یا هر هم بکرد ش سلام   بلطف و کرم شیر صاحب سلام
جواب سلام و انتسان بهم   علی ساکن یا تمانی هم هم
جمشید لعین و اقسمت   روان یا هومان جنی جمشید سپاه
شان و جای بکیران قرار   کت مشرکان و تمام و یکی جار
دقت بنیه ئو هیبو جدا ا   بکنو نخره روجه منها نه
سپاه و لشکر کشت مهو برام   قتل عام هیو تمامی سپاه م
براز برا عکرد نا م   منتشان و هم و تیغ هردام
قسمت و آتش ای شاه جهان   نا شتی منجی سپاه لعین روان
حکمش کرد جمشید آدرنا   ور و شان بهم هر کرتن تمام
ابجا ر کنزه تو و جمشید شاه   کافر ملعون بیدین گمراه
منها نا چل کس طلب کرد و لز   شان بگیران سرداری حیدر
هر هزار و یا امیر صفدر   سوار یا دلدل یا هر داور
ولشتشان چند کس و حیدر گیند   هر دست پاره تی یا دان ذ نیه

مهتر جدا اولدی شیر کردگار — اما کبیش تمام اهل شعار

سیصد کشور رهانی اهون تمام — جنبیده سپاهی تمام باهی سر تمام

یاد او سپاهی شیر کردگار — سوار کرد سپاه تعجیل تا سر

کردی سفارش و آتش دگر — تا وولای صیاف هزار اکبر

جنرلنیوه ز کمند انداز — داخ و جنبش تمام [illegible]

هر شی ز کمند یاد او سپاهی — سپاهش سوار کرد و [illegible]

عکسش کرد جنبیده ملعون مردار — داخ آتش نوشاد هبرده هزار

بکره کندی ده هزار سپاه — لشو سیدوان [illegible] قشقا

اول ورزنده یا سرش با ور — [illegible] جند [illegible] کوه

داخت و جنبیده صنم اعیان — لنیوه [illegible] تا کردن عیان

جنبیده است [illegible] خاکی — ز شاه و قشقا تا وردن بدست

داوازن نوشاد [illegible] — ده هزار سوار کردی [illegible]

سوار [illegible] نوشاد حیدر — ده هزار سوار کردی کرد [illegible]

یانه [illegible] حیدر — یاد [illegible] ملعون حیدر کافر

داری قشقا [illegible]

داخت و قشقا نوشاد کافر — کریزان میری کاهشی دبر

حیدر و نوشاد [illegible] ایمان — [illegible] کریزان

شیر و قلعه [illegible] — خدمت کردن [illegible] سپاهات

[illegible] نوشاد [illegible] — تا که جنبید [illegible] دلگیر

[illegible] نوشاد تیغ [illegible] — [illegible] حیدر کرار

[illegible] نوشاد کافر — [illegible]

[illegible] لشکر حیدری — [illegible] تمام [illegible]

[illegible] سپاهی کافر [illegible] — [illegible] سرکنده با

[illegible] — [illegible] زاری [illegible]

[illegible] نوشاد [illegible] — [illegible] کافر حیدری

[illegible] — تا [illegible] ذوالفقار [illegible]

[illegible] صد [illegible] — [illegible] خلاف

[illegible] نوشاد هر [illegible] — [illegible] ازار

[illegible] — بود خداوند [illegible]

و ضرب قوت سر نیزه آبدار — [illegible] کشی [illegible]

یکی [illegible] — اوش [illegible]

یکی از سپاهی ملعون [illegible] — داخت [illegible]

[illegible] حیدری بدکار — [illegible]

[illegible] — سر [illegible]

[illegible] و سپاهی اسلام — [illegible] کافر [illegible] تمام

[illegible] سلام [illegible] — [illegible]

[illegible] تسلیم — [illegible] علیه

[illegible] صیاف کندی — [illegible] شیر [illegible]

[illegible] ملعون [illegible] — [illegible] میدان

[illegible] شیر — [illegible]

[illegible] — تیغ [illegible]

[illegible] — یاد [illegible] صیاف کندی

علی و ضرب [illegible] — [illegible]

[illegible] — ملعون [illegible]

[illegible] ده هزار سپاه — [illegible] علی مرتضی

[illegible] کافر [illegible] — [illegible]

صد هزار سوار [illegible] کندی — سپر [illegible] ملعون [illegible]

[illegible] — [illegible] قلعه [illegible]

[illegible] ملعون — [illegible] قلعه [illegible]

[illegible] صیاف کندی — [illegible] قلعه [illegible]

[illegible] لشکر اسلام — [illegible] تمام

[illegible] — [illegible] ده هزار

[illegible] سپاهی کافر [illegible] — [illegible] اسلام کندی

یکی [illegible] کافر [illegible] — [illegible] ایمان

[illegible] سپاهی اسلام کندی — [illegible]

[illegible] — [illegible] الله [illegible]

و ضرب قوت

کینه تیغ تیز حیدر نامدار — داش نفقت هامان هر دو ر
ویش جنی مرکب بزبانی گرفت — شی و جهنم رنگ بت پرست
کافرشی ام ملعب اذان — عجاب بیک تمام پهلوان
مغش گرفت بدست یاد الیقان — تیغ زو دستش سید بشر زدی مصاف
داش و کفر مبادا گرونش و دم تیغ — شی و جهنم ساکی یا مقیم
ده هم نفر کافر بقعت — یادوان دهیاف کشتیش تیغ دو دست
حمله کرد و حیاف بر سپاهیانی — هر ده تمامی دست سزدی زبانی
هجوم آورد سپاهی کافران — اصید حیاف کرتی اوسیان
لشکر اسلام کشتیش ویکبار — آمان وسیدان شیرانی خونخوار
بینیانی سزدی جام وشمشیر تیز — هجوم نمدی سزدی رستاخیز
مشتندی ده هم تیغ موددکار — بیرازبرانوی جز در سر
صدهزار کافر بیدینی ایمانی — جمله بیست هزار سپاهی مسلمان
لشکر اسلام تمام بایی زبانی — گزدی مناجات بدرگاه یزدان

داتی یا خدای

داتی یا خدای یاد اش کنش — تا جای شنکند افواه یان زگسا
گزدی مناجات اسلام وتعالیان — گزدی [illegible] سزدی سرزنانی
[illegible] شاه مردان — جوشا نخوشا یا امر سبحان
سپاه فرلیس [illegible] کرد کار — دست برد و بهت کیش ذوالفقار
اوی ابته سر در کرد فنا — قباد سنگ حل و سپاهی سگراه
وضرب با حیدر صفدر — سپاهی کافران کرد زیر و زبر
لشکر کفار گریزان تیار — ز سام [illegible] موددی ذوالفقار
کشتی سرین آن نامردانی — جنده کشتی ز میدان [illegible]
[illegible] — [illegible]
گرو شاهی فرباد [illegible] — زبومانی کرد تمامی سپاه
[illegible] سپاهانی [illegible] — بکبیر [illegible] بکبریم [illegible]
[illegible] کرستانی تمام — وقیتمانی [illegible]
قباد [illegible] — [illegible] زبانی تمام [illegible]
[illegible] — گریانی [illegible] هزار تمامی سپاه
[illegible] — عاجز [illegible] هزار

اما زبان هیچ ایی — دارش ای جنبید شاه [illegible]
ز جهار اطراف دوران عالم — هر دو هیچ سپاهی کبیر بکبریم
ولک شاردار صد کرور روانی — بیاد امراد سپاهی ساده
حکلش [illegible] جنبید شاهی لعین — چار جی چارشی [illegible]
اودز حاضر سپاهی بشمار — صبح او سرزنانی هیچ [illegible]
اما غزه دالش جنی تمام — [illegible] سپاهانی [illegible]
هر دانی خیابان [illegible] گشت تمام — [illegible]
ساکی [illegible] — [illegible]
سزدی سرزنانی ذره تغنه جاه — اوندم هر دریا عنمه بار کاه
هر دانی خیابان [illegible] گشت تمام — ساکی [illegible] سپاه [illegible] دام
شی و ای تخت جنبید بدکار — ساندا سپاهی دینی [illegible]
ایمجار ز [illegible] دل سبزه ای — وقت سلام [illegible] شاهی دینی
ستی و اندرونی قلعه و بیته — ساکی [illegible] حیدر [illegible] نقل

حیدر حیاف داتش

حیدر حیاف داش ای ابشیر هوا — عزم شکاری دسیر هوا
دارتش و حیاف امیر کامل — روبود دامنشه [illegible]
رو بنیا [illegible] حیاف کزی — یاد او باغی عجب نازنانی
ویش مشخصی [illegible] — رفتند باره باره با شاه [illegible]
ز [illegible] غاوران [illegible] سرداری — ویش تمام گردنی ذلیل زاری
ارت غاوران حیاف [illegible] — با جمیش بدی [illegible] ای بشمار
هر سزه [illegible] سیدین ایمانی — حیدر [illegible] ولای شاهی هردانی
غاوران داش [illegible] — تو [illegible] ولای شاهی هر دانی هر در
کرو تریست [illegible] — تر سام جنبیده شاه [illegible] کیام
سنی [illegible] دنیا لشکر شرهار — هر درونی هست [illegible] تیار
[illegible] — دست غاوران [illegible]
اوردی [illegible] — [illegible]
[illegible] — ایمانی باوره و صدق یقین
[illegible] — [illegible] ذوالفقار [illegible] غلامی

ظاهری وهم آوردنی ایمان ... ودل لاه فرمانزی مسلمانی
خاطرش به دلیلان شای مردانی ... کردش شکر ذات خدای لامکانی

رسیدن ایلچی همراه مکس

زدی بو ابراهیم عجب داستان ... بو زمانه وقت بهستان
دستانها ز نو باد ریم بیار ... ز ابر ایلچی نوه شیر زلو
شهر و قلعه و ادکردش بود ر ... یا داد صحرای بیابانی زد ر
نه سنگ به سایه ما پیدا [illegible] ... بادماد رکردش [illegible]
تمام ما مجزایی لشکر اسلام ... زده بکر ما پیشان قام
لشن بخالش کفت نروی زمانی ... ز ما آب ماست ستر زده لوکن
سنتالب قنته کفتی نروی خاک ... سه هزار مردانی تمام یلی بیلدکر
و صفه لشکر در سر باده ... لوشیان قوت نشان وارد
همه کرد غبار همه کرما وردن ... یکیا خیمه سپاه ار داسپر لان
سپاه سرسام بایی لشکر قرار ... ماده حوز او رکردشان یلغار

و رسیدن بارگاه

ایران بارگاه و خیمه سراسر ... خاطر شمان با سپاهی معطر
او نو تا صبا کرتشانی آرام ... سپاه اسلام سراسر تمام
وقت صبح بامر جیا ر ... سپه ایشان مکس هر دار
و لار ما هزوی سپا به دان ... و هر کس جدانی ار هیچ نز کیا نسا
چهار صد ز سپاهی اسلام دیکه چار ... قنا باد منش مکس هر دار
ز لو ما عجز بایی سپاه و یکی ر ... هات سر کردان و از سپاهی لودر
هر کس خیمه وپش دست هزوی نیلی ... هم نفس ما کیان سودر مادر لیا
کردشان یلغار زکرمای لو بلی ... اسپشان تمام با آب ما زلال
هر چند و تعجیل مکردن یلغار ... زبانتر سوی مکس هر دار
یادان و جای عجب و بارسی ... آب روانی بیای کیهسا بری
سبزی هر نفس ارزوی سر زبانی ... بوم دار طرح عطر عنبری
عکس کرده در دم هیچ نا مدار ... هر بدان خیمه ز صحرای ما هموار
هران بارگاه خیمه سراسر ... نه سبزی صحرا و نه به یک سر سبز
ازکان ما قوای شاه کشور ... اجناب سپاه وسان از عکس لا هر باب

دیده شیان لوا و لوای شاهی کشور ... و اتش سپاه ما زردی جول لشکر
در دم عکش کرد سپاه شاه دکار ... لنکر د سپاه ده نفر سور در
رو بنیا نزاده ده نفر لعین ... یادان و سپاهی هیچ کذبی
کردش و ادب کردشان سلام ... جواب سلام و از شان تمام
ایلچی کشور شاه کفتار ... و دست ز کوه های ترای راه دیار
ابو ایلچی و دست ز بر بر زبانی ... اما نیم و لای شای خاور زمانیه
یک برام بابی دست بدرگاه ... ظهور کردن لوای لای جمشید شاه
اما نیم نه ما لا بر ای کیا نه ... بر درش بدجا و حاجا نه
راه ما غلط کرده ز صحرای ما آب ... کیفیا ما ننزی کساکت ماهی ب
ز ریک لالیون ز ریک لی غبار ... ز ریک لا مکس منشاش و کنه خار
چند جور جفای سر اما کشیان ... و صد سپاه ز کرما بر شان
قطره دیم و در دم تما ما دریم ... ایا دای سبزی یا داریم

ده نفر سور ادی

ده نفر سور زمان او ده ... آوردن مهر و لای کشور شاه
هات بحران با پادشای کشور ... و داست صد آفرین زنی سپاه لشکر
به هفتاد سالی پادشام نه شمار ... شیم ز ی راه در بیو یکسو دار
سر ز شان کیشان ای سپاه کیشان ... سیدن پیشیان ز طعام نان
عکش کرد در دم کشور پادشا ... نشین پادران سر در سپا
در فرمه شاه وزیر ها سود ر ... ما یادو ولای هیچ نا مدار
و دست ای پهلوان سنز بیه مکان ... طعبکار ز ما غلای جهان
کردار ها داب هیچ و یقلیج ... سپی صندوق کا یک کذ نیا
شی و بالای کره مکردش اندیشی ... یاد او قلعه پهلوان پیش
و لنطف اعزاز وشاه کرد سلام ... بیت با ز صف همچ شیر آب سلام
کردن حلالی وشاه کرد بیانا ... مکس هر دار کرمای با سپا مانا
شنافرما طعام آوردن در دم ... فرش ز کرف وشاه خلایق نجم
سفره ی طعام آوردن شراب ... سرها تجلی چند آب تا ب
و اتش و ساقی پادشای کشور ... جامی هز زمی و تعجیل [illegible] باور
[illegible] بدست مرد پهلوانی ... تا که هز شون تعجیل ورد وانی

ابو المحجن دست ای شاه کشور   حرخ صد احسن بکتره با در
سن نه ظلم ایلدون ای شاه جم نام   نه سوخت دست غدر ایتدم
دست بو المحجن کرتش کشوره شاه   دست ای بستا خیلی دست دادکاه
ابو المحجن دست ای شاهی نامدار   سن حالمان ایتدم هدم آزار
کشور دست بو کنده وردم دلد ات   هر بکثوت وردم دریسات
دست بو المحجن کمرت بدت ویلی   قیند او هش دلد ات کور ابدیلی
هر دو دا ده دست شاه وقیای   دارش ابو المحجن بکیات قایم
کشورشی وقیای نوییم تلایم   خورد هم بکشت اوکور لعین
دره خوف ایکزد او کور لعین   دارش ابو المحجن بکشت ویلی و وقتی
دره خوف ایکزد حیلال ایش   دارش و فرق بو کشور قوتلیش
کردش بشارت کبره کافر   دست ادوان شمشیر ده هزار کافر
هر بزاد و محجن ها مدار   کیتان یوغ بخت با هر جبار
صد بیت صفی محجن کندی   ده هزار سوار کافر لعین

ه دشمن تیغی

شمشیر تیغ منتاشی فردی نام   منیزه کر تیغ یکایک ستم
حضرتی وقت بشکر سعدم   چهار هزار کافر کردن خرد وخام
و دهنده سعا آوردی الحال   ز بت پرستی کشت بابی مسلمان
بجی هر بلوان بجمش دیار زخم   کردش لشکر دولت دانای معظم
قلعه سنه ز شاه آتش دادی بزد   شی فردی قلعه هدار ایکزد
افتابشی هر جسی هر دو هوار   کردش نماز و سلام و یکجا
انش جی یکیدشی بکاخه خواب   با هر فرمان و دهنده وهاب

خواب دیدن محجن حضرت رسول را

سر نهاد بخواب محجن نا مدار   انا بخاو شی رسول نازدار
دارش هر بزه بشر صف آزار   وارای دست جیب بکر مدار را
یکی مغاری پس نو حجوا الکان   نه مغار در کنجبان یک زندان
نه اوزمنوا انوا مالک اسیری   کرفتار طوق بند ز نجیری
رها بکره تو مالک ز بند   تا که خلاص بو شیر ارجمند
بیدار بخواب محجن هر دو ات   با روح پاک رسول صلوات

محجن ده هزار سوار کندی   و رو نیاز او محجن اتابی
جنبه وی سنگ زندان راه گشا   تا باد او مغار بعض سر دید
لوا هزدی مغار بکزد بش مدار   دل گنج بسته ی مظلوم مدار
او لایک یکی مغار زندان   نه فریب صفت ایمان
ز رفاه مغار هر دو راه   دست کرت و شمشیر ملکی بکراه
ابیات او محجن بلا انزلی   کرت دست تیغ کافر لیس
نقوش سند دولت دست فزدی زنایی   دست مسلمان هر ابیات انزلی
ای بی یاوری بخیر او رسول   حرم نیز به بکره تول
بحمد برادر لعینی مکرا   خیبا دشنام داد او مصطفی
بو سر دا او نش محجن کندی   سر نهای شمش خود او سر نهاد
بوی یا ا ؟ جنش کرمحجن سوزشت   آور دش مکند بنده نبت خوش
سنی بنده حاه شیر سر اواز   دلیش دست بد عای مالک سرلور
سر زدی حاه ، جو باد لور   نه حای بنگه انکه تم بو

محجن کر

بحرمت پاک مصطفی نازدار   یک چار بید یا حمید کردار
یاد او مالک بو المحجن نام   دست ربانی دست و نقش کندا
کردش لشکر نشید رای اولیا   ز هند ز ندان مالک کرد رها
ز جای فلان ت هر آمال و سر   ام ابو المحجن مالک ار زر در
واکند او ولات تمام کرد اظهار   ما جرای گرفتاری و رسوا کی بخار
ام ابو المحجن حال و یش تمام   فهم کرد زلال مالک سر سام
ارت بو المحجن مالک کندی   بو نشیم و شهر جم ای ما کرتیا
او شخص نقش رستی نیز زندانی   نه شهر همه الیاس یادشان
مالک محجن بصدق صفا   جره هزار بکلدم زر نیان بر زاد
شهر خویش و شهر مالک شهر دار   سلام داد او بی کلیجه دلبر
دخیر مالک دیدی روی کیزاده   دست که برات داد او نسبند جای
و دست قرنیا رسم و اش حرانه   عطفه کرم نام کرد ز بند
مالک در ساعت دختر بمحبت قلیج   کرد تی آو بزان مهر خرد نیلی
لشهر تجبر اتنی هزار سوار   دست بیضی و تیغ هری کار زار
مالک محجن لشکران وقیتی   ده هزار سوار شامی سر نیاین

باز سپاهی هم آوردی ایمان   زبت پرستی کچدی اینجا مسلمان
کلیساخانه و مسجد کردی   بتلری شکستدی سجده حقه بردی
بت پرستلر کلیسا یه ناز دلر   دین پیغمبر کردی اختیار
ناگاه صحرادن کوردی دلدار   شمعی مدینه‌دن جنازه سورر
یاوردلر ایلکدی ویردی سلام   سجده برده نهای اصحاب ساهم
مالکه در سلام هر دو ناکه بیکا   ذکر آتانه جهاننده حلال
زکر ایلدی مطلب جهاننده   اعضای بدنت سیاست کتیشی
جواب بیردی اوردی حرم دن ساتی   جمیله ولای تومنن کلاستی
دا ایلدی ورد سپاه کچدی تمام   بیاد و هم تا بو وقت تمام
سپاهی اولان زهر هر ربانی   مدرانی بر ابرجیله شاه وقتی
ما کردات اولدی مدیر دولت ملک   ملیتی ها وردی ساهم سرانجر
سپاه اولدی نکارو صنم هر بیر پیغمبر
ابتدا ایام دارای جهاندار   آفریننده طیر و مور و مار
سازنده سماه عرش فلک   نزدی اهر فلک هم بر ملک
رزاق دهنده شیر و سه وی   قطره رحمت ریزنده غنی

محمدنك

محمد روشنی کرد شعله نور خود   نشانه ضیا او بجز بر یشی
ملک بکیریم بدر او پدر   هر زینی ساز او بنیاد کت درر
صلوات هم بیدی محمد تمام   خانه‌ای منور هر دیوانی هر کیشی
اشنوه رازلار ایچنده منوس   ام جنی هم انس اولدی اولی زینفا
رسول مشرق تا مغرب ربانی   هم اولدی خاتم انبیا تمام
شهر عظیمی بیدر یا کنار   زمدینه شاه رسمی بکر کوش
جور شاهی قلعه بنیاد کیم تمام   شنیده به شهر مدینه کزینا
خنجر وزره اولدی نگار هر درر   انجار اطراف زدریا کنار
شاه دولت لشکر و سپاه   یکیجا صنم یکیجی نگار نام
ایلکه جانش سخت لیناماده بدشت   سپاهی عظیم انجا هر در
ایشیکلی فرعونی بدکار   برده هدو سر نگار ملک ا ه
حسد تا بالک ازدر   صنم نگار کوربت پرست
آتش و لشکر فنا بدوات   بع عنندی زمدینه شاه
    نه ابو الجبی تیدر صفدر
    کارگیت بیر لحوانی رحمت دولت

شهر مدینه تمام خالی   زپهلوانان کسی جید ایتی
غیر زمحمد او پیغمبر نی   اسپاهی اسلام جهت رهبری
سرزمینی زدست صحرا اولتی   لیستانی معلوم بو فتنه اسلطنی
بشیم بوردانی جهش نحیر ملکیج   تا مشن کم کریم نزدی سر ربانی
بلغارستان سپاهی اشمار   تا مدینه لشکر حق قرار
ناز صب کرور رسول کزینی   دیگه نازل جبرئیل امینی
نزدی مصطفی بکردی سلام   دا ایلدی ای رسول حق الاتمام
معلوم اولدی زدولت ای صدر علا   اما و سرت کبر یه عیا
ساکه ایلد شفقت رسول انام   در سدم حاکمش کرده صحابانی تمام
دات صحابانی مصطفی فرزند   تا وقتی بیو سپاهی کهنه آنکس
یک هفته رسول اصحابانی بکنسر   اعلیکه بورشلان دو تنها کافر
سعد وقاص بلکیرا صحابانی   کس جیدانی یکی پهلوانی
امیرانی بر شایق زمدینه شاه   نزبردی شار صف لشکر طیار
تا که هید ابکردی شربانی   زکرد و نار دو سپاهی ستکلانی

اما نزدی

اما نزد وی سپاهی مصطفی   هفتاد هزار کبر لعین کمراه
دا نه طبل کوس کرنا زنک   صحرا سر زمین کچدی ابنک
لشکر سلام سر یکه دار   تا حیران هنده رسول جبار
نازل نزدی اهوا جبرئیل   آوردش پیام زرب جلیل
دات ای پیغمبر روی آخر زمانی   سلامت کیات پادشاهی جهانی
اگر رضایت حبیب تازدر   یک بال لشانو دی سپاهی کفار
زیرو زبر کم لشکر تنرا   با امر فرمان دهنده داور
رسول شد اودات دو جبرئیل   هیک فرمان سر پادشاهی جلیل
از بو شاه بال نزدی سپاه   کس منو تو و اشکار ادر
هوا جانی صحرا کردی پیغمبر   زکسب لشکر فنا یک سر
کس خونه نام زلای تیر شت   با جانی و چادر و سپاهی دار شکست
بعدهم غایب لی جبرئیل اباتی   باز هم آماده او نزدی ربانیا
نزجوشش آورد و تعجیل   هی پیغمبر آورد جبرئیل
اشتباه کیات دانایی هم   بکرد و نزدی ستم مصطفی

بود همیان حضرت رسول — حق ز بالای سر قوشی کرد قبول
دار ایشی قاید عرش فلک — نه بهر فلک صد هزار ملک
پوشا جبه فخر خوش مصطفی — با غلدی پاک بصدق صفا
بو طرف غار شده کان — د آتش معجز بود سید انا
شی نزدی سیدان لا شیر کردگار — و د آتش و غار ای سگ بدکار
هی کسی بونی سید ین ایمان — من طلب کردی قوم نزدی سیدان
بو مسلمان بد کیمان بدل — صد رشناسی جبروت مکر جهل
اون کرو کار ساز نده سما — خالق رزی عمری انتقام سما
دست کرده شده م غار لعین — داشت معجز حرف جند [illegible]
کیش تیغ تیز بر د و بالای سر — اما ایلچی الور ده پیغمبر
نکا کر قدرت دانای [illegible] — دست بیتش خنک مند [illegible]
هر چند کرد کش [illegible] — تیغ بد [illegible] رسول [illegible]
کسرت دست [illegible] تیغ تیز [illegible] — خنک مند [illegible]
ز ار ز خلیل مند غار لعین — کف مند [illegible] رسول [illegible]

دالد بگیان

او بگیان غلام ای رسول — دینا معجز دردم کرد قبول
ز انا ش بر حق دانای طبل — رسولش لقد مصطفی در سیل
رسول و اخلاص کردش غایت — و درگاهی جهان قاضی الحاجات
بام ز جهان دانای بد اندیش — دستان نگار آنگاهی اولیش
لشکر در خیل نه مدینه شمار — گشت مسلمان این بار جبار
[illegible] گفت ثنای رسول ایمان — اما نزای حق بصدق یقین
[illegible] نزای مصطفی — وار ایشا تو رحمت ز غفار
دستور [illegible] لای الله مختار — لو اوجای اویش سالی [illegible] غار
[illegible] اطاعت دین مصطفی — وار ایشا [illegible] رحمت ز غفار
رفتن [illegible] بابای عمر — بجاور رنین
ایمی ز ز رسول بشنوده خبر — وارث و بابای [illegible] سید [illegible]
[illegible] ربابای شیر معین — بشنود دوان تا غار رئین
[illegible] شاه مردان — ز حسن [illegible] سلام فراوان
[illegible] لشکر سلام — سر بهر حوال [illegible]

عمر بو ساز رسول ایمان — هر نیز او با بیک [illegible] زمین
چار جو ادر دست [illegible] نگر — وات [illegible] و قرآن با دانای [illegible]
بیگانه نزدی سر غدیر کلاه — لیست نزدی بکرم [illegible] شاه
کردین اسپاهش تمام کرد طار — دیگر [illegible] رسول [illegible]
راهی با روان [illegible] — نگار کرد قدرت رب العالمین
بابای [illegible] — بکریم احوال [illegible]
ز ز ز شنوده [illegible] خبر — عم زاده پاک رسول [illegible]
دیش فوج عظیم [illegible] صحرا — سید [illegible] شیر صف آرا
جی بر ایلچی شیر [illegible] — ام [illegible] هزار [illegible]
بیا [illegible] تمامی سپاه — بو ساد دست های [illegible] مرتضی
هر ساز [illegible] — ماجرای [illegible]
هر ماجرای [illegible] — تمام ظاهر کرد [illegible]
ساق سلیم [illegible] — لشکر نه [illegible]
بشنوز سپاه شاه [illegible] — وارث [illegible]

اما سپه

اما سپاهی ای شاه جهان — سی هزار [illegible] پهلوان
[illegible] — هر [illegible] پهلوان [illegible] شیر نر
[illegible] لعین — ولایت صفات [illegible]
[illegible] — [illegible] ای سپاهی گران
اما جواب [illegible] وزیر — وارث ای [illegible] شاه عالم دستگیر
[illegible] — [illegible] کلام
[illegible] کردگار — بن عم رسول غدیر شمار
[illegible] — لرزان [illegible] سر
[illegible] گردش دور — [illegible] شمار
[illegible] — وکفد [illegible] ایمان
[illegible] — ایمانش آورده [illegible]
[illegible] — [illegible] خوش
[illegible] — [illegible]
[illegible] مرتضی — بو ساد [illegible] بصدق صفا

هر سا زریش خوان رسول کذین   ز حسن حسینی نور دیده کی
ز وه بینه شار عام یکسر   هم کریه با بادر داور
بابای عمر و آتش عالی حذر   نجه سلامت کیت مصطفی
حسن حسینی ده طه تمام   کردی آه ایلان شار کیا سلام
وات و هر نقل عمر نامور   سر بسر حوال صنیم ز تمار
کردی بیان کرباوزالی حیدر   اول تا آخر تمام سر بسر
عمر خوشی ایاز کفتار راز   شکر پش کرد ذات ای کارساز
زو و با عمر و آتش با حیدر   ای شاه مردان شیر هنر
سه جوان سپاهی ای شیر نکردنست   صحرا و سر زبانی کشته آنها دینک
حیدر وات بابا ذ شتی آکاه   سپاهی جمشید شان ز سر تا پا
عمرد اسیلیما ز رخستم بدر   بلعن بو بیدون جادری ای شکیر
رزق فالش ای هزار حساب   یکرون دفتر کردین یکتاب
اهن مرده لشکر کشت کافر تم   بو نیان و جم بنش اکانم
امشی و هر سیتر احول ورود   یا داو لشکر و تعجیل زود

دیگر بلا

دیگر روی صحرا هفت رنگ زرنیان   خیمه بالای خیمه ساز بان
اونده هر رسانی خیمه ربا وه   سوری کار کش لوی لشکر داوه
بر آورکریان رروی صحرا ادلتی   جاگه با بیانش بنیه سبز بالین
مات حیران منه عمر زی سپاه   نذر وشدار و آتش یا حضر
امید هر بتون لق لا ینام   تر بدیر فرصت لشکر اسلام
دیش هفتاد کلاه شاهی   هفت رنگ ابریشم تمام زینا
بر طور سبزی خیمه زر نگار   همنو وصفش نشرح طومار
نقش هزار رنک ز سیم و زر   هم گاهرا نش ز لعل و گوهر
تخت مرصع هزارش سز بانی   یا قوت مرجان و نقش کرمانی
نمای تخت [illegible] بالش   [illegible] جمشید ملعون نهیدن
ز جنب [illegible]   دوازده هزار شاه تمام با نظیر
هر یکی صاحب صد هزار سپاه   تمام و جمشید اوردن پناه
با عمر او آتش کرد سلام   وات ای جمشید صاحب سپاه و سام
شنفات بو زبانی [illegible]   نکاکرد لعنت شنفا سپاه ای شاه

ربانی
جمشید شاه آتش عجب [illegible]   ایسا تو هم مرد زاده ادب
حز غنزا لوتو ز کاه فانی   مطلبت جیش ز ذکر او آمانه
ز عقل با حرکای بادر و در   ایسا حز زرم ردی نام منت برد
عمر عیار وات ای لشکر پناه   تو ز حز غافل بییر جمشید شاه
عمر عیار م بیک هنر   غلام علیم با کرد حیدر
بر زانه نام نصیدق نقی   لشکر وه حرم شاهی خاور زمین
چند پادشاهان با چشمان بسر دم   چند کسان ز تخت سر نکون کردم
ز وات لعین شای اختر ایران   [illegible] جم او نو لشکر دوان
لشکر اسلام طاران سر بسر   عاجز بی ز حز بکره باور
خاور ز دیده شان خبر کردم حرام   تو هم بزانه شنوه کلام
ابلیو و ناچ حز بیرون ولات   نیانت هه دن [illegible] کرامات
ای سخن کفت تمامی سپاه   امانه ز ه بیرو پادشاه
حکمش کرد جمشید بکیر ای مرد   [illegible] زیاده [illegible]
کرد شان هجوم بعضی لشکر   بیک [illegible] از عمر [illegible]

کسی کرمه

کسی کرمه کسی کرت [illegible]   کسی بو [illegible] پادشاهش
ار کس ز [illegible] آوردن   عمر عیار [illegible] هنر دان
والی صل [illegible] ز دست کافر   ز راهی پاروانی تاوان حیدر
و آتش با عالی [illegible] دشوار   هر ضرب با [illegible] زور داران
افتاب بهوار [illegible]   سپاهی زنک [illegible] تیغ
لشکر اسلام کرتن دست نماز   سجده بیردن [illegible] نیاز
فارغ بابی ز ذکر حی لا ینام   حفره آوردن و سرو شای ظلام
حفره [illegible] شان دعا   کردن شکر ذات [illegible] بیهمتا
ز شاه خاور بجیرم بیان   حکمش کرد جمشید بی ایمان
وات [illegible]   نکاه [illegible] لشکر عیار [illegible]
تمام [illegible] یکسر   [illegible] دادر
[illegible] عمر نامور   روان [illegible] کفار
[illegible]   [illegible] تمام [illegible]
[illegible]   [illegible] را زاد

در زارلت عصا دن قید تسبیح — تسبیح زردن‌دان دو دار تسبیح
گیت نوره سخت بهمن هر دار — از جهان رند [illegible] ظلمات [illegible]
با در ت بهمن دیبی گره فغان — رهبهان بت جهیم ز دربت اعلیان
جان هر بت منش کیلاستن بود — گیت بکیم [illegible] نیمه لشکر
بکیلون عر درلن لشکر ها هر دار — کس بلشاه عمر زحمن عیار
جنبش چون گشفت بجز ز رهبهان — گفت نی کس باش تعجیل بروان
گفت ودا کیش رهبهان و دلیل — رو ما الدنی کی مرآتش دغل
هر دیش والدی ش لعبد عمرو باز — جمع خوش ال شاهی خاور خانه
و آتش در رهبهان جمشید هر دو — چه امرش فرمان چهار صد معبود
اجهان دوست دارش [illegible] — هر رزل بیشان فرصت و ادم
لشکر سلام هر سالش شکست — فارزن یکی بر لشکر دوست
او دو ها بین عمر حیله باز — سپاهش و خاور تمام دلور
امیرزاده ها و آتش با خدا — خالق رحمی ارحی [illegible] سما

حقه پر زر خاک

حقه پر زر خاک زر روضه آدم — آورده با عمر با زیاده کم
هر هردم برآورده مرده جبل زده — لشکر سپاه کیف [illegible]
هرگاهی یکیک عکر دیش بود در — عکهند [illegible] ز سر تا بود
شنیده ز ما سپاهان [illegible] گردش — سر تا ز رخت ولاد آورد دیش
[illegible] خیمه جمشید بیدی — دیش ماهوش گفتی مزدی رزبانی
[illegible] اطراف جمشید کافر — منشاق ای محبوب ظریف دلبر
[illegible] هندی [illegible] — حرم [illegible] جمشید [illegible]
[illegible] منشاق لعبد باز — [illegible] گفت عمر حیله باز
[illegible] عیار [illegible] — او هر [illegible] کیلبادرک
[illegible] — یک [illegible] رنگ زرد [illegible]
کلاه [illegible] سر شانی — هر آورد تمام رخت [illegible]
[illegible] عمر شانی — هر کس کر [illegible] لیغانی
ریزاده با عمر [illegible] — تاج [illegible] شاه [illegible]
[illegible] — تا یا پر [illegible] فقلی

ز رهبن بو ساوه او عمر کندی — ز لادی شاهی هر دان [illegible]
جمع دست هنش ای عمر عیار — هر یکم [illegible] دست لکره [illegible]
ز لوت آورده ای [illegible] — ز رهت [illegible] گفت [illegible] خواب
عمر دا جواب و دست شاهی هر دان — لشکره [illegible] تا کردن بیان
معلوم بو ز لادت ای لشکر [illegible] — ای مال [illegible] ز جمشید شاه
هم دشاطه جمشید شاهی [illegible] — [illegible] آتش حرمش تمام
عیار [illegible] بیان کرد کلام — خندان [illegible] در لشکر [illegible]
لشکر سپاهی جمشید هر دار — تا لوقت ظهر کس [illegible]
[illegible] ظهر آفتاب [illegible] — [illegible] جمشید [illegible]
دیش ز لادش منشاق [illegible] — گیت نوره سخت [illegible]
دست سپاهی ولیش [illegible] بخت — ای [illegible] دنیان و تخت
به که [illegible] ظور [illegible] — [illegible] جبر
[illegible] شاه [illegible] — معلوم بو ز لادت [illegible]
[illegible] — [illegible] عمر عیار

[illegible]

[illegible] — کرد [illegible] شاهی جمشید فراوانی
و آتش و جمشید [illegible] — عمر عیار [illegible]
[illegible] حیله باز — [illegible] تمام لشکر و دلور
معلوم بو ز لادی شاهی خاور زمانی — [illegible]
جمشید [illegible] — یکی [illegible] عیار [illegible]
[illegible] معبود زبان — [illegible] پاره [illegible]
عمر [illegible] — او عیار [illegible] کار
[illegible] لشکر — [illegible] خاور [illegible] دست
لشکر [illegible] — [illegible] عمر [illegible]
[illegible] — [illegible] دست سپاه
[illegible] جمشید [illegible] — و آتش [illegible] شاهی خاور زمانی
[illegible] — [illegible] ای شاه [illegible]
جمشید دست [illegible] — [illegible] درسات
[illegible] عمر [illegible] — [illegible] کرد [illegible]

شد ایشی ترسا رجمشید شاه دیانی هر برابر چاوش خاک آتشین
سرکلی کنا جمشید نزدی تخت اما هری لشکر سپاه گشت و بخت
تاج جمشید شاه شهر فسون قهر کرد رسیدیله فرح بنت نزدی کتوردی
سلکاف کرد خیمه دنا چیل کر بنت نزدی هوا احری فرح بالدر
تا بادارلری عیاشای هرلان مقدمه دلیش تمام کرد بیانی
لشکر اسلام خاطر کردی شاد ز گفتار عمر خان دان دیار
اول وقت عمر جمشید لعین ورت سپاهی دلیش مردود میدان
چونکه او عیار بیشش کرد زرزر صحو سپاه شاهی نکردن درفار
آفتاب نه هوار پرده نشانی در غلو عالری حرب زمانی
درسوم جمشید شاه حکمش نفاذ هیولی جنه چونی زنگی سپاه
ورت عصی و تب شتی نهار بکینه کیشکدی تا صبح ملکر
فرخ آوردش هر رزه شهوار لشکری کردش ملکین کاه
لشکر شی نکاور نر میر وزیر بامر کرد رست درنای نظیر
امر او دنا عمر امر مست ورت بنا بنمون دار فرزند

زبده رفت

زبده رفت الی عزای کریم سرنکرن بهوای سپاهی عظیم
دیش کرد لصورت زنگی او عیار نیرلان آنان اوچه زنگبار
نزدیک وللی لشکر کفار تودم دلیش کم فرخ هردار
اما نزا کشش یک زنگی غلام ورت چکار زنار رست ورده تمام
وعبنه زنگیان او تکبتا و آتش آنام حزنه زنگبار
تاج آوردن حیز سر خاب شاه تا ولای جمشید خاور زنانی
فرخ زنی سحی کت دکرد خاطر هرکه چنی ناکحل آنان و چادر
و آتش نشیه انیثوه حبا صحو سپردت ولدی جمشید شاه
او سعلن برش تا امر طعام قدری نوشا لیتی هر برتن تمام
فرمود آوردو جنیدا سخ خرنکه بخشا و حمل یک بیک جنکک
ایکس او بستد شاه کردی نوش درسوم کی دلیش پاشا تیسه بورشی
شکلیک کرد دش و دار نکند رخت ان ز سره بوادر
فرش کشت سپاهی کلیچیا ایچار وخیمه جمشید با سلاران
دیش حقش نکت جمشید با میر زبه رستمش نام مقدار وزیر

شی دنا تخت عمر تا هر در چار هنیه کیش جمشید شاه نفاذ
سیاو دشی عیشن کلاه تاج آسپاهی لبش خنجر و طلاد
اورسم سرت بنا ولدی دلیش دستکردو ضرست وزیران بیشا
بر آورد ته جمیع تیغ انتظار دیکدم تا شار ریش گشت وزیر
خدا دوزت عمر آزاده کرده بین کرد در تک چوای درد
که عذری نوسا تا جیل میدان دست بنا لای تخت والایی ربانی
تا وقت سحر رشی به جهان سرا کورشید نه سرقه چشم آوانی
سبیداری رای دمشید لعین دلکر چار سحر کشیان و تیکی
کیش تخره کمت کافر بخت سرسام بسبدار امر بزا که بخت
آنان لامه کسیاه وزیر دلشانی بکار صنج جمشید با میر
جمشید که صبح کرد شان را تمام ات تعظیم وزیر سپاه
دریشان که غذی کفتی نیز برخت دردوم سری شاه در اثنای بخت
وسیاهی جمشید شاه کاه در زبانی به کار عمر بن نزانه نقیب
معلوم او زلوت ملک مصطفی نظر کرده که حق رلو نظر ادام

عزت تاه

عزت تاه نام ینزیم سرت زود مسلمانان هرچی لشکرت
اعرینه انیثو محکم جز ر سرت زیبدن نکردی نا جبر
با سر و اغیا یکسرها تمام فرخنده فرخ اما ز نا کام
تعیی جنه نقر تمامی عریان تا جرای خرا و هیثان کریان
شاران ایر بعتمدن هیثان ام دلیش سوزل سندن چیتیان
بو حال کرده فراوه عوغشان هرکس کسر دیا حترسا لیشانی
فرخ در تان شاه ایکیوز تاکاه زنگی جادرته اتا ذوی سپاه
بیم ونزادش زرش هر سام ورتم جیانی کمر حالت سرنهر
رست نزا کفیار انم وتاب تام آوردن حنیم زنلی سرخاب
بسیرودلیش بینی ای کاو کردن اسباب لشکر تاج شاه بردن
الکس نکردن کار کس بنیف ای جنیده درعل گشت زادیابی
کش کرد جمشید با جبرزدم سپاه کودر لوتمامی تمام
جوی مساوان با اینک سترا زعمای سپاه قیامت جبرا
ریش لساتی مزدی تخت شاه عش صیانی تخت جمشید کمراه

زلالی رستم اهم ذوالفقار در زیر   نبی پادشاه تمام یا نیلا
دوازده هزار شاه تمامی کافر   هر بیری حاضر جنک عزم اول لشکر
چنند طاق علم کردیلر شان و بنا   زرندن ده هزار کوس کرنا
زری طرف جنک و نیزه بیشه تر   همچی جیاف دانکه از در
لشکر اسلام وسر با بوار   هر چه بیر بیر تمام یا سوار
مردان برابر صف کیش ال   در لشکر دین علم رسم مصطفی
لشکر کفار ذوالفقار صف تمام   صفی صد هزار حیدر یل طرام
نیبی زهیبت ایلدر ایکی   چون هر ملیح سپاه کرت جهانی
بیرنی زسپاه کافر کیدر   تا مش بهمن یا لعین هر در
زسپاهی اسلام همچی کردین   اما عنیدان چون نیز غزی
اما نیچه ابری کا زدر   بهمن یا هیچ کرزیچه کروه نکار
رو نما کرزهمچی پهلوانی   کیتشی تیغ تیز چون بران
دانی نیزه سرنهم هیچ   یا دو پاره کلفت مزدی زبانی
کیدی نی حیه

ایدی بی نسلیم کرد کافر حرام   لشکر کفار بسر سام بین تمام
بیل بیلش زمافشان دردم   بحر سپاهی عظیم چو باشی ام
شو دبان تخت جمشید هر دار   نه چپ ویش سپا کرت ورد
سیب وزیرش تمام فتحمید   کاهل کاردان تمام کد بره
بانی او وست ذوالفقار وزیر   چنی جمشید شاه سخن هر زیر یا
از آنش و وزیر زد جمشید شاه   کا اما عیار علیوردی سپاه
اکر او عیار همی بله   کارکشت تاش یا چنی در نظلی
ر دم حاضر اهم عیار   و آنش و جمشید ملک تا نکار
مرد زد ملاند بری اندیش   خوف سلطنی ملک راه بدکیش
کر طعن ایچوبیو سبب   کافر هر دو دینی بد ذات
یشه عیش تیز کرد کار   قهر ملک ده سیاست او ذوالفقار
نی کها کنار اسلام او بزه   تا یا خسته از چم کرغ لیش چون خرد
ان لشکر طایفه اسلام   حمله آوردن دم شان تمام
نعره جم کرزش ایچی کیر   کردی لشکر ذات دهنده داد

انس جن طیر تمام مخلوقات   تا همشین نکار کرم انس سیا
تا صباح نزشوق یا روش   بر آنها هر از هر کا قوش
جمشید عکس کرد سوار یا سپاه   دو کنبر کو کوس کرنا
ده هزار کوس نخند از نظیر   هدارش هیبت بینا جرح یا ظیر
رست کردن هیدانی سر مردی بهر   ذوالفقار صف کیش ال تماشای سپاه
صف صد هزار کافر حرام   مردان از هر لشکر اسلام
مات حیران بلند علی شاه مردان   نالدن بدر کای قادر سبحان
ذوالفقار یل تیبی خود بر کتلی   سوار یا دلدل یا امر خدا
سوار یا سپاهی اسلام و کات یا   با امر فرمانی بینای کمدکار
کیتی نعره کم کتکی زدر   بنام بیچون بیناه یا بار
اما عنیدان و نیزه از دو   کرزهای اوبت ده کرده نه نیا
بو طرز عنیدان اکر و نخ جلال   زهیبتلر از ایلی زبان
زسپاهی جمشید ملک تا نکار   اما یا اکتحل هزار سوار
و اسمی با بیلد

ار ش اسلام دست ببرد بر تیغ   زهسته کافر یکرد جی در تیغ
شنده دلیلشان کرزکین تق   تا که سپاه داد چل هزار
ملک اژدر کرتن او میان   چل هزار کافر سپاه یا ایمان
ملیح شی با امداد او   چنی مبد عفاف بدوان در
کیش نعره سپاه جمشید شاه   اما عرزه زنی یا سپاه
نی هر ملیح اما عنیدان   آوردن و کنک زنانی زبان
مرتکی بیش بلند قرار   دست بیرد و ابت کیش ذوالفقار
آورسی لشکر اسلام   نیسانی عزلام سپاه کی تمام
سپاه لشکر آتشه هم یا   هر بی ججا اهم نمک ستم یا
کلک اهم مشتغلی تمام   نیزه کرز تیغ نیکا چه مرام
کس و با دوش کلفت مزدی زبانی   زخون رنک ابت تمام زمینی
ذوالفقار دو ابت نشانه   روی زمین و خون زکیتی
حج ابت او رشای هرد انی   سپاهی کافران زلیش مویی یا کیان
کیسه مردی اکمان یا ایات   خورشید کیره زمین یا ظلمات

بو طاره کردن حقنک سلطانی تمام / هیچ کس یکردن ننود او آیام
زی ویر زمانه شاهان قدیم / صاحب تخت تاج حکم هفت اقلیم
و جوش خروش سپاهی سپهکاینی / جیطوره کوردن عجم سرجی ریانی
لیه ینک آه ریانی سما / ظلمت رکمز اثر صه تا یاه
زهد بنیان مصطفی امر سل / حبیب نازدرره دلای لمنبر
شی خانه فکر رسول خدا / آتعیش کبریا خورشید حیی
کره قشه رحمت نماز حبیب سرور / کره دیش عنایات بیدر کافی
و آتش ای کریم فرد بی زوال / قادر قیوم بنیای لدیزالی
ای شکر بانه عیان کتر لام / طاقت بیم غنددی ال
رکلی کوردها رب العالمین / بیک قربان سرآه و زباری
خبر او درش و لدی مصطفی / هزار ازحال خورشید حیی
سلامت کیاست شای قرب الیغ / بکره بدنت عشق حساب
نجوه ای مسجد مصطفی / بوسه اندرش دلای ایا
هر زاده بارسول جلیل / حسن حسین حیی جبرئیل

هجر ای

هجر حبی ای ... تمام / دو فرجود حق حی اویبام
هر شنده دی جبرئیل ایدی / صاف کرد شهلا رباهم عشقی
یوه ار کیت شک ریانی و باجبل / باده خدا انجی جبرئیل
ملان ما وای شای خاور زمین / اه مقابل مسجد به لیقایی
دکیا تکره نردم رسول نازدله / ورنش هم سپاهی خاور زیای شمار
صحرا و دشت در کشت اتان توشک / نوبت سپاهی کافر دل شعف
حیدر صفدر شای دلدل سوار / عمرزاده ای رسول نازدرر
ابوار ذوالفقار مشنده ضربه / ریانی سما لرزا ژبیت
کم سپاهی عظیم بیک مبر / عقیقش سزدی هم به مبر وطیر
نعرش جرار بحت کل ایدی / چرخ دیش سپاهی اسلام کذی
یا لتنی بعز بحسودای تیغ / ناغنه کافر لکری در یغ
تا بیونه یق سپاهی خاور شمار / با هر بحون دلای کرد کار
لشکر اسلام شفقتی آورد / صدای بعز حبیب کارساز
لشکر اسلام ارخ دباکی سد / فاخر رمانی آنانی بیغ

دمحبت مشنه‌ای تیغ مرواد — ز عشق رسول کذیده نازدو
حسن شاهی دین وچم شید — کردی عسکر ذات دهندکه داد
تا ز خورشید منج سرده نهان — تاریکی آه لوشا روی جهان
دانه طبل کوس زندی کنزیا — اده هرکو لشکر ز جم باین حیز
لشکر ادهم سندی دست غار — کرد شال طاقت بنیای کار
پنجهزار نفر ز سپاهی ادهم — شهید کردیا امر لابینام
جمع عملکی بیشتر کرد کار — آغاز لدوه او عمر عیار
دست وشای مردان بخز ناهمو — سزان چند کشتی شار سپاهی
ز سپاهی کافر اونده حربی شیطان — سعید بنجا هزار کس کشتیان
ادیکه شکفتش بمه مرتعلی — خاطر خش شاد به شیر روی خز
صفوه آوردن سپاه اسلام — قرشان وشاهی خلایق تمام
ایمجا ز جمشید تو بشنو خبر — واتکی و وزیر دانای معطر
بیزارم ز تخت کیانی عالم — رای علاج بکر وزیر کالم
وزیر دانا و دست جمشید شاه — سایج غم مکینه دست بواه

تا سرکیانو

باسر کبوده و حیلی و باهی — تا بیو و دست سپاهی کوهکانی
ع واری شهوان ناصر کردانی — یا ورو سپاهی جادو بد وان
شخص سوان کرده ای مرتعلی — مهلت بده دست چند روز نخواد
بنشسته و دست وزیر دانا بخت کار — کیلی وینه تو کار کرد عیار
البوده به جبر کرده یک چند — از صد بر حق شیر خداوند
دیوات ای شاه عدم وسپور — اگر خداقسامن مئون د حرور
شخص کرد حرد جم جمشید مکرا — تا کاورسا چنی سی هزار سپاه
و باشیلی نرور لشکر — کفه بداره تا وصب صبح
و وری بسپار شدادی سی هزار سپاه — آورده کشید بکرد مدار
بپرسی کی کاو دانش جی تمام — عجب تا جمشید بهیه فیام
باهر قدرت حق لابیام
امر نروه با عمر ناز بهی — یاد و سپاهی جمشید میانی
اش کرد و دست سنگل پهلوانی — کاوری دشنام و زن یار و نها
و جواب عیار زیر فتنه — آنحی جبکلیم اری با نسفنه
شخص کیا ساتی جمله شاقا — انجتو بمیریم زانکه او عیار

لشکر یکه کاو سپاهی تمام
حضرت بابا شیر ابدی

تا که او عیار بگمرد کند سر / وی سپاهی بجد خاقان هنر
کیلام گشت در آن شیر ایم / ایسا و دما مشوق دیوم
بیا زار دب کار بس لعلینی / گفت نی کیدای عیار کیدی
عنه خواهی کرد مقصر شغلدش / رو ما لا خاقان کر بوسا دست سپاهی
انا بردالی جمشید بهیر / آنکی جنگی ها مثل دلیر
سپاه دسا قرشلع صد هزار سوار / زالدی جمشید شا گرسته با قرار
عمر ساز لیلا ویش بشکل او / تا یاد ورد الی کاو یکسا بر سر
زلملی کاو دری عمر راهی لمعاب / یاد ار دخیمه بار کای در اراب
عموزالی جمشید دراراب مردار / تکم ادبا سپاهی صد هزار
عیار شی بیهلی بار کاش بود / دریش درارب سلک نه شرون خ
بیشی کشید صد هزار سپاه / سرور شانی در اراب بکر
ویش کرد در که عیار کندین / سلام داد و مروی دراراب لعلین
هر بزاز خواب دراراب لعلین / هرسا حوای زعر کندین
ورت شکار سا

ات شکار ند مرد و باری / زکوره نه قزله سای شاری
در اصم زجایی وا جهانی تمام / خاقانی کیا نه فراوان سلام
آوردی زخاقانی چاپین / تا والی جمشید شاهی خاور زمین
تقسیم سپاهی به خیل فراوان / عزم ملک آتا و خاور مکان
کوی امداد زخاقان چین / باورد سپاه و خاور زمین
ی بکریم و سپاهی سلام / سلا گشتاسند از لبراجانی تمام
داستان درنزی یکی دروم / سیاتیغ مخزم با خاطرش نغم
کرنا با خلعت بخشا و عیار / ورت هاست جنگش بکمر شکار
دلت دراراب سبزانه لعلین / تا جم کرداشی لولات چاپین
بت و عز آتش دراراب کافر / بیشه زلام انکو تا سحر
سر رد سفولدی جمشید شاه / اولیا زنامه خاقانی کهاکاه
نقل جمع کردن تمام آلی نیاب / عیار هر بزار نو بغل تا ب
کی بخاکم برست سلندرونی لشکر / هیوش بای تمام بحکم زر ور
عجیب شه دراراب سپاهی / گردش دلارست غر دستان دنیای

چی رفتند لوش دستمال اهل قدرت   لیتش بردی سر دار رفت بیک
بکشاد و سیم مرصع دستش ترکت   هر سر او با بخیمه اکو کرت
زر و سباب گنج گوهر   تاج در ده بنام ام گهر جنجر
آورد و خیمه را هیچ روان   باد و سپاهی سلام بیروان
هو وزیر اجمیند بسیدی   و آلش و وزر صبحیده کوئی
ستو ولای جمع و راه حکم کرد   که سه روز جهت بیایی بز او
هر سر او با وزیر ستاقام   با و او نزدیک لشکر اسلام
عم ملکیلا ند و ر لشکر   دلیش بحکم وزیر داتای بهر
وات فی کیش ایام تفت   هر یکی جیش ادای ترکش فتحت
وآمش الیمیسان و نت بو آگاه   اکاتم ولای عملا مرتفطی
اید و رست لو اولای شاه مردان   ولش با محوس با تر سحانی
رست بانی و رست وزیر گرد سلام   جواب سلام سندی عالی کلام

ساکردی با

ساکردی چال صبح تر جه نور   در ساعت امان آوردی وزیر
شیر او ششش را رت علیه شادت   قبول کرد فرمان دین عبادت
زنانی سر عجی درانای کرد کار   رسولش از محمد مصطفی باز و زر
و آنی بیلا زد یا آمانان   جمیشد شا و رت بعشق کیانان
مهلت بده و هم چند روز بایام   هم بو سپاهان تمامی تمام
تبع و رت شرط بو بد برکای داد   توق بلبیدان چنش برابر
تا که ویش بغیر میدان کار   تا و رویک سپاهی را شکار
وست وحید را و هر و ترفا کرد رت   رطفال عالم با و رمن ولات
تا فغان عالم نستانان نزد رت   اهل اطفالم سپار و ست بد رت
سع ورت لو مکره مدار   شرط بو مزرکای جی کرد کار
ازنا و رر بای آورد و م بدست   مه و بد نت تمام غازی کرت
تام نوشیان با رو نیا نترا   شحی ولای جمیشه وزیر کمر ا ه
ازیر دیشی اما عر دین زدار   با وا و وزیر دست کرد و کفتار
زدی فی است وزیر و گر بینی   فرمانت جیش و گوش نشینی
ازیر دست بشکیم ولای تیمد ر   مهلتم و ساتا هم بو لشکر

ای عجب ای داراب در سوی تیر [illegible] — ای شتر [illegible] گردن

فرزندان [illegible] و دانش او زیر — ورست [illegible] تمام [illegible]

عروس [illegible] نیم با عزت — هر [illegible] یابی خواری [illegible] ست

او جواب وزیری قتل — تو و [illegible] تجل

نگاه بکرد بوینه انجام — بوینه رخسار [illegible]

نزدی آیینه داراب کرد نگاه — و دیش [illegible] بصورت عروس زیبا

آن سرو [illegible] داراب [illegible] — [illegible] جمشید [illegible]

ورست و جمشید شاه داراب لعین — به چون شاد [illegible] در زمین

جمشید [illegible] سزاوارست — کافر ملعون مکر [illegible] صفات

دانش و جمشید داراب دو دوان — ز دست عیار [illegible] کیان

[illegible] کرد [illegible] پادشاهی خاور — عیار [illegible] در سپهر

جمشید دست داراب [illegible] دوان — و دمش [illegible] بر روان

نامه [illegible] خراسان و شهبال شاه — [illegible] دست [illegible] سپاه

بیان کرد [illegible] تمامی خبر — با [illegible] سپاهی [illegible] سر [illegible]

جواب عیار [illegible]

جواب عیار [illegible] شاه [illegible] — پهلوان [illegible] روز [illegible]

[illegible] سپاهی [illegible] — تمام سحر باز گشت [illegible] کاری

جمشید [illegible] نوشته نامه — [illegible] جمشید [illegible] هنگام

[illegible] وزیر — نگارید تمام بیان کرد [illegible]

نامه [illegible] سپاهی [illegible] — [illegible] کرد وزیر [illegible]

سپرد [illegible] جمشید شاه — [illegible] داراب [illegible]

[illegible] — وحشی حیله [illegible] لقای

[illegible] — یاوان [illegible] شهبال [illegible]

[illegible] داراب لعین — [illegible] شهبال [illegible]

[illegible] شاه — [illegible] شهبال [illegible] جمشید شاه

نامه جمشید شاه شهبال کرد تعظیم — [illegible]

فرمان کرد شهبال [illegible] سپاهی [illegible] — [illegible] اندیش

[illegible] جمشید شاه خاور — [illegible] سپاه

[illegible] — [illegible]

دانشی حمید رسی شیر عرب — نامرد کیا ساقی جمشید العجم
آهوی سپاهی شهبان بدکار — کردی سیو باز تمام چار کا
سرنگار هیبت لشکر اسلام — ترکا سپاهی جالاکی ایمرام
شیهی ودو سواره شهبال امردار — خاور سپاهی تجاور جمع غزرد
کلادست بیشان هیچ کلکشی غم — قادر به دشمن کار رسا زرگم
بنیادان ولطف ذات سپاهی — آگاه کل شیخ ستر نهانی
زرق هر بزا محمد هور زر — زرسپاهی شیخی نکر تنشی قرلند
خلوه دادور دنا آهی ربا — ناگه بنیاد جنبشی ده اوچا
به حق لنبه نشر الاری کهسار — بو عزیز جزنی حیلوری ایکیا
شی کلیسا بتخانه کافر — دلیل عابش سلان ...
ملکه دولت منهج باری تنخانه — حرم شی وبان محمد کیکا
دلیل وهم شخصی کیشی هر دار — نامشی جهان ... شهسا
وشنام در دهر جهان ... — دسدر لواستی آمای دیقیا
هر تو هنر سای ... لذت — بمروت ... سر بسطا

الحمد لله غفار

بیت دا عیار جهانی کرتی دکا — کوشا فنش سبزی باد ذلیل زار
رشت جهان خم رست منهج نیما — خوشا کوشا نشت زمین لسیکا
شی دلی ستبانی رهبان بیلدی — ودالکی ای ما خرای دنیالر بالی
عاشقا زرکات عقدی ... — لبنانه زما مرد خون حکر کوشم
دوزخا آما نزدی قبه کا — ودالکی ای عیار دزد در سیاه
سر سپاهی زادت عیار زر بخت — وزوت سبز بالی بکاری لسیخت
بیا دوست ای دیو بد بخت کافر — جمشید زمی حق زر سپیدی دیر
کی دانا دردی عمر کفر یده — سی هیبت زلای دیو کرد لسنده
زرکرشت آورد سر بردن ادر — آتیردا نا به کلیساه کافر
بزاد جشکر به دور — رهبان علی آویز کرد سنروی هوا
جی نزدی ما هوا کردی جادوی — جمشید شاه آه جنی جل سراری
ادر سپاه عیار سیر زادت — ور شلا جمشید معلوم بو زادت
رهبر تبشل هیبت آوردم — رهبان هیبت جمیت علی آویز کردم
ایشه قرای بو صفات — صباحر ائیم کردن بحرات

جمشید و پشنگ جهان تن سیه بکیران عیار در زد ره سپاه
سه معلق زد اغز ایاک اندیشه سر بشی ز سپاه کس بیناو اندیشه
بیاور سپاهان اسلام و دونا تبتان سر دوادی مجلتی شاه جهرانی
جمید ز سپاه تمام ایکی نوشی ز کار آه برزار ز کسی مسال
کوشی بر در اژ جمشید سیدی شش و بیغ نه و عهد قار قلیجی
سکرده بر جره دی تبتانی هر زار سیح قالدی کسه کرار هزار
کروشی شکلات ده ات ای خدای الدست حق چاری زر تو دید که یک کنار
جمشید شاه و اتش ارت واه جز سمی حبت تبتان جیشلکی
آوازی آتما صردی قبه کاه و اتش سر انه قرای جمشید شاه
اما و مستانم عیار نه پاک کرد و ابر زار ز رخ قالدی کت
سمی حبت رحیم سینش نجام سر قدر خیم مشیو ز لدم
ز و سمرکه کرد جمشید بدکیش روکرد و دیاحین سپاهی
علکشی کرد جمشید شاه خاور زمانی زنغان طبل کوس کزنا
کوارش تمام خاوران سپاه اما حمزه زمانی سکا

صفا

وصف کیفیت شاه در ره ابر چو شاه خورشید لما لعزا کاو
آفتاب صبح سر کیش ویر بوار یاتی سپاهی اسلام
عرانی مرابر سینه کافران تحت نو کل بذات سیبی ان
کیی ز کافر داشی و درت وقتی آتشی آفاق ملوکانه
کرد فیل پاها بنیاز کا درت میدان حمزه بازی
اما و میدانی ایا الیعن نام و دگر شاهی بدبخت ملحدان هر لیم
بر سلمانی سر یکدانی بدل خوش تشنه بی سر حبت کهر حل
هم ادن نا در دزانی کهنغ یکی ام مرنی لاحوت
در شکر تا سزای خوار ما ودت دیز الیعن بزرگی خواریا
شیبی و دوی میدانی حمزه شاهی
انکار مرتبه با مر سبحان دانشانی ودوی
جو والیعن دست پاکرد کار دانزوی حمزه
سر عوتش افت نوری در خلایم مزدی جهنم لعیا
کماهی آتا میدانی کیحای قیلچ ملعون اسدی

سوزن الماس کبی قلمی وار تیغ   دهکر وراز بر تمام مسلوخ
تا کا نزدی دارت تیغی کرد کفا   قلعی ایدی کرسته ای تحقیق ناظور
دنبه یعنی پیشتر سنونه کم   دانه دانه شش غلطان نحو نماک
لکا کیشدی ان نسبه ان کلیچ   تا نه ار نقد و تست عددی رمانی
مات حیران ایلدی تماشی   کتب نوخشه جمشید کمراه
ولیک امانه دی بعیدان فرمان   ذهبیلر ار زمانی زمان
سیاحت روایت آقای نزرها   کفتش بخلو جمشید لعینی
نخرشه کیا جمشید حضر   درت دخلو جمشید ملعون کاه
حساب سانان دلشوکت دارد   دیب دو جمشید ان شهر یار
یه ترخیر یکیلوب دوران   اکر هر دی بونزدی مسیدان
اما مسیدان امیر کیدی   بن علم رسولی اردیده دی
سیکی رسید ان منج عادار   اما او سپاهی اسلام کثرت قرار

سهراب تیرا

معدان برابر جمشید حیدر   درست مسلمان مهر جو شیم قبل کر
خدایکی زان نا کب هر ایلدر   اجم اولی عالی دانای کردکار
سازنده که سما زمانی ملک   یا کننده عرش نه فلک
اتوب نا طر تمام ماروهور   هر بونی رزاق غفار غفور
محمد رسول ناز دار دلیشنه   شفاعت بندکان بر کنه بیشی
ایمانی باوده بصدق صفا   بونزا کلیکی دین مصطفی
ناجی آخرت جنت پیوجات   ایلر بیر لو شفا فرات
اشکان ما وای کشف اورزانی   هر دی بدبعت تمام دیقیح
بوراکه اقام مشعوی اودقا   صبرون بکیر حق حکیم سپاه
دخل نخواعی حسن و بشارت   کس فوتی بکزدن آیه بشارت
جمشید لعینی قلیج آورنول   دلخش و سوره کفتار باطل
تو حامی تحقیق دانای کردکار   توانای قدیم قیوم قهار
اونخوما اشیدانی نه هوا رسلیک   خدای نادیده قبولم باشی
بیکه خواسته نزدی شهر یانی   نه یکیلاه اعراد مددیت یافیم

ایله چار صد هزار دست کیش — ایکی چار صد جانبازان پیش
سینه‌سی شفقت شاهی دلدل سوارر ادی حیدر — درخشان شمشیر نامی ذوالفقار
کیش ایچره ذوالفقار حیدر صفدر — لرزان هیبت زبانی سراسر
شندی ... ذوالفقار ایله یکی — جنبید ز هیبت ولی غزوت ...
گردش ... بیری چرخ خیار — افتاد کفر ربانی غزوتلم ذوالفقار
ایچره هجوم کفر سپاهی خاورلر — سرد آنلر کفر ورد ز ... ...
کتورمش اولسپاهی امیر صفدر — ز چهار ... ... طبر
بو طورده ذوالفقار بشقه مرتعلی — لشکر ... بالش کفه مردی صحراه
زی طرف سپاهی اسلام ... — یغ آورده سپاهی کفار
... معرکه کردن لشکر — انشاتی ... مردی اجم ... ... طبر
لشکر دریای عظیم درحل بیا ... — کرکسی ... ... ایشتم
سرسپاهی کافری ... — کفته مردی زبانی ... ...
داغ ... غزی آتوزد ... تمود — ... ذوالفقار ...

ما آن ... بیت

آفتاب ... پرده ... — سر شهر جهان تاریک تار
طبل ... زده‌شان در هم — لشکر سپاهی عظیم حیرانای ز ...
لشکر اسلام آتانی درحال — ساکی یاپی ... غوغا
دست ناز ... قرنی ... — شکر الله ... ...
... اور ... کرسی ... — ساکی یاپی هر دانی زغریبی ...
لشکر اسپاهی ... ... — بحر کیشی از سپاهی لعینی
ز ... جنبید ... کار — ... صد ... ...
جنبیدلرت معبودای آتشات — حاش از برکات ... ...
... — ... ...
لشکرم ... میدان جنگ — حاشا ز برکات ... ...
لور ... — درست ای جنبیدش معلوم ... دست
... روزی قرار — تا ... سپاهی شهیدان ... کار
... فرصت تمام — یکی ... اسپاهی اسلام
ذوالفقار ... شاد ... — سر ... زبانی سپاه

سپه را بر سر سپاهای تهتان بگرفت اما و جاسوس دیگر آن گرفت
ایمکار لشکر ز دور در پی جز لعبا با ورود تا جگری بد کینه ور
یاد او شهبال در ره بس بی سپهر درش با مهر تنبیه لعینی
ملکش لشکر هر رزم شهبال رزم ساز چو چند سپاهای سپهر جادو باز
گروه شان بلیغ سپاهای جادوگار یادان دهقان بتنبید هر دو در
در اول این لشکر ساکی و باین تمام دل شاد و خرم سپاه و حامی تمام
آورد آن همه شیر را بکباب ز نشکر دون رشته سپاهای جا حساب
و دل او شهبال بتنبید با یک داد و صد لشکر دست عیار رهالکی
گروه شکایت عیار سیر از سیر آن هم گروه شکایت را زر دست صبر
[illegible] سپاهم گشت بر دشمن تمام خاور زر بجان لشکر دشمن حرام
هر دم و رنگین بنور عیار تمامی جهان جفای دشمار
بشنو ز خرم در عجم [illegible] تنهای زر باقی کرده با نور

هر روز با نازلای سپاه عام کوشش داده و حرف بلیسد مرم
آفتاب [illegible] سر نشیز رویش بوشا بپرده تار
شهبال و رستا بپشه شای خاور روان خاطر شاد کرده منشه عمان
ایسر جرح معلون تندور لشکر هم از هم چند مرد دیو چند از تیز
ملنک نهنگ جفا از ژدها بکیو غرور لشکر با را
تا که او بلیغ دیو دی سپاه هر بیو از سام شیر و اژدها
سر تا با خلعت شای خاور ربای بخت و شهبال مبارک هدیه
ار شیزاد و با شهبال رنگ عمر ایش روان با حشیش و [illegible]
اما و جادوی با رکاش هر روز [illegible] و بان تخت فعل شاد و عم
بکی شاه کرده عز شهبال ساز تا به آتش جادوی حیله باز
شهبال و دست لشکر مکره هر دو بحر تندور سپاهی [illegible] شمار
ز میر دز بر اژدها و نهنگ بسازد تندور لشکر و بیرنگ
نصیحتش کرده و تعجیل تاب از تخت با سر وی رخت جامه خواب
شی جادو [illegible] غم و غش خرام شهبال کنا و دا سپهر دنش کرده تمام

وارهدی سرهوشی ورنده بخشش	تا شاریش سویل ابر هزار اتش
هفت رنگ سازنا عودنش عملیا	هیچکس بزان آدینی یاکمرفار
ز جادو سیشی نکز دیش دیرنگ	یاود ز اتش او جادوی نیرنگ
دلیش لخت عریان باین نیز سریرت	تا باشی جادو سازه عقوبت
عمر هوا دا سر حلقه کمند	دست کرد نش آوردیش ور بند
سرنگونش کردی سر سر ریانی	نیشت سزی شیش عیار کزنی
دسته اتش ز نشت محکم رجنتا	اتش جادو دست کرد و فغان
پهلوانان تمام نامور	مور اتش منش و اسفندیار
ادیده کیشلی سز نه ملک کای	چی ده هزار تمامی سپاه
کیشته آمان صد ای غوغا	یا دان و عیار هر یکیه لاد ده
واتشانا چیشن ای کرد ای زار	صد هم فغان ظلمات نما
دست سفندیار عمر نا ردان	البته عیاری نکرد فغان
اتش هم درست حکم خو	عمر عیاری کند تنم سد
جو هراز سیاه [illegible]

نه ور سیاه جن سوری کرسم	همت ده دست آوردم
کیش زیانه کرته ده دست	اتش جادو سرزا ده عقوبت
اوینده اونش عمر شتر خروش	اتش جادو تمام شی ز هوش
الم اسفندیار یکیدم دبیرانش	و حز بکیم فسرده باش
شی ودای جنکشد د تعجیل تار	و اتش سزایم کیریانی عیار
بکجا دوکردی عیار رستر قند	دست باشی محکم آوردن بند
جنیشدورسرم با درسولش بریم	پاره پارش کم حتن و درستیم
اما و رشته عمر اسفندیار	شاد سش کردن با درد عیار
هر دوهای اتش اوعمر کندی	کت کیش کیشا سز دوی سر ریانی
بکیشد شاه جون دیوی طور کوکلار	سرتا با خلعت بخشا و عیار
و اتش آی فرعی اتش استاد	دل جان ز دست جانی کردی شاد
اتش جادو دیکراو هزار	دست اتش منیم طور کرد غدار
عیار او دولش سازان نهان	دست معلوم بو شاه تر ما سنه
جنیشد شاد و اتش کشتی قیصه	بیون و جیله سر بکو دست

اوندجا وقتش چو دراید مدل — پرورش یافت آتش نمرودی کشکل

جمشید شاه ز تو نجات از بلا — ده هزار العقل یادوره تازه دار

جمشید شاه و آتش هر دو عیار رفتند — دست یافتی تمام حکم کرد جمشید

دستش آتش او عمر کندی — حکم [illegible] تمام دست نمرودی زبانی

لشکر کفار بسیر شی نکادر — عیار آماده و تعجیل نادر

تا صبا کریک شوخ افزا — سر آمد شعوه خورشید انوار

هر سرای و پاسبانی کافران — در آن طبل کرسی انوکه ترسان

جمشید شاه و آتش تعجیل ور زبانی — لشکر باوره شهبال [illegible]

اسیران که باورا ولادی شهبال — در آتش [illegible] سنگل و بنجه از دنیا

خوشا که بسیار هیبت ایرانی — هم [illegible] و هم دستها پهلوانی

طلب کرد شاه جمشید نمرودی تخت — هر سر به تعظیم و تعجیل تخت

بو شکل صورت [illegible] زنکی — شی دلیل جمشید [illegible]

سلام کرد نمرودی مجلس ما بستند — نا که کرد آتش حکمش [illegible]

شهبال و آتش که تو ساقی — سرها [illegible] ذلیل [illegible]

آتش و رست شهبال

آتش و رست شهبال هزار و [illegible] — او کس [illegible] در آن [illegible]

کس [illegible] او شکفته [illegible] — رخسار [illegible] از دها و دوما

شهبال لکاه کرد [illegible] — و [illegible] صورت [illegible]

دیو آتش هر دو [illegible] آتش — [illegible] کرد که [illegible]

و آتش و جمشید شهبال [illegible] — واه و سپاهات [illegible]

و سپاهی اسلام بکردن کاری — [illegible] الزلة زاری

و گفته شهبال [illegible] همراه — جمشید حکمش کرد [illegible]

[illegible] هزار کرد جادو [illegible] — [illegible] صحرا [illegible]

کسی [illegible] شاخ و درخت — کسی [illegible] پاره کرده گشت

کسی [illegible] شیر و اژدها — کسی [illegible] ببر [illegible]

کسی [illegible] دیوانه مان — کسی [illegible] ببر [illegible] سامانی

[illegible] مار [illegible] — کردی [illegible] هر دو [illegible]

[illegible] پاره کوکردن و [illegible] — [illegible] زمانی

[illegible] هزار کرد جادو [illegible] — جانور [illegible] تمامی [illegible]

موقتا بیلن مخرج بیکار اوند سحر کلکی سپاهی جادوکر
سحر او درشت دریا و جانور دنیاغه اوت آتش زبانه و سنگ
اما نظر ره سپاه اسلام هیشان خنده هوش سر سام ایکا
واست سپاهی دلش یعنی مرتضی بناملان ورد ات بنان بی ایچا
غلغله منش یک یک زور اور تا بوده تکات ز سپاهی کافر
[illegible] ابر سپاهی عظیم سپاه اسلام هر طرف هر بیم
روی جهان یکسر جادو ز شا ز ایکیان آتیر خنزا خروشا
بالو سحر شی که شهبال العلی ز رکمان کیدیا آفتاب تو زلی
لشکر اعظم ترسان دیکی جا ز سهم جادو کبر تا قفا
دست سپاهی و تیغ بشیر العلی گشت سال با ز شام کفار نی
شدیم وی طوفان کبر تا جرا تک اتالیان کتو کوه صحرا
اما حیدر انکی جام کار کبر ته دست میز اچه
چقار کرد

چنانکه در ازینی کز سوکان رو کرد حیدر انکه بد اندیش
اوند عجب قدم او مار چون آتدیکه هر یغدا ابورر
اما نظر زبانی زبان علقه با اورونی آسمان
شی نرجی میدان جنگ نا ورر و اختیار بلند تا و کفته
یاور جادو بحق حیدر تیغ او منیره تاره پاره کرد و تیغ
وقتی او تار و پاره و سر سرنا پای جنگی آتیر کرت لو
سوز آب تری جوشش تمام کمر زیر جنگی هر سام
بهورش کفته بنای حیدر صفدر سوار بدر اول ایام بر هیر
اما میدان شاهی دلدل سورر یا و او جادو دیگر کرد کار
کرتش بکرسند جام شاه دینا هیروش منهو او داش [illegible]
انصای میش عالم [illegible] کفته نزدی میدان العالی [illegible]
وارث با الجی حمید مرتضی شیر الله بتدر لو عصای [illegible]
هر ضرب قصد ذوالفقار تیز ورزوب سپاهی جادوکر رستخیز
کاری که بیغم [illegible] سپاهی کفار تواپان [illegible] دنیا روز [illegible]

سپاهی جادو گردنشان خروش   درافکند ایشان هم لشکر بسعادت بر
تنگ امار یافتی ز هور و مار   لشکر اسلام سر ساقی و یکجا
هر بار روی صحرا ز میر پلنگ   ز دیو ز شیر و اژدها و نهنگ
بجز زبان آتش جهان   مردانه کمر تیغ یابی عالم
پراکنده به لشکر اسلام   هر یک بجای گریزان تمام
ساکرجی جلوه عم مرتضی   وزیت تنها چون دم حمله ورا
کیش او یک نعره بشر ضرغام   بامر چون به مثل ماهند
مشرق تا مغرب یابی مرحلف   اما و لرزه تا وه کوه قاف
لشکر جادو تمامی ترسان   جمله فرار زد که بر رو کیان
ذوالفقار و تیغ کرده بدست   حمله بر سپاهی کافران و حقیقت
گردنشان حمله سپاهی جادوکار   احوال صرصر ملخ حیدران کار

دوه وزی

وده وزی ز صد اژدهای دهان   با ضربه نردی ریاحی ز زبان
چو آن شنیدش ذوالفقار رها د   دست برو سپاهیان جادو را بجکت
ز صحرا جادوی با دین ایمان   صحرا به واد و دریای به سامان
لشکر اسلام از رو نعمه پیش   پراکنده هم کس بر جاد خویش
حمله جادوان تمام صد و جا   گریزان ز ترس رو رها سر راه
دیار داده حیدر کرار   در پیش سپاهی اسلام کس عقد دیار
کشاده آن سرور عم مرتضی   وودان انا نا و خیمه گاه
بیا یار ز پشت دلدل بر حیدر   ز حیدری سر بریز زاو یاری
برخی سجده های قدیم سبحان   و دگر با دانای ...
جهان ز قوت حیی لا ینام   سعدی قی قیق لشکر اسلام

زسپای اسلام کس نین دیار   عیان کرد اسلام قیوم قهار
زمانه قفا اشرار و حیدر   و دانش هم شیر جنهای ای خیبر
سوار دلدل تعجیل بعدوان   وه دای دست [illegible] ای سر دان
منشه [illegible] شیر [illegible] جام   [illegible] و هم لشکر اسلام
سوار دلدل [illegible] شاد و خرم   وه دای دست [illegible] ای [illegible]
یاوه ورهای شای دلدل سوار   دیش سپای [illegible] [illegible]
دیش [illegible] کوه [illegible] زر [illegible]   سرتا پای [illegible] [illegible] عریان
هر [illegible] اور دست آب   [illegible] و [illegible] تراب
چار [illegible] [illegible] [illegible]   [illegible] [illegible] سر [illegible]
ساکن [illegible] علی شیر دین   [illegible] نعره [illegible]
[illegible] دین و هم حیدر   [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] شداد [illegible] زخیر   [illegible] [illegible] [illegible]
و دست جمشید شا دل بکر علول   یک [illegible] کردش بکره قبول
زخیمه خواه [illegible] زسپای سلام   [illegible] کس [illegible] [illegible] تمام
[illegible] لوای [illegible]   خالی [illegible] [illegible] و [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]   [illegible] آب [illegible]
[illegible] جمشید [illegible]   [illegible] مشقال [illegible]
[illegible] بکرد [illegible]   [illegible] بکرد [illegible]
[illegible] جمشید شاه   [illegible] [illegible]
سرتا پا خلعت جمشید [illegible]   [illegible] شداد ملعون [illegible]
هر [illegible] شداد [illegible]   [illegible] [illegible]
[illegible] چادر [illegible]   [illegible] مشقال [illegible]
[illegible] زخیمه ملعون گمراه   [illegible] جمشید شا
جمشید [illegible]   [illegible] ملعون [illegible]
[illegible]   [illegible] [illegible]

بیک عدلش ای اودنای دلیر   ایشی بیار کردنای یا لطف
دست ویبار که وزیر هشیار   لیلبو ولدی حیدر کرار
بواه بنشی شیر بتر خروش   آب ز شر به و بنج کم آور
روان یا غلام رو نیا نراه   تا بلبز ز حال علی مرتضی
لشکر اسلم کر درسال فتان   ز دست کمر یا هیشیان
ههفتاد مرتبه شیر کرد لکار   دا نردی قبه دتاج ذو الفقار
کار کم نوبی ز ذو الفقار زدم   یا حیشی فتی امر دانای محترم
سمند تخته ای پیچ شیر چین   دانا ز که یا سوزا ردی زمانیا
هر کس دخیمه وش ان اکه دکند   وشانی دست نه آب یا صبر دعلدر
شی ای دخیمه شیر خنف آزار   دابش وقره دعلدرا   حدار
مرار لکر دیا جلیل تا ب   بادره بریم شریه بتر از آب
شیر بورق دوست حیدر   کو رش کمره قدرت بنیاها دوکبر
آبش کرت هدست علی مرتضی   بر شی از ذو الفقار ز تیغ زهرا

وروا دار

عنبر بالای زلف وبه کمند   دیده چون آهو نازک لبند
مقصد ش چون ماه ای دهفته تمام   نم نکاش آدم هبر وز عام
حل سیر عنبو ز لکای دینش   مراجی جو ز نایی قرینش
صورت کارش چلی عاد مانی   دره عهد شت ز سر تا ازدان
دی هیچ او شوخ یر ضار   کاشق دلو دم هیش تمند قرار
نه عاشق یا مند نه صبر دارم   اختیار هوش هیش تمند تمام
دختر نکار کرد هیچی دی حجت   کفت سرخی زبانی اوز بالای تخت
کفت ذوست ای عاشق کیدی   ورت ای [illegible] دیده دی
ای کر سبنه حیدر کرار   ای غلام باک [illegible] تا زدور
هیش هم تمند دره عقل و دام   سرکرت دست دی کویا تمام
ابنه جو شش معلوم و ز لت   اما خدام رسول پاک ذات
اوتو حسن قرکرد شش نکاح   رسول کسرور لصدق صفا
ابوالمعی دستای شوخ نکار   قر حلاوت ز لکایی دلبر
اما رجاب نکار دلبر   ورتشو ابعی ای صاحب سرور

کنا ام ایمان بسیخ تاج   انکا بیری ز ابنی ز راه
ام طلندلم شوخ نازنی   تهای عنبر دار شهد شکر
ابوالمعی دوست ای ماه رخسار   یکیم ز جادر بکره قرار
رفیقم نهایا تا جار جانی   ز سپاهی اسلام سرور جان
هرشاه الکی شیر یردی غزا   غلام رسول بردی دست
ایاسار مالک و تیشبو خنجر   اودیش زدردها سیر بای تار
دشمن حیله یا دوره انی   اوردیش کرته جلیل مرار لعین
نزلت سپاه بیدی بدکار   سعده یا ما جز دیا اختیار
زودم یا دو ابنی یعمر نعمه   مالک دی او ار و دایش تمند
او کردی دو ما عمر و جنده قدم   دمی امو نا عمر نیرا تحم
لوا اورد علی مرتضی   تا حا لکث حبشکاه قربه
دنی سزدی ساحر اید اخیار   هیدایا اکر دمعی تا مولد
عمرش دی وهم ازامعی نام   دا انکی نو ام حالی دست تمام
یا حبشی لکرعا دی جلده زدی   هونو دیت اسر مرد دری کا

ورت الیم

ورت ابوالمعی ای خنجر کذر   مالکر عنفدی هیچ اختیار
کشنه یا جسی وقتی بیز آرام   خیع زادار با مالک سر سام
ای خنجر شنفت معی سرور   یادار و نیز دعیا مالکر از قدر
بورت حق حیدرم بنی هم زلال   خداوند و شیر و دیش کردی قبول
لکر باره لحره کلیا نذرین   اما ندره کش کوه ما مرف
نرهیت دیک آدم شاهی مردان   هفتم هزار کافر دم سیر دکمان
بوره مشند تیغ او خنجر کذار   کرکرکر تیغ مشعله سوزنده
وهنه دهمه برق سیاه کرده ما   کس خرا نا دیون از دنیا
لشکر جاجد که دو زیر و زبر   کسی کیمای شهر کمی دار از
حیش از هم مالک معی کذی   سر تا پا بنای کفتی تیزیای
آنچه انی دحال عرق غلی با بی   ز هیبت الم هیچ دهوش تاب
مالکه دی الر معی ماهر   وش دکول زمین دز دم دسترار
نقره باره کرکراد استاد   ضربه علی سر کرد آسری یا جوناد
خواهم ترم لنک لور دکر بدبت   مرادو کسنی و قایم لعنت

دمی باد آن وقت های بهروز   زبانی زکرما مورا لبدز
حال سحر کردن در دم ورا اور   بر دشان و درد و های یک میا
زمغ ردا کر دشان زاری   عجز و ابلجی زاری زکاری
نگاه کرد با قادر سبحانی   آتش عزو در باغ بحی بهلوان
تا که بستا فرام اوست نماز   ادا کرد و قرض هنای کارساز
تا و دستم زار و درد گای جرا   و صدق اخلاص بکرد دعا
بید و سنگ فوا آب بقی بام   از ان گفت و باغی عجایب خرم
تا بلاغ در دم محی کرد کشاد   سی و از روی عشرت زاد
دلش باغی ز طرح بهشت برین   لوی نرکس و فرش نوبهر
اگه که رنگ میوه مواز روسار   نیست و شفتالو انجر دانار
دستها بر کرد زمیوه خوش رنگ   بره با مالک زادم در سنگ
یکی ماهی کند تا بکرد و ش   آورد و بردی دم در دم غم

کفت بری

کفت بری ریکی و با مرادار   سر سام بهوش و بانج سازار
هیچ کس چو الا بر زنا و خوش   کس عمر از جند روشی بیشش
سیدم ز محی بکنیم گفتار   بشنو حکایت مالک عیار
مالک ز مغار کفته بابا هوش   زور زور عمر خدا عمر بر پش و چوش
سپاهی جادو کار کر بزای کرو   ولای شهبال شاه جز بر دز تو
ده هزار جادو آوردن   هم را ز مغار حصاری کردن
چنگ آوردن جادو ای تمام   کیک آه کرد مالک بر سام
رخ مالدی که کرد سحر مناجات   و دلش با قادر قاضی الحاجات
زراق دم هناد آتش بچ بکیر   کی با کسان جی تو بکنیز
ز عجایب تنکدا با کس کسی   تا سر و قتدا فرجاد ان رسی
ده هزار سپاهی کافرانی   در او مغار کرتن او میان
بالای عمر سپاهی جادو دریچاهم   چقی آورد غول جو شیا و جم
دست داو نه لسته فلف فلاسنگ   حتی کافران نیا بنای حتک
هر سنگی و قلی مثنوی عمر   ملک بانی عمر بی جند کنی از

مالک محی با سر هایش کنی در   سودی این و رسب تمان زدانی دیا
رو کردن بترا کرد جن ملار   یادان و عادای خاور ریاقی شاد
هر اهی شاد زار عمر سرا مهر   و آتش و عدا در سالت جز
خاطر که و کرد ز غم شای فردان   زلقان بجی مالک پهلوان
هیا بانی هرار و پا سوار ا   بوسان دست پای علی مرتضی
آمد و شهبال شاه جنیه هر دار   گریزان لوان طیبان و شار

خواب کردن حضرت علی علیه کبنداهنی رسالا

ابتدا ننام دانای ذو الجلال   قادر قدیم با مثل مثال
آفریننده عرش نه فلک   موجود کننده عرش نه سمک
شام سر زانجای و دم بدم   سوار بادلدل آن شاه با غم
از ان فقار کرته بسته زی کمر   بسر دو مالک ثنای لشکر
بشیم بو خیم ای آهن رنا   بت تبخانه جیش همراه
او به و توفیق هنیای داد کر   مثون خوارش بکردن بکیر

سوار بادلدل

سوار با دلدل بکرد و هوار   تا با دو دو کوه شیر صف آزره
با تیغ علم حصاری قدیم   سازبان زبان کوه سار عظیم
با بان کوه سازبان بوطور   کنبدی ساز ظل عظیم تیر جور
دو رحم و ر بای کلیب انجام   ایضی و جنت عزات جی ابنیام
با روزی ز کنبد بوار   در شای مرتضی شیر کرد کار
ز ما بعدم بیت تمامی خاور   با ورش بکم خاور سر اخنسر
بجنیده سر کردن بکره کمک   بو دیار شای خاور و با باک
او یافت اقلیم بر در بجاه   شب رودن با دره مناه
شب شده گشت شاه بشاه ذو الفقار   وارت ای ر سپاهی دیو ستمکار
جنیده شاه زوبی ز کردی بریا   ایا دی کاره کفتار بکری
نشش بخش شاه حیدر صفدر   کشاه ذو الفقار رهر بنده با سر
آتش بسم الله و ذات سی ان   در آتش در وی قبه ذو الفقار همیان
فتی ز کنبد شاه ذو الفقار   ور از کنبد آتیر تا و دار
بر تنها ای حیدر آبر کرت نور   بر تمام با زمام اد آتیر حمید

تو دمو ره مالک کرد مناجات   کردی چیدا دردم دُرسات
برشی هزوی کرد کو نامور   ام میرز نهار جنی ده هزار
کیشا تحرو کفت بدو کند دلیر   صحرا سر یالی جو شیا حوی قر
ام میرز نهار جنی ده هزار   ز لیمای جادو کرد شان ذحال
تمام درکی شکست سپاهی کاوران   اهرجا بو مخار دردم یابی نوان
دستق بنالی مالک عزقه دار   دردم هشیار مالک بتر ز ور
او سام برز اسعد ناز نیف   عزقه کرد نوز مالک کنذینی
جحنی بوش مالک عزقه مصطع   در ساعت مالک پیش یا در شفا
امیرزاد با امر سبحان   دلیشا هم مالک سو پهلوان
هر ساوه ست زکونی جنی پرخبر   او جن جلادی کرد شر جنک کافر
خوام ... لشکر ینا   دقتی درکی آورد بازید ماوا
الکس هرور امجی پهلوان   لو ابری آب وت و عیان
مالک ورت و سعد ...   در جن سپات ... حیدر

ختم ...

تن مشوان ... مجی سرور   پیداش بکردن با مرد دلور
میرز نهار خوار جنی سعد ...   ده هزار کرد سپاهی با نقطا
جنی بیوی الهی ... زدان   تا بادان ولای ... شای مردان
... میرزا آه و ... وز   یاوا و سپاهی اسلام سر دوار
بیا ... سعد ...   بو ساوه ست پای ... حیدر صفدر
لشکر سپهدم گشته و ...   فاطرجم کردن ... دای ...
... مالک ... بشنو خبر   طی کرد بیابان صحرا ودشت و در
یاوا و یابی مالک کمذینی   درحل ... مباح ... صبحی
دلیش نو ناعر امجی نامور   سر کفتن کفتی و با اختیار
کیش آه سرو مالک نامور   ابو المحجنی دردم کرد بیدار
دقتی بیدار امجی کمذین   کرد شش لشکر ذات جهان آفرین
سر بسر و سجده حق لایزال   شکر م و در کات بیمای ذو الجلال
جز بسا زنیش شیر صاحب صاح   بیان کرد مالک حکایت تمام
امجه کرد پا جنک ماجرا   ظاهر کرد زلالی مجی اسکارا

هی غدر الکرد مدارا   کیداده دردم آما و سپاه
حکمش کرد سپاه سود ... تمام   لشکر اسلام کشت و شاد کام
بوشاشان جنه جرشی ... هزار   سپاه اسلام تمامی طیار
تا بادان ولای او الهی زیا   ... تمام صف کیشا ...
کیشا سیف ... کرد کار   دست برد زمند ... فرافقا
درش حزی قبه با امر سبحان   لا کار کرد فوی تیغ شای مردان
آما ز قبه صدای ... کر   لرزا از هیبت زبانی افلاک
بوسه خزبا آید بخصان   لشکر اسلام دست کرد و فغان
بو ... صد ... پیدا   مانک هر سر شیر و از دها
درتق و جمشید شاه ... ان   پادشای خاور ... بو عیان
شی و بتخانه حیدر صفدر   جنی سپاهی ویش تمام سر بسر
آبروان معبود ... لات   سپاشان تمام سر بسر ... مات
زو دم حاضر بامردی سپاه   و آتش برزنه قرای جمشید شاه

... دلش ... و   دلواره ... تمام دادباد
سپاه ... مهند ... در   روش ... خورشید خاور
لشکر اسلام تمام بیی آگاه   ز ... رسول فرحه خدا
کردش لشکر دست درای ...   دونه طبل کوس ... کرتا
فراد ... و مشار   هرکس مسلمان بابی ... اسکار
بر ... شار لصدق لقیبی   بو سه ... اهد رست الی ...
خرابه بو شهر جمشید شاه   بت بتخانه جنی ...
هرکس اعتقاد کرد ... ی   سر آنا ز شهر کرد ...
هرکس ... کافر بدینی   کمراه بو حرف شیطان لعین
و ... آنا تمرود ما   نامه ... دقیر بر ...
و ... بسم الله الرحمن الرحیم   ... و قبه با امر ...
لعوان ... لا مکان   میدا ... زیاد ...
پارکه پارکه ... سمنا   ... ...
جمشید ... کورله ...   کرد ... لو اولای ... قبله ...

... ...
... دو ...
... ...

کشتی و شنا [illegible] اهل روان | جنی و ده هزار [illegible] [illegible]
ز شاه مردان لشنوه خبر | [illegible] دعوی قصه [illegible] [illegible]
[illegible] زکنید امیر شاه دین | [illegible] گفتی [illegible]
[illegible] در [illegible] شاه دین | [illegible] [illegible]
در ظلمات [illegible] تمام | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
ذات [illegible] [illegible] | تا [illegible] [illegible]
با قدرت کار [illegible] | [illegible] [illegible] و ملعون
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
دست [illegible] حکم [illegible] | سر [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | تا [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]

[illegible]

کیف و الفاظ [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | و [illegible] فرمان حق کرد [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] صدق [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] عشق [illegible] | [illegible] خالقی [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
امیدم [illegible] | [illegible] مصطفی مرسل
[illegible] جنت [illegible] | [illegible] صدق [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] انسان [illegible]
[illegible] توحید | [illegible] صدق [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] عذاب محشر
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
درهم [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | ع ب دال لا ی
[illegible] [illegible] | وصف [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] لطف [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | ثنای شاه مردان [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | امیدم [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] لطف الله [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] الابلجی [illegible]

ابتدا [illegible] بیان | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
صلوات [illegible] | [illegible] [illegible]
شفاعت خواه امت [illegible] | برگزیده پاک [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] شاه مردان
[illegible] [illegible] | امام [illegible] حیدر [illegible]
[illegible] امام دین | [illegible] رسول [illegible]
[illegible] رسول [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]

شی وه‌ی زندان باهر خورا | دست‌های ایلیاس گروشان رها
دستهای ایلیاس منهم غلام | راه ور آزبند اسیر انام
او سعی وردم نکردن هوار | تا یادان ورنیه غار رهایی شمار
بوسا پای جمشید روحه اکرام | گفت شما کتابی ورات یا ابلام
نام ایلیاس منیج و دال | اجره باد منه صبر چیل ماه
دلی که نشنیدم مرا نام کبیر | سرن ب منیم زنجیر و زنجیر
رملش دست و منی جمشید بکو یا | تا احوال تو بزانیم لقین
زانام که تو نا سیر کرد کار | وقت سلام نزدی کار و...
سو شر حوال او کرم عیان | شی بی ایمه عیان میدین ایمان
منو دستان زندان کافر بام | شکر کرد پاسته دیم و چم تمام
علادت وحتی دان حالی کت | مبر جمشید شاباد دیم ب دست
پا سلامش مکرم لقیت | باهر لش سر ان اهل بوده...

زهوا مقصد و روحه عزه... | همه بو الهی ما که دلوار
عروس کمان شیرین عینی تمام | ما که جمشید هجی کلمه دم
شکر سلام وشاه دغریب | یکم غفتم جمشید وداد و زلی
زوه ایلم سیر کرد کار | و دست و منیج ورای همایما د
غیر هشوا و شهر قمرش وبکی | با ور دون بدست جمشید لعینی
عاطش کرد وردم شای دلبلعار | اگر کشتی ساز ان تمام ... کار
گر کشتی عیش مهتاب سی هزار سوار | لشکر سلام تمام گفتار
سه شب و سه روز زیر ریا | کلا کرد کوه دست ... سمیان
سیان منذر دیکیا کوه ای عظیم | بیشه با هزار دره ندیم
جمشید دات تو جمشید مردار | زی کوه سار دار وبتی قرار
بیم بوی نیم ای کوه بحقیقت | شاید جمشید شاباد دیم بدست
کمین جمشیدان ولش ای کوه ... | کشتی نزدی کوه عنبر روان
جمشید روست تاج باوران سیر کم | لشکر لوبیوشا ای کوه عظیم
جمشید و بحی بکردن علاد | عهد مصالحت زاید کردشان کیرا

بادان دریای او هر دم باور | کفتی بکرداب عظیم جیدر
دریا موج آورجه کمیجا بهم | او هرکه کشتی جمع ایدن بو ایام
خوش بکفتند مزدی دریای طالبان | هر کشتی بجای ارامی ده روان
امر قدرت کوردا ای کوزلی | قالیغ کفته لشکر ورم بکزلا
کفته مزدی دریا عمیق شردینی | جحی الوالعی نادره کنین
کاهی غرقه میبین کاه امان ویر | کاهیا مزدی آب طوفان کذر
قدرکه ستر سال نظر فی انبیش | ام خیبر کور ربین حد تلین وتش
مزدی آبدا ملکیلان وجه ب | مجتبای ایدنها بر شبا فنا آب
بوتنبه قدرت کار سازیمی ان | نیای قیلان سنده یمین حیران
کاهی کم ماهی مزدی آب شط | کاهی هر ماهی وحنه سیاست
تماشادان ایشان بنی الدنیا | دست ربان دسته وقر کورمسندم
ورت غم ملکیشه ای شیر خدا | و سنکرت حیوان دانای ...

کرت جم علقان

کرت طلو قلی لمام تربشان ایتدام | کیشا مزدی آب بنی الدنیا م
یادان وشوریک شهر قهرمان | هر کرد زر دریا هرکه بدوان
تماشت لر الیاس بیش | لشکره سحی ایچی در ترعه
اجران هر کشتی ده پر چون نهنگ | شکر کی کرده وذات دارای معظم
هری قیتغان هر شان خز | هید الی مزدی دریا کی جیقو
ام ار کشتی هر امان ز آب | خشکی سرتای تماشی اسباب
هیشته ها دبان تمش قهرمان | جمیله شاه زلالش نثر به املاک
قهرمان وتشی لکوکیمور ار | او هر کی نفر باور دستار
امان هر و شان هیچ جیدر | والدی قهرمان لزوم ده کوهر
نجی کندی شیر صاحب سلام | داخل باینی مزدی بار کاشی تمام
سعدم دارم هم عمیم لطف تعلی | مدد رسان باک الصدوق صفا
لق کرد جمیله عم دو ای کرم | لرزا سرتای اندرا اشن دردم
دردو قهرمان جمیله هو کبت | بوزین سندن ملک ... تمت
قهرمان وتابوی هر دو امار | ز له آمانه بکر آتشکا
اما وجواب هم شیر شیرین | و هم دو آنیغ ز خالدر رنایت

ایمشی ماهم کرد بشر کردگار — جنابم رسول فرمود بشمار
تا جنگ مشوم جان دل خمار — هر گاه هفا اشی باوری وجاه
اول قهرمان بی مسلمان — برانا نجی ترضای جهانان
دوم جمشید شاه شوم بدانو کیا — سو دست بسته تکیه‌ش ها پرشش
سیم دی خلکان نکرد گذر — باد رد سام نهاد سر بهر
و چم جمشید شاه نکرد رنت — ملک دار کشت بستا زحمت
قهرمان شفقت ای لفظ کفا — خروش و تیانی شی بر جا مه قار
حکمش کرد ایشان نکرد بکیر — آنا کجنبش سپهار سر بسر
دست کرد دنیان جمشید میدی — و دست و قهرمان بزانه لقایی
سلامش ام لشکر شاه — عالم رده سام زور سما
زبانی زبانی اراف بود لشکر — یک بار جنبش شمشیر و بر
عشق بش خروش قهرمان سلطان — و اتش و جمشید ز جنبش مرده
دست امیه جنبش تیشش کمر — دلیش با اولاقی نوام شیر و ازدر

و شمشاد دی جنبش

و شمشادی جنبش کری چنگ — تماجزی جدا دشی ام شیر دلنگ
یار مرا جنبش و دست سپاریم — ز دست بلا فری هیزاریم
تا لشو و شهر و ولایت ویش — کو تا و لیمان ای سرای تیز بنیش
دعوی اوستو و شهر ریش لقیس — ام هر سا ایمن گشت خاور زمین
قهرمان و شغلام ورا جمشید شاه — حکمش کرد صد دم کرد یاسا

جنگ کردنی مالک با دیو سفید

بکیم زغا بکرم کفار — احوال مالک بکریم اظهار
دریا موج آورد ستیز اواج — لشکر با جوش با کفاتی بزور هم
سپاه اسلام مات سرگردان — هر کشتی هزاری را هی با روان
کشتی میدا مالک با لطاف — راست اوا و بانا کوهی ما شلوف
کشتیبان کیا کشتی نزدی کوه — کشت رخت اسباب تمامی لشکر
دیشان کشوه کوه اما نخ زلو — پیدا بادره هم هده شره دلیر
سرداران ها سفید دیو کاو — اهل کز با دشی دیو با سکبیر
سالجی کمر دشیا نظام اسلام — رو بیانی و جنگ با جبر و آرام

قزی کمر بسته بدست مالک نامدار — هیبت و سپاهی که دیر با خبر نمودار

رنگینلری آنی صیاف کبریا — روی صحرا تمام با دریای خونا

کرزش کمربست بدست مالک نامدار — پناه ببر [illegible] دخنده داور

بوسه مشانا کمرز [illegible] — هر جانبی جهان [illegible] بر زمینا

لشکر اسلام [illegible] — [illegible] از [illegible] دیو [illegible] شتاب

[illegible] نامدار — مالک صیاف [illegible]

بو [illegible] قتل [illegible] — [illegible] گفته [illegible]

تا [illegible] شام [illegible] — سپاهی سعید [illegible] تمام [illegible]

[illegible] دیو [illegible] — [illegible] خبر قرار

[illegible] دولت [illegible] — [illegible] مالک پهلوان

[illegible] و [illegible] — [illegible] جلیل

[illegible] مالک [illegible] — [illegible]

[illegible] آوردی مالک [illegible] — [illegible]

[illegible] مالک [illegible] — [illegible]

[illegible]

تا گذر صحرا گردی کرد یار | بید المجنون چمنی سبز بهار

لشکر هلاکم [illegible] عام | پیچ سالم گشت [illegible] کام

لشکری [illegible] | و [illegible] بقیعی للامکان

پیچ شاهی مردان [illegible] | [illegible] و شهرزاد [illegible] آگاه

اما [illegible] شاهی نامدار | [illegible] شیر کرد کار

صورت شهرزاد [illegible] | یقین [illegible] اسیر عظیم

بو اوچون [illegible] شاه [illegible] | [illegible]

[illegible] طلسم [illegible] | [illegible] تدبیر [illegible]

زلزله [illegible] | [illegible]

شهرزاد [illegible] | طلسمات شاه [illegible] شکست

[illegible] طلسم [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] اعلام دنیا [illegible] | [illegible] کذر

[illegible] طلسم [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

پیچ شاهی مردان [illegible] | مرادی احوال [illegible]

[illegible] | [illegible] تعجیل [illegible]

ای [illegible] جنگ [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] ساحل [illegible]

[illegible] ساحل [illegible] | لشکر [illegible]

شوله فیضی ... کسر … ام ودم تو تو سلیمان ...
سجده ... ذات ... … هر برا ... شیر ... حبیب ...
و ... بسم الله الرحمن الرحیم … یاور ... اوقبه ...
کیلیا چار طرف ... قبه ... … ... تا ... پیدا
ولیکن قبه ز سر ... … اسم شاه مردان ... عیان
تو سلیمان ... شیر ... … ... قبه ... بهشت
... ای اوقبه ... … قلم قدرت ... نقش ...
اولوم هر وقت آ ... بولور … هر ... تو ... کار
قبه ... سر ... … هر ... نگاه کر ... عیان
... خدا ... … ... خضر الیاس
... علی ... شیر ... مرتضی … ... رسول شیر ... غزا
یا ... کان ... … ... ...
... عجایب ... … شاه مردان ... ... غضنفر
قوه ... ... … ... دست ... ...

... هر ... کیفیت … دا ... قبه ... آورد ... بهشت
... کرده لوح ... مرتضی … تو سلیمان ... ادهم مصطفی
... تو سلیمان اسم شاه مردان … معلوم ... ای شیر یزدان
لوح ... ... قبه ... … ... علامت ...
... مرتضی ... … دا ... لوح ... ...
... طرفان ... … ... ساجد ... سام ...
... صحرا ... … کس ... ز ... ظلمات
... تمام ... ... … ... علامت ... مرتضی
... ساعت تمام ... … ... سام ...
... کی مرتضی … ... کرد ... قبه ... صحرا
... قبه ... … قصری عجایب ... نمایان
... کرده ... … ... قصر زر ...
... ز جواهر ... … یاقوت مرجان لعل ...
... سلیمان ... قصر ... … اسم شاه مردان ...

ده هزار از دیو همراه ام | ده هزار هم بر پریزاد تمام

باقی طایفه کافر بدکیش | الغرض کشتی شاه دلاور علی

صدای [illegible] | [illegible] خروش

دست [illegible] جنبش کوه [illegible] | [illegible] کشتن کفتی [illegible]

سپاه دیوان [illegible] | سپاهی پریزاد حمله کرد تمام

وقتی مشغول شد علی ذوالفقار | روی زمین تمام [illegible]

[illegible] مرتضی | مشغول ذوالفقار [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | تا علی حیدر و تیغ [illegible]

سپاهی پریزاد [illegible] | سر در [illegible] فیروز شاه [illegible]

ای [illegible] فیروز امیر | اما برای حق [illegible]

[illegible] تعجیل [illegible] | گفت و دست [illegible]

[illegible] تمام [illegible] | [illegible]

امیر مردان علی مرتضی | بوسه [illegible] صدق و صفا

داستان آفرین

داستان آفرین ای شاه فیروز | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] فیروز شاه [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] فیروز شاه پریزاد | [illegible]

[illegible] | [illegible] پادشاه

[illegible] | [illegible] طلسم [illegible]

[illegible] عظیم | [illegible]

[illegible] ذوالفقار [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

فیروز شاه [illegible] | [illegible]

دست [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

جهان لشکرم میدان جنت   بشو ورنه کیان ضیغمان جنت
ای سخن گه داشت پاره [illegible]   گفت نوروی زبانی هر دو [illegible]
روی [illegible] دم با دو [illegible]   آتش سوزان خنجر اسپهدار
روی صحرا لوشا [illegible] آیر   کوی بلور [illegible] دشتی [illegible]
[illegible] سرکابای [illegible] شیر [illegible]   سر برده سجده کرب العالمین
درست برده دعا [illegible] کای [illegible]   وآتش [illegible] بیضای باب سحر
تو بود از [illegible] خدای کریم   یک چار [illegible] بدنام [illegible]
ادشار [illegible] حسیر [illegible]   یاد [illegible] لوت ایدی [illegible]
[illegible] صدای [illegible] آورد   وآتش [illegible] شیر [illegible]
آیة الکرسی [illegible] سه چار   [illegible] زبانی عرش کرد [illegible]
[illegible] خاطرش [illegible] شاد   [illegible] خانی ورعی [illegible]
در [illegible] شاد دین   [illegible] جانب صحرا [illegible]
تمام [illegible] آیر سوزان   [illegible] [illegible] آسمانی
[illegible] [illegible] مرحبا   [illegible] [illegible] [illegible]

ده [illegible]

ده [illegible] لو [illegible] ایرام   ده [illegible] هزار [illegible] تمام
[illegible] لو [illegible] کیش   [illegible] کیش [illegible]
گفت [illegible] سپاهی [illegible]   سرور لشکر [illegible] [illegible]
کفا [illegible] گفت دیو [illegible]   [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] اودیو قطال [illegible]   [illegible] زبر دست [illegible]
یاور [illegible] ذوالفقار   [illegible] وشای [illegible]
[illegible] ابستم [illegible]   [illegible] او [illegible]
[illegible] کشتی [illegible]   آن [illegible] [illegible] درست
[illegible] جباری [illegible]   [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] او جبار   [illegible] شیر [illegible]
[illegible] دست [illegible]   [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] قدیم   [illegible] ای خدای کریم
[illegible] اودیو لعین   [illegible] دانای [illegible] آفرین
[illegible] [illegible] [illegible]   [illegible] تمام [illegible]

بانیاوردی ظرف زمهریر — سرسام باز سام ظرف زمهریر

تا بوقت ظهر قطره در بخت — شی و بالای کوه سنجاقه سکت

درلیش صحرای عظیم سرسبز تمام — نمای پیکره رونق درور تمام

کنبدی بنای او کوه سازمانی — کس عزالو با جیشی شو کریانی

سراو کنبد باداتی لفلک — همو بچم انسان ملک

همیشه دردلان وروی ستمانی — کاه میورد بم کا میو میان

بنای اوکنبد چشمه کوثری — وحیث ماو اضیع وشتری

بنای چشمه جلی لیاتی طیار — کسی بنالدشی بکرو کندرر

حیدر سی بنان او لولی سرکرد — یک شخص بشتی نوار وجاب

رخشنده لشن جاحی تماحی کندینا — سر اتش کرتسا تمام سهمگون

کلشا شوشه حشرکرد کار — در اتش هر سزه ای شوم جه کار

وقتی کاه کرد دلی تم حیدر — هر سزا و بم لحنت عرشیله سر

سهتر سای ازدشتها احتی سر زاد — اهای با ملکان حسینی جوله

بلکه کسی نامای وری اوردیار — نه تو سلیمان شد بو کرد گذر

حیدر جشم

حیدر دات عظیم شیرو دی عزا — چه ذوالفقار رستم مرتضی

هیزه و با دوی وارده سخن — شهمان هر زلام پیکر شیر قند

دست کرو دو دشنام هر سزای دخنجر — لنرا رراه ابیح لشی عدسر

قری نا سرا و دست وشای مردان — او ظار کر حیدر هزار بار زکیان

بی ذوالفقار کیا ز غلاف — هزار بر سام شیر روی مصاف

دار مردی لش ذوالفقار بقلبی — یک شانی دختر نیا دربای

ابوالها خردش قیامت عزا — زرو صحرای فرخ علامت انگیزا

کهاه کرد حیدر هزوی کمهان — سرشی اژدها عظیم خر کذار

صدسی کرنالدهای عظیم — هواکرچنا بتر خوف مربیم

ما وا را ده حلقه حلقه جابس — بهن و دزکرجن اژدهای علیی

سو عشق اتش هم هوا را — ورته سوزبان کشی کوه صحرا

سرسام ابع زار اژدهای بیشم — کیشا له انفق رهر بوده او سر

دوش زم شد رهرو دل نیک — اد و کجا باره غلطان ما زخاک

کیک غرش اژدهای سیاه — اما غزره رنیق سما

وانش پاسی هشی کمری زکیانا — لشو و دنا راهی هر روانت

وفقای وا وکو [illegible] قدم | وادا سوزیان [illegible] دل جم

[illegible] بیشتر | [illegible]

تعیلش بکرد شیر کردگار | [illegible] کوه عظیم سالدر

دیدن [illegible] جای رستم

کفا کرد حیدر [illegible] | [illegible] آدمی [illegible]

ولیش [illegible] | سازندهٔ قدم [illegible]

[illegible] اما [illegible] | معلوم کرد [illegible]

[illegible] جهان | [illegible]

[illegible] شیر [illegible] | معلوم [illegible]

[illegible] قدم | [illegible] تمام [illegible]

[illegible] | [illegible] رستم [illegible]

[illegible] حیدر | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] کوه

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] رسول | [illegible]

[illegible] کوه عظیم | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] حیدر | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] العظیم

[illegible] | [illegible]

ایپا مز و تیغ تو علکرم قصت — زرده ناعع ما وردم بدست
علمش کمر د حیدر جیوی ایانا — تا کمر برا ابلی بکر و ژنیا لنا
حیدرها و ستیز او قصت — هری برا ابلی تیغ کلمی و [illegible]
قتیبه شاور دوم اماو گفتار — واژ و قهرمان بور رشی آزا
اگر برا ابلی بکلشی به تیغ — بیع ریشه ماین بکمر ز بیج
حالا مند شی گرنه جنبه زندان — هیریم و وای عی شای هردا
وقتی هر قطعی آوردیم بدست — هر و شان ان به تیغ [illegible]
علمش کمر داه در [illegible] — وساقی د هر ندان صبحی و لر
قرا ایمان رستو رو لد سوار — لنا کمر دیج بیج نایین و رنا
آیر گفت سکیان حیدر صفدر — اما وقتی ملون گاو [illegible]
دست هر تا با شهر سرآور نخ — و دخل با و شهر بکر دش درنغ
تا یاوار دو بای بار گاه لعینی — لیا بکیا خزه هر جویی سر قاتر
قهرمان و تن کشتم پهلوانا — آه سر و کیش جمع شای هر دا
تو به دگه حیدر رو شنی بساط — سو سپهر تا ریک تمام بو طلا

ارواه و قره کیشا نو روای — اما نغزه گشو کوها مرن
ذهنی هر قطی کیش او خروش — صحرا و سر زمین ماف اما کوچی
قهرمانان ز ترس درددم بالاک — دو هزار سپاه دردوم گفت بنی کر
بخر تیخر مع شای مردان — سپهی قهرمان رد عکم و کان
وا شنوه مشکرا آوردن ایمان — قیقبه وار سال خیر کردیده بکان
دست معلوم او بگی غرون — دست بالی فقصر زندان بنو کردن
جمع خوش ال مع مرتضی — کشت مسلمان بانی تمامی مسلمان
الا شهر تمام ژیا با و سر — اما نغزه که حق دین جعفر
سوال بکا و سر زندان — لیکو ز قتیبه بیدی ایمانا
آنکس ترانا بی جزدار — کمر زا قتیبه ملون هر دار
حیدر ز زندان بمی بر آورد — تر یا او شهر ا نه لیلی بگرد
صبح را عبد کمر د بتیه بیوی — کس ترزا ن و کوشی لعیس
ذی الفقار شیر لد نیام — گفت نو سوار نه لشکر سلام
تا آفتاب صبح هر طرف را پرار — تمام شی کو خواب صفا [illegible] کیا

مصدم ... کردی ... / لشکر ... کشت ... آشکار
... علم ... / تو سپاهی ... خرامید
... روز ... / لشکر ... صف ...
مالک ... / ... کرده ...
... لشکر ... / آور ... زمان
سپاه ... کردی ... / کیشان ... سپاهی کفار
... / جگر ... کنار
... روان کرد ... / ... ملک ...
... بگیرد ... / تاکه ... سپاه ... تمام
... سپاه ... / ... زمان
... / یاور ... سرحساب
... مالک ... / ... شهر ...
... مالک / ... مالک ...
... / لشکر ... مالک ...

[illegible]

اوسعد صفرد و قدم [illegible] دلام ورد شان سهم سپاه خاقی غلام

درست غار کردن کلدم دلفروز غالک سپاه کردش ن نماز

فارغ باین زد کرده سیجان بوی جنبش کرد طهای ملعون

دفتنه شو با ملعون هر دو کیشا آه سرد عذاغ جون کرده

وآتش از غم م بدیم ای جزا آخر زی وعاکیشام ای سرا

چراوم ترگشت رخان جانم خشم آخ ملکشون سر مشو کیم

ناگاه مهرزاد هر دی چاره شوم نامش ارغوان جنکی طلوم

دمدم مهرزاد مداخای گخت دآنچ طوی برای [illegible]

از جو و وقت سیم نور نامه فرد جنبشان کریم کار دار

صحنه چی حمراق شداد دل ایک و صحرا مطیم بری نام تنگ

کار [illegible] بکریم وکشت سپاه شان یکی غافو زنده زاد شان

ای چی کرده رت کافر بدکار طهای شه جنبش آن ملک

گفته از سپاه میر رزیر لوشاشانی چینه جو شسا دانظر

حمراق شداد لعین زو رشت جنی ارغوان آن نه جمت

مهرزاد

مهرزاده کافر بیم سوزان یک لیر مرزک عظیم

کردیی دکیجار رسیدی بد نقش سحره و سرد شان سپه شان [illegible]

سحره کسر بر [illegible] وزنی دار [illegible] کر [illegible] رقابت

صدای نوحه کوی [illegible] آورد جنبش [illegible] سما

زنا [illegible] صف کشان [illegible] سپاه [illegible]

[illegible] سوار [illegible] هالک [illegible]

[illegible] اورد [illegible] مردان برابر [illegible] سپاه

[illegible] سپاه طهای اما مقیدان ملعون [illegible]

نامش شداد میرش [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] مالک [illegible] [illegible]

[illegible] مقیدان [illegible] برابر [illegible] تمام [illegible]

[illegible] شان [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] صیاد [illegible] [illegible]

[illegible] ضربتی [illegible] درست [illegible]

[illegible] اورد [illegible] مالک [illegible]

دا سزدی کسینش سر سرداری سپاهی — درضرب نیزه گردش ز کیدن
ز ایلشی سر پیچی نیزه سمند که — ز لشت هر کب نکون یا یخی آر
ایلدی بکجم صحرای ارشک — لیقه دلیش درلی نیزه کدرت بلدت
آنا غیره ای عاشقی پیدین — زردیش آیرد ز را نیز مایی
کندیش حواله صحراق کزرویش — تا بیرو نفوقیت مالک کزر ویش
قلی لیش کیشا مالکه آیم وسر — شاهیدر صحراق توییو تر
تا او بیر کلای بیلدای کیرد کار — دلیش غیر لم تا یخی ز لیش آه بولار
ماسه مرتبه حضرت غانا — توش مالکه [illegible] و آتش [illegible] داد
روکرده ملعونی ذات ای کو سیاه — بو ورانه گر حق دین مصطفی
دلیتری مالک ملعونی هر دار — عز ز مار بورتانی حصار [illegible]
ارغوانه جی ز رلا کرده عروش — جنبی شوکت هزار جوش آوردی که
لشکر اسلام هر کس ز لیش وتیشی — روکردن دمچ لکزدی اندیشی
لشکرکشی شیدای زره پرکشا — خونی ویته دریار روان طه سراه
مالکه کدی دارش هزار عوان — گرندیش هر نیزه بکرز کران

و هنده کسیاه

و هنده کسیاه وقتی دلیشانی ایچیند — گرندیزان سر سام لکزدی یکی
ز بالدی [illegible] هار ریکی کرد طهمانش — دلیش سپاهش تمام کشت بانی [illegible]
کیش آنه سرد کزد ابزدر — خند گرون قالبه در دوازده چهار
چار ودر طهمای کرد شانی جهار — لشکر اسلام یا مر جیا ر
ایچی ز رملا لشکو ر ورست — بیشت بنای دین [illegible] هم [illegible]
خیشانی کشتی مرد بار [illegible] — کشتیبانی کیشا نزدی دریا بار
سلاشای مردای تمر علام — عمر کیهی ذ لو الملجی نام
سه مرد زسر شبا مر سجانی — کشتی نزدی کردشانی روانا
مرد چهارم ز آب شیلی و سر — تیغ محرم با خوشحال فاطر
سهر مرصع دیشانی [illegible] — رنکش عورشو لوبیخ [illegible]
در پایه بانی سهر باله وحی گم — شی دلای پادشا قباد اعظم
و [illegible] قباد شاه دخت بو اگاه — آنا [illegible] کشتی نزدی ای ورید
الدرلی [illegible] قباد و سر دار — لشو [illegible] عور [illegible]
هر دو در کرسی شا ولام — هر سوی لیرشانی حوالان [illegible]

اردوه وان لو تا ولدی اشهانی   هر را برابر سلام دواهیشان
نرسام حید رسرسام برو تاب   مرز احن حید هالش اجواب
ورت دشاه عوان ولهم کند   قرمانش حو پادشاه قباد
همو جبر سحن ابه تو حرال ها   ناکه هراز حیشانی حیا ال
حید رودت حیمنی ددی پاسیاه   امرها ادهر سوی حنه دراجی شاه
علا بوالمحی روان پای دونشر   دلای قباد شاه لکردنی تقریر
یاوانی حوق اه درروازه حسار   درحلابی دشار یا هر جیا حسر
مشی انور دی شیره تاب سام   دلش قصر ایوان مرصع تمام
بو طور ساز شای مزار حیا مالی   حضیع لکاه کر دو شای عزان
دیلکه عقاد جع قصر دلی نحش   لعل جواهر میدا کر شی نقش
مرق مورشلش حو شمس قمر   زرنگانش انسان هات مو سیر
خانکه ونسنت قصر تمام دو کارا   مزار و قیمت صاف زرنگارلا
درقی با نقص علا مرتلی   دلیکه حنده هزار صف کیشکی سپاها
کلکته بشت سوراری کیمه   مردانی زلای شاه مرتاب از دره

دست وپای دست سپاه خاص تمام   علا بوالمحی کردشانی سلام
جواب سلام سعد شانی تمام   اوسعف دردم اکرسی ازدمام
شیر بولمی حنی شاه عزان   حنالدی کرسی کردشان انکلان
شاه ورت زلام ها کذرتانی   ها جمیش اتنی حکار سنا
علا مرتلی حرد دا جراب   زساحل زبانی آتیم ونا سب
قبه دشاه و تخت هیم وزنی آذر   عالمش حیتورنی ادشاه طراهی
حید ورت سران ای شاه قباد   معندی سرکردان عاجزه شاه
ماتت حیرانی معندی سر کولا   زرشی هنی سرلشو هیو کذیران
ذره زرشی نهی سرلشو زجفا   دورشانی کرتی جهانی اتکار
کیشیا آه سرد قباد مسلون   درسته حیف طهماسی عاجزتری
قباد شاه وتخت و برانی طوم   کلی بوالمحی خوشان تمام
امرسران رها هر کلا انوش   روانی ها ولای قرعمر ولیش
ابوالمحی ورت وعمر عیار   حجاب مزا ابوزارد دنیار
عمر دورت لیحون عار وری اوزه   هتوفی حی بیغای یانی سر

سخا شاه مردان خشمش چو دید — روز رزمش ز عمر نقاره زد
عمر صبر کرد تا که تو آه — امیر زاده عمر [illegible]
علی بولیلی بر قمر عدوم — شاهی که عمرو [illegible] ارزم
خواه عمر آه [illegible] — بورت با شرام هیچ مکر [illegible]
[illegible] عمر حیله باز — دست نیابد [illegible] کارساز
کمند و دست [illegible] — [illegible] هیچ [illegible] بروان
آه [illegible] تعجیل [illegible] — دخل [illegible] که ترماش
دیگه [illegible] قدر جای [illegible] — [illegible] گوهر [illegible]
جان که [illegible] — [illegible] گشت [illegible]
ای سرو [illegible] دل نواز — [illegible] کارساز
یارب [illegible] — [illegible] سکرم [illegible]
[illegible] خیلی [illegible] — ای مسلمانان [illegible]
[illegible] — [illegible] کرده تمام جواهر [illegible]
[illegible] — [illegible]

وآن [illegible]

ای [illegible] گفتی [illegible] عشق — [illegible] هیچ [illegible]
چند [illegible] عمر [illegible] — [illegible]
[illegible] شاهی [illegible] — هیچ کس [illegible]
[illegible] آفتاب — [illegible] خواب
[illegible] — [illegible]
سخا شاه مردان [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] دل [illegible]
علی بوالحسن [illegible] — غرق [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] ذوالفقار — [illegible] رسول [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] دست [illegible] — [illegible] خواب [illegible]

ساحل زمینم آوردی دگر حمله‌ها کردند طهماسب با پسر
ای سپهی مشغول طاق قباد لشکرا اندرآتش یک سر نژاد
گشت تیغ تیز حیدری ایمانی بشا تو نفرق عمر شای مردان
نو که گشت شیر حیدر بسام آنها همه سپاه گشت تمام
زلفهای تیز جوش میرسید هفته هزار کاه و کشته بزدی
گشت او را [illegible] شیر خدا داش نفرق سر قباد گمراه
کرده او پاره بود [illegible] ولشکرش بزودی [illegible]
شمشیر کشاد علی تیز دات شکست [illegible] سپاهی که فرای [illegible]
گشت مسلمان بابی تمام آوردن ایمانی [illegible]
اهل شهر تمام گشتیمی خدای تمام آنان نزای حق الله بنام
هرکس که ای ایمانی آوردن دین مصطفی گشت [illegible]
گشت سر [illegible] و تقبیل [illegible] [illegible] حیدر عالم شای [illegible]
شای مردان [illegible] درست ز لکرمی [illegible] گنج [illegible]
چند کس [illegible] با کفر [illegible] [illegible] گنج خزینه

حیدر [illegible]

حیدر هکش کرد [illegible] آوردن تا همای کشتی [illegible]
چتی سی هزار سپاهی قباد شمار گنج خزینه گوهر با شمار
[illegible] کشتی مروان [illegible] حیدر [illegible] و تقبیل [illegible]
ایمی ازکوش حیدر با [illegible] [illegible] علیم [illegible] زنبیا
[illegible] [illegible] [illegible] حیدر [illegible]
[illegible] سپاه [illegible] فیروزشاه حال او [illegible] قتل کرد آنگاه
[illegible] گشت [illegible] تمام [illegible] [illegible] حیدر شای [illegible]
[illegible] کشتی حیدر [illegible] [illegible] فیروزشاه
[illegible] سک [illegible] [illegible] [illegible]
نامه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] صلصال [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] حیدر [illegible]

تا که دلش بیو حیدر بونا چاه　　شاه دلدل سوار علی مرتضی
لوازم نالکلام پیدا بولدی دو　　هیچکس بوزر رد تاب کمر زه فرد
آوردی با سعد میر اق آستانه　　دلیلان پیدا ایکشتی هزوی اوش
دلیلان که حیدر علی مرتضی　　تیلان نکشتی چند مال در پناه
مال خزانه بر آوردی شراب　　شاد کشا دل لشکر اهر یب
ز مالی بتمازور در نیاز　　هیچ طمع نکرد شاهی دلدل سوار
تمامی نکیسه سپاه کردی بخشش　　لشکر سپاهم خاطر کری خوش
ایم جار لشکره ز صلصال جز　　یاد ا عشق مه صلصال کافر
شخی نامه بر دو لشکره دواد　　رو عالمی نی کیم یکرده ش فریاد
واتش دلهٔ ز دست حیدر الله　　عالم تمامی چیزار دو زلیان
کفای نامه لره صلصال میدین　　واتش یوانی نامه او لعین
لو نسابه هزوی نامه عار لور　　ای تیغ سپرم صلصال بتر زور
اینه چند سالی من بر شخم زلدت　　هر لیلان عالم معلوم قرولدت
شهر مرصع کنجش کچدی تمام　　ینکلش تو لو تمام خاقی عام

ایکیدم

ایکیدم دوری بار شکی عظیم　　سپاه ز حمود طلب بینه پیم
تا جرم ز دست شیر خطا　　صد اوج صد داغ ز دست شکا
سیو هفتاد سالی ایمن باشیم　　و لطوره کحکی هر کز نکیشم
صلصال جنگ گفت ما نه ظلم کن　　شی سبی نامه ملعون مکراه
او د فرزند داشت کبرا ایمانا　　هر یکیا یوبینه از دلی چدمان
هشتاد فرزندی باز کاری انا　　هر یکیا لهاب سیفه هزار اری
هر کسنه شهری حکمکی سر دانش　　جز زور بهنر کشت هر ملداش
ده فرزند ز لای و لیک کافر　　مکث زیک حیز جنکلی مامور
هر ده فرزندی ملک بنا بلیغ　　ز صلصال ش کافر لعین
یکی هامش کیو یکی قهرمان　　یکی تهمتن یکی کادوی خان
سرکسته ز کشته مثل مرمال　　کشته ز شماره ز تخم صلصال
تو فتنه جنکه ادا رستخیز　　ز ساهان دیو ز کو نمرزان
اه دیواب صلصال مکراه　　امر لوش همو زیان طوبیک شاه
وهم کاری بکمی پیغ وسپاهش　　مترا لوف مکی ملکان خاوارش

ملک وزیرش با تمام و داد | هم صبح با انجمن وزراد
ز ایام و دل مشده بازرگانی | جهان دیده کار کسی بی اختلاف
و گفت ای سلطان دانای جهان | چون سوار حق و بخت یار آگاه
فرزند لشکر بگو تو ای کار | سر بر در دشت خاور باز رود
ز جنگی که با هیچ مرد کار است | ز ویلی عهد و وزیر که از راست
دانش شگفتم دیدم لفظ وال | مرا فر و فرزانه و صاحب کمال
دیدم هر قلمی ز قوم عرب | یکی شخصی بی دردی دنیا طلب
هو یکی ز خاور بسر شهر | کوها چو سیوه ساحل کشتی گیر
هم مستان تو تاج گشته صنعتی | شاهان سا حل بحر تنها
مبادا بیداد تا با بو بو فیش | مثل تو نه کار هست بجوز کیش
مثل کامه قاید سلطان دگر | چند داری بو زیر شنام جاه
به هر یکی عهدی درست | آدمی بنی حرف که درست
عاشر کون ز نام داستان | چه دمی بیوه دیگر غمزارن

اونده تمام اولدی

زاده ز تقدیر بنای بهتر ین | که بساز کار ان جوان آفرین
رسیدن فیروزشاه با مراد لشکر اسلام
سپاه او مردی دریا فیروز شاه | بجا چون هزار تماجی سپاه
چون هزار سپاهی فیروز شاه کینه | سپاهی شاه مردان دلیران دینی
کشتی ادیبان لشکر سرها ل | که فرمود بنی زنجر سلطان ل
فیروز شاه با همراه بیگه بخیز | با داد سرها ل سلطانی کافر
در حضرت مسند تخت اولیعلی | فرو دم با داخش فیروز کین
دلش در سرها ل فیروز شاه کند | سرها ل پیدین کیر آورده دشمه
دست های سرها ل الیشش فیروز شاه | در دم لشکر روح سپاهی سلطان شاه
از و طرف حیدر امیر حضور | چند لشکر و صفی طرماس کافر
برو ز ستند تیغ شاهی لشکر | برون صحرا تمام با الله ولد
وقتی کیر با سرها ل لعین | لشکر جو سپاهی طرماس کین
کبیر ای لشکر طوطی دوان | گفت و داستان و ملک جهان
او زند شند شال تشت جوج | بسیعد را الدم کرد شاه شهر
با دست زگه زاو که قران | کیلاوه دردم تقیل بدوان

وحق گورا حیدر او دعا   دیشانی بید او سپهی قرزنده
چیا ادوم قیزوز شاهی سرور   بو سادوت بای حیدر صفدر
شاهی ورسی عجم گشت وخاطر شاد   ادم ذات پاک آور سعی [illegible]
حیدر روشت سفری با وردان آرام   تا گه هم بیون و میدانش اقدام
نجلی آیورش فرزند صلصال   والی هر قبلی [illegible] عشق با سر [illegible]
اماده جواب حیدر صفدر   هر سا و سر بال سخن [illegible]
وشت ناست حیلش [illegible] زلزان   [illegible] اهر [illegible] ای [illegible]
داشت صنم سر ان تیغ صلصال   صلصال ابنه دال [illegible] پیر [illegible]
[illegible] علم وحلم   [illegible]
اشتاد [illegible]   [illegible] گشت [illegible]
هر شاری شاهی [illegible]   [illegible]
هم [illegible] حکمت [illegible]   [illegible] فضل [illegible]

او قرزندان حمام صاحب سام   هر یکی بر جانب صد هزار مقدم
[illegible] منم ای امیر   [illegible] اهمای نظیر
[illegible] باد [illegible]   قبول [illegible] شاهی [illegible]
[illegible]   [illegible] و خاطر شاد
[illegible] و سر بال   [illegible] فرزند صلصال
[illegible] سره وبا   خلق [illegible] گمراه
[illegible] ای بر داشت   دلای صلصال [illegible]
[illegible] بحکم   [illegible] گشت و خاطر جم
[illegible] زبانی [illegible] شراد   وشاد [illegible] دلای صلصال شاه
[illegible] نور ور   [illegible] صلصال [illegible]
[illegible] علیه [illegible]   [illegible] دانش و هم [illegible]
[illegible] آوردن   هم [illegible] کردن
[illegible] گشت [illegible]   آخر [illegible] بقای
[illegible] قتل [illegible]   [illegible] قرار
هر ساشان [illegible] حال   اهل فضل [illegible] حال

سپه یکسر اور حصی گشت پیدا | قوم اقربا تمام کردم فاش
یکی است زکیان بگیرش بتیغ | تیغ نهانشیش درهم [illegible]
[illegible] سپاه عنقا تاج زر | لشکر ولای بابوته [illegible]
اصل حقی او [illegible] در رزم کار | بسی دشهر زر نکرونی گذار
صاحبان چلا [illegible] فرزند وحشی | داستان روسیاه بعارضه کیش
سپاهی [illegible] دجالی گشت تمام | الیه اما نه صورتانی فرلام
سرهای دهقه بابوجن عدم شکسته | زلفانش گردیم [illegible] تم بت
شعله و هر دوی حق گردیش آزاد | [illegible] زنده کیم صد نشانی فرباد
کاملاره و [illegible] سکت تبت | اوزمن سرسانی قوتی [illegible]
کاری بکردن زدن بیا پیشانی | سزانان زلفولکان [illegible] پیشانی
رفاقتی کورد ب بکنت عطا صلحانی عندی کورد ب
داستة فرزندان صاحب الدل سنگ | سپاه هر دوانی [illegible]
یکی ما هش [illegible] کرد بهر کار | دست پاشی [illegible] درخت [illegible]
یکی [illegible] کورد

یکبار بسی کید مرادش باش | یکی بهی کوزر خیلها سازش
در و دشتانی حصور هر دو سپاه | با حیث حیدر صلحان بکران
وردای [illegible] لشکر | وشب و روز کردشان [illegible]
تا یادان و شهر ساحل زمانی تمام | منزحیک ولای لشکر اسلام
اتانی رو سری لشکر اسلام | هر دو شان خیمه بارگاه تمام
حیدر روانه حشش [illegible] وداد | باکه حیی [illegible] بکریم حسا و
[illegible] لشکرم [illegible] | [illegible] لکیاتو سپاه
شرط لوجه راهی [illegible] کردکار | زی [illegible] لشکر بجرم وداز
[illegible] و شهر [illegible] | بدروی [illegible] سرای [illegible]
یکیات شب سیاه [illegible] | زده [illegible] پوشانی [illegible]
[illegible] کوس ساز [illegible] | صحرا و کهسار [illegible]
[illegible] کرد دشت [illegible] | جرانا و [illegible] زمین
[illegible] کوه [illegible] | اما ملرزه کوه صحرا [illegible]
سپاه [illegible] | مردان برابر علی شاهی مردان
لشکر اسلام [illegible] تمام | [illegible] جمی [illegible]
[illegible] یکی [illegible] | تا عطش [illegible] هنر

درست کرد و جلادن نمیدن انا چکند | کیشا یک نعره لوبنه بلند
ز سپاهی اسلام مالک از درد ٥ | اما فقیدان بغزای کافر
جنگی قهرمان ز و کمرمی بهم | هر دو شانی و هم نیزه کو بستم
تا جگل نیزه به دو بار میدانی | یکی ز کا ضرر تتر بنیانی
تا آخر الامر مالک پهلوانی | و زنده کی سینتش سر هرشانی ستانی
ز لیشت بر شی نیزه زار او درار | شی و جهنم ملعون هر دو ار
یک یک کم ما مان تمیدا کمین | تا م فقا و فقر و یستفر دی بر یلی
ابدکه دی یلم کوردب با حورار | اما فقیدان نه زی کازرار

یاور مالک جیدی ازیانا | شنده شی مالک یکسا کورد کوران
ز دغانا کمرز ملعون کریش | آورد پش است مالک نیزه ولیش
کرد اش حواله تفوق کوردب | امرد او شرد اش تا جیلی تاب
ز باره سه بار کرز شی کوه کفار | ز دغانا کمرز مالک تا حورار

نه ایدوب چقانه اورگه

نه ایدوب چقانه اوردی چکر | ناجزم آوردنی تناهی کافر
صد هزار لشکر بیدی ایانا | کرتی ادمیانی مالک پهلوانا
مکر دو هوا دو نیا مرتضی | اما و میدان با عزم غزا
لشکر اسلام یکسر کشت تمام | هر دو شانی دو جم به تیغ هر دم
چونکه جنک کردنی خوارزمشاه | جنگی ادوان ز لو هجه [illegible]
یاد ا دکوردب بجا شاهی حیدران | کوز قسش کمر بسته کوردب دیوانی
تمنک مکر دو شانی [illegible] | نیزه کورز تیغ سه دشمنا بهم
[illegible] کوردب کرسته سر در بای بکر | دو دیش ز بلای [illegible]
در دم دستباش محکم کرده بند | وزدر قوت [illegible] او بند
مالک [illegible] مردانی ز دو ی تمنک | سعد میر [illegible]
سپاه اسلام ایشت تماشا | ز سپاهی کافر وقت ستانی
لونیه جنف [illegible] حیرانی | لشکر صلصال کشت با یمانی
شکست درو سپاهی صلصال کفار | کبود [illegible] کور و در کمر بزانی نثار
اما و [illegible] مرتضی | بن عم مالک رسول ختار
او دیش ایمانی کوردب صلصالا | زانا شی [illegible] دانای [illegible]

کرد درست چون زر دلیل آورد ایمانی — نیک افکند خلوت سرة دلهای

خلوت جمشید گفتا پیش تمام — تا بجا مانه جنبد فرو گرد و مقدم

هفت [illegible] روز [illegible] — زر و درج [illegible] سپاه [illegible]

در [illegible] و دلش جمشید گرار — [illegible] بکر و ریم جنی او مرداد

جنی فرزند [illegible] کریم — خلوت جمشید [illegible] سپرد

ما چون او [illegible] — سر فرزند دلام [illegible] کیا

مشرطا [illegible] بنیاد [illegible] — مرز [illegible] دلجلال

بسته [illegible] تخت [illegible] — زنجیر و زر کم گشت [illegible]

سپاه [illegible] بدو [illegible] — یک فرزند ولیک نوپیوند [illegible]

[illegible] وزیر [illegible] سرافراز — جنی [illegible] سپاه و [illegible]

جمشید [illegible] سال [illegible] — حصاری بکر [illegible]

[illegible] شور [illegible] — [illegible] کرده [illegible] اقبال

گردش [illegible] شورت [illegible] همراه — سوار [illegible] دلدل شیر [illegible]

رفتن شاه [illegible]

[illegible] صد هزار سپاه — سوی [illegible] جنی فرزند شاه

سیم شب [illegible]

سیم شب [illegible] روز [illegible] همراه — باهر قدرت جنیان [illegible]

[illegible] خیلان و جانی — سبزی [illegible] عجب [illegible]

[illegible] — [illegible] کوه [illegible]

ساحل [illegible] حکم [illegible] — بادشاهی [illegible] شهر [illegible]

[illegible] باد [illegible] — بوتا هر [illegible] اقلیم [illegible]

سپهر [illegible] هزار [illegible] — [illegible] همراه

یاوران [illegible] کوه [illegible] — دیشان کوی عظیم [illegible]

[illegible] کوه حصاری سازان — قصر [illegible] زینت [illegible]

[illegible] هر [illegible] — در [illegible]

[illegible] جنی [illegible] — [illegible] عزت [illegible]

[illegible] ساحل [illegible] — [illegible] شاه

[illegible] — [illegible] شور [illegible]

[illegible] شاه [illegible] — [illegible] یاوران

[illegible] مردان [illegible] — [illegible] پادشاه اعظم

بس از حمد ت سمک نام | داشتی ای جوان برازر پرسام
[illegible] بیان | با سر قدرت بنیای لا مکان
ز کوه آمد بگرفت بیابان | تا جرا القاف خزانیم حیوان
زور دستش ز عمر او عمر کندی | و آتش اژدهایم نیز سا حل زبانی
غیر دست وشاه سمک نامدار | سلامت کند [illegible] روزگار
فراوان سلام کرد و ولایت | و آتش یکید دلشکر رسلامت
سمک شاه و آتش [illegible] در نظر | الغم هفت روز رزان سلام [illegible]
گون و آه [illegible] نامدار | بیم وضع سرزای [illegible]
شرو رستای شاه سمک نامدار | منیش هنر اوزن [illegible]
علوی س شابوری است کیان | وات سپاهش بیوسه [illegible]
و تاو بقبیل بقطره بدر | دور رش جنو [illegible]
آورده حقیقت زنان طعام | نزل ان شادی شیرای [illegible] سلام
فرح بخش زنان دل [illegible] تازه | آنان هم اسم [illegible] روز
دیشان هر روز [illegible] | افتاب جو [illegible] شام

بهرام کیلا

[illegible] | قرار گرفت لشکر تجمل بودان
[illegible] سمک شاه

زرشاه سمک نوشته خبر | زبس [illegible] تمام کرد تکبیر
تا که سروان [illegible] حل زبانی | نگاه کرد قدرت رب الی علیمی
و قصه نیز شوشتی [illegible] | انا نحن الغنی رسول حضر
دلیکه کردن ای الم قصر سرش | شقشقه زلف صف سبقت زلش
وقت بان دست ملا یکیا تمام | بکرمی سجده زرسول زمام
سماتی [illegible] سعید ساوات | شفای خوانی است [illegible]
تعداد شاکردش ز [illegible] | نور محمد لوشان [illegible]
سمک شاه خراب الانبیا | سجودش سجده های رسول [illegible]
بیدار شد ز خواب سمک شاد کام | دریش [illegible] نور [illegible] تمام
الا شرای حق الحق [illegible] | درسته نماز شکرست [illegible]
سمک شاه [illegible] انجیل و انا | و کار رکرده رسول دانا
ورست محمد [illegible] دینم و خواب | لوهر [illegible] وکتاب

روان بی جهد کسی جلی یادران — ولدی گمک شاه وبا درد دل
آوردون جمع اهم عشق علیار — کمک وریستن هرگز بادرانی دوزار
علیا روزیشانی جشمای گرین — شاه سمک و آتش سوکستدم [illegible]
بیبانی شغبرای حرفیم دیکی ر — و سه بهر ارتاف عالکوی هزار
شاه سمک و آتش دردانی تیرپوش — حرفی جواهران بکرین دکو شل
حسن مسلمان بیم حرام کرد قبول — حریم وخوار اوردی کسنه از رسول
هر محزونی وصدق با ولی ایمان — در لته چیرا تان علی زاده گیان
حد چه بزه العینت بمو بانگار — و دین طرهاسا علمیان هر ده
درشه و سمک شاه و نیم شیرویی — مکنه دره جورتب الی الابن
بجمعه قو رسول ورمو وسعتی — دلت مرای حتی مسلمان یابین
معلوم و زادت گلت سخنا نم — بی نام رسول شاه هر دا نم
شرطا بوهزار ای دیندگو داوم — تا تو جنت بکر و مقام
زامانی رو قه اوی شاه مردان — سرو کیانی دل اش کرو قربان
کفت وست بای حیدر صفدر — فریاد وسیلع دهندۀ داور

مالک [illegible]

مالک هی بی سپای باشمار — همی فیروز شاه دخل یانی زنهار
او سون نعمت ظلم هر لخیه — و شاه کرین شاه وسیای خرخیه
کرون شکر و دسته وانای اهنگ — ساز شدگان اشفیا نزبان سما

مناجات سیدلاه بیات

ابتدا الرحیم بامر سبحان — ساخته انس جن زبان زبانا
بزرگ ستار ستر ارش جلد — قادر قهار معبود محمد
یارت بعزت بنده گناهت — وشترا سرور شفیع کلامت
بانگ وری باخدا انبیا و امام — بجا جقی آیه کریم کلام
در رشتی ترین جوام تا سانا — و عیلی جریده جهان خوانها
وصفت عطا خلوص الهیاناست — و مواره شوق دار امانت
سواره سینه سرانی نا جاک — و خون کفنی شهیدانی باک
بکر قسیم ملک اعلا — و شرینی حرف سوره هل اتی
و ارشاد عظیم حالات تو — فکر تو جشن بشهای تا حرو
وارستن لیه سرم صحوای بلکورت — و عزت جا فرعه تا بورت

در چشم جهانی و رشید الامت ای در شب تیره صبح مه بالاش
در پروانه شوق حقیقت چو پیدا در شعر ای روی آتش جز نمایی

در ورد او داد ثنای تبرد در آه دلی ریش گریه جگر سو
در حاجتی آدم ز سعی ادریس هم دامن گریه دانی بی تکلیف
در نوح نبی ز طوفان طوفی و میل کرم گریه ی تر خوی
بشنو ابراهیم جزای تو با فرا کعبه مبارک خانه گوی ساره
وصف صادق و اسمعیل نجات که [illegible]
وای یعقوب دیده سر گشتی بهر یک یوسف زاری کرد سه شنی
کی یا عنانی هر یاکه ما در از دیده تو یا یوسف بیش پادرا
بالحجی ها ابراهیم کرمان تن صبر دو نده گریان در زمان
ای کرده تو به زحمت کار آگاه ایوب ز زاد طالع صابر هم بنجاه

از عطا کردی های فرزندش صابر هم دلی گشت شای عیش
شی ذکر الهی زحمت ز دست کافر شی تو در درخت
ملاحظه ی شی بر عش پاره ز سر او بیاد تیغ ها پاره
بر گرد در درگاه الکریم یا که تن داد و هشیار سودای کعبات
ز کیمیای مصر کرده زاده دا خلاصی جزای تو سر نهاده
ای یونس الحق دست با هرده و میل تو بیم شوی آزار
چند وقت ز ظلم ماهی دا بسار خلق تو بش نکرد و قوتی ها را
و الطاف ز دیگی بی جرو ست بو زمود خدای او زرحمت
و داز نغمه داود ایجبر تو بخت ی ما منطق معجزه بهنر
او بعد محبت با بخش کرم ما نه بخشی آهن چون موم
ز برای وقت با بوش در بحر ز روزی ما انتقال حقیقت زره مکره ازرشت
از حاکمی حکم بنی سلیمان سر دری هش حکم از جهان
دیو جی بکبیر طور و مرد ما نظر ما نطق یا شیا چند بیر زر
در ما بدور دو بنیا دل شاد آه نه لشت دیوه شکری باد
سری ارض تمام ان ها نا هنای گشت او صبر دین فرمان

حکم نگهی بارش بادوست — بادا ابد نام خالی گ[illegible]

در جان عیسی مسیحای مریم — مو جوش کردی ز نطفه آدم

ز لطف تو بود دانای سهند — چند کس ز لطف تو بوی [illegible]

و موسی کلیم کوه الی زین بادا — مکر مناجات جهت تا طور آ[illegible]

فرموده تو ز امرت [illegible] — هر ساعت [illegible] کردی [illegible]

هم تو امرت کرده در کارخانه — هستی [illegible] دادور

که گم گشته نجوز طرف — [illegible] ز مرتبه هزار [illegible]

در وقت شب نور احمد محمود — دنیا و [illegible] کردی [illegible]

حکم نبوت داد عیانی — [illegible] کشف [illegible]

در راه خلقت افلاک [illegible] — کیانی [illegible] فرقان [illegible]

یا رب بحق گزیده افضل — [illegible] محمد مصطفی [illegible]

[illegible] کشیده روزگار [illegible] — [illegible] شرمسار [illegible]

از صدقه گنای [illegible] — هر [illegible] ز [illegible]

[illegible]

تو نکه [illegible] — کنه کار [illegible] شوم [illegible]

[illegible] جنبش [illegible] — شیطان ظالم و دیم [illegible]

[illegible] عقلش [illegible] — [illegible] وه [illegible]

[illegible] آدم [illegible] — شیطان [illegible] پادشاهی [illegible]

[illegible] ابلیس ملعون — تخت دل [illegible]

[illegible] — دل گدای فقیری [illegible]

شیطان [illegible] — [illegible] شیطان دل [illegible]

[illegible] — عقل [illegible]

[illegible] شیطان [illegible] — [illegible]

[illegible] ملعون [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] دل [illegible]

[illegible] — دل [illegible] و باد دست

[illegible] بادم [illegible] — آوان هم و حرف دل [illegible]

شیطان [illegible] — اولاد آدم [illegible]

[illegible] شیطان [illegible] — [illegible] کاری [illegible]

درجهتی چشماڭ خورشید الست / اولرغیته بیمار مونداغ حالات
دیوانه شوق حقیقت ... / دلبری روی ... خوبانی

دورسا دورادا کونکلی تابرد / دآه دلیدین کوزنه خنجر ...
دهاجتی آدم فرزندی ادریس / هم وهم نوح ...
درتیه جی ... طوف / ... کرم ...
بلی ابراهیم ... / کعبه مبارک ... سارا
دصفی صادق ... / ...
داه یعقوب دیده ... / مهری یوسف زاری ...
کیتا ... / ... یوسف ...
باجتی ... ایوب ... / ...
هم کرده ... کار آگاه / ایوب ...

زهره ... فرزندش / ... تخت شاهی ...
بلی ... / ...
... / ...
... / ...
... / ...
... / ...
... / ...
... / ...
... / ...
... / ...
... / ...
... / ...
رهایی حکم بنی سلیمان / سروری ... جهان
دیوجی ... / ...
... دل شاد / ...
... تمام ... / ... تخت ... فرمان

هیچ بکبای بکرسه ادوسته   خدا امرادا تمام خالی کت
دمدبن عیسی مسیحای مریم   موجودش کردی زنطفه لعجم
ز لطف تو اول دانای بر هنر   چند کسان ز لطف تو مری زنر
وموسی کلیم کوی طور رسیدا   مکر مناجات جهت نور آ
فرموده تو اما امرت تا   مرسات منالای کوی
هم تو امرت کردی دردکارساز   مسی حتی قوانا دادار
که کم کشتی محمد طرف   حتی ز مرت هزار
ورود بهتر نور احمد محمد   دنیا و حستی لمو کردی موجود
حکم برت و ادر حانای   لو لو کشف ادی اوداو
ده خلقت افلاک تو رت   کیا ای پرلش فرقان
یارب بحرمت کزیده افضل   احمد محمد مصطفی مرسل
سخ کتیره روزکار زنان   ز کردر بد حشر مسار
ارحمه کنای حق اپانه   هم سن کریم ز لدت

قوتلغ

تو تکه وادا کرده کاه من مکر   کذه کار زنان شوم بیدرختر
شده دنیا جنش بد سنتی   شیطانی ظالم ودیم نفقهاتی
غمان عقلش ز رستش بعذری   جلوکیشتن تا وه مردی مردنی
ترو جیه مرادا زاجم رسختش   شیطان خدلدا پادشای تکلتی
سپاهی جو مراد ابلیس ملعون   تخت دل کمرتن سر رکه دوروی
بالحی جرحرف سپاهی تمکار   دل کدای فقیری زه هزار
شیطان حیله باز مرد مردانی   دوست شیطان دل کروانت
هم ادو سوسه و نشن منانو   عقل جوشی فام جنش مهمانو
اوندرو بدار شیطانی طاهر   جان زدر دونتا اکرتی دروبر
حکمش ستمکر ملعون هر دار   مرد جونش تو بکرای کار
هده حیله فند مرزدی دام   ملا هشتن دل جوسر سام
هم مردانی شنزش قوت   دل جا عو دکو بی دوم وماد دت
دت ماوجم تربانی جی کورش   اوان هم و حرف دل کمران کرکی
شیطان مرجمد فند ساکی   اولاد آدم کیر داهش
الهی دستقدرت شیطان زوروزن   قت لش در کاری دشورحق

یکدم بی بی آیین ورزش — دو رخت مدو فتنه ازارش
کس جلادی اینی ورز و رشتش — دنیا گشت اوه نیش
اولاد آنهم است شلالش — سکرلی نی حلیه زر لیم وه واربش
هر وقت کیفیش هنر سوزش — نه نشت کوه مدو ازارش
مکر بتوفیق دانای کمالیت — ز هر ازنکی هر نشیگی زر دست
تخمش سبزابی دلش هر ومعنا — بادمی زاده کار و لیش کرده
ای علی کریم دانای کرده کار — بهر شان عصیانی شیطان هر دو هم
بهمت رسول مبعوث سرفراز — ز روضه جنت عنبر و ناز
بقطره رحمت دریای تمار — ملطفی احسانی کرم هم تا سا
ببخشم دخاکی سنده اشت — سنده ان پاک حق شناس ست
مرادی کنام منجه زحق کوه — بخشنده قوت یا صبر یا منهو
عکسش عظیمی استغفر الله — ناجی لا اله آخر الله الله
لاحول ولا قوة الکریم — الله بالله العلی العظیم

محررات

محررات باکه تو هنر و سر — ورنه سنداوند خاک نادو سر
عملیرا کرده لطالتی — معاف گشت ز دیوان کارش حالی
وزانه قدم هر لطف — ز حواس دلش تیم بو عشا غاشا
هر درست بون اقدس هلا — لاطف هر رحمت باری تعالی
هر دست قدرت ای شاه الدنیا — ببخشولدی سنده کان و لیش
عشر کردیم کفته مناجات — نهان و لطف قاضی الحاجات
ای ازل خالق دانای کل شیء — باقی هر ولیش لا یموت حی

جز النبوه از بیت مفتی هرش — ور لنک حلادل سمع مدارکوش
ملفوظ خیت شرسمک شاهی مزال — اهل شار کمر حیت ابی مملان
روز شتقی مع مر فکلی — حیی سیاهی و لیش رو هیا نراه
در انه طبل کوی بخرد مدار — رفاه و نفعیل سپاهی بی شمار
راهی او دوسپاهی شاه دین — باوان وکفی حلادل لعین
مسنبعی هر نفار هوای فراوان — رنکارنک کللدی تیدا اشکلان
لذاته باسمی و نوش و شربی — مدار شو ز طرح عطر عنبر بی

بلبل [illegible] غزل خوانلیو — [illegible] و یپراقی دکل [illegible]
[illegible] بلبل [illegible] — [illegible] رقیب [illegible]
[illegible] چشمه [illegible] — [illegible] چشمه [illegible]
[illegible] طلوع [illegible] — [illegible] سلطنت [illegible] سام [illegible]
[illegible] — [illegible] زرهی [illegible]
[illegible] و [illegible] — [illegible] خیمه [illegible]
وکفنه حیدر [illegible] پناه — آدینی [illegible] حشمتده [illegible] کراه
[illegible] سایه‌بانلری [illegible] — [illegible] خیمه [illegible]
تا شهر [illegible] — خیمه [illegible]
[illegible] خیمه [illegible] — [illegible] خیمه [illegible]
[illegible] — [illegible] ترتیب [illegible]
[illegible] — حقتعالی [illegible]

[illegible] نوبت [illegible] — شاه [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] طلعان [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] طلعان [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — اوردی [illegible]
[illegible] — اوردی [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

کاری مردانه ایشی ایسی هر کار — لوانان مردود دنیادن وار
تا که عالم ... تکبیر ... — [illegible]
والدی بیچ سلطان ... فر — ترکینی حسن ... بیت برابر
اگر هر بر عشقی کرزیم ... — وارت توحیدیم هر ابر ...
اول هر بر عشقی کوز کرایم — هر بر ... حقیقت ... ایدم
کرزی ... سلطان مردار — اما ... ... کیمسه ...
شاهی مردانی ... رب کریم — فضل بسم الله الرحمن الرحیم
دستی ... کردم ... — ... دار
... فلک — ... انسانی ...
... مقام ... — هر ... سلطان ...
... سلطان ... — مات ... ایشی ... دیر
... کرزکانی یار — و غرقت مردی اکمال ...

مردی کمال الا ... — کرتش ... شاه حیدرانی
... حیدر ... — سردرش ... سلطان ... فر
سلطان ... — مرد میدان پهلوان کیمی
... — ... ای ... کران
... — پهلوان ... ذات
... — ... مردی ...
حیدر ... — ... آیه ...
تا بو ... رب العزت — ...
... سلطان ... — ...
... سلطان ... — ... پادشاهی سلطانی دال
... — ... حیدر ...
... کفار ... — دست ... دعا ...
... سلطان ... — دستگیر ... دالی دال
... — ...
... سلطان ... — ... کرزکا

لرزه گفت مرای زمینی زمانا   زمانه جردکس با ...
اوشولکر لوا با مرد او ...   نوروزکون مشرق کم ...
سوار بارا اسب الکانی تشو   صنی برادر نوزاد ...
اورد حنی دلیش اشتام کریا   صفکیشان تمام ...
ارژدهلان شتشی یکنا قرار   کونی کورد شیران ...
الابنی صلطان ایا محمیدانی   صفکی لسای کر ...
سپاه کعدم کورر تمام   دوکی با قالوق ...
حوراجرا برا اله کر دور   دو کرده محمیدانی ...
دولت کرد لو لان لو ترنللک   دوا غزا فودشا سپاه ...
کیا نوه کرم شور لشکر   مرد صید اشل طبل کرد ...
شی مرزی صید ایلیم جهوانی   کیا تیغ تیز جوانب ...
کیا تیغ تیز سلیم با اتو ...   بیا نز تجرق کور ...
قلی قتی آرسو کرت وبان ...   تا کرار تغیش ...

سلیم

بیم کی لکرد مرد تیز کرد ...   داملکر کانی تیغ تیز ...
الابی ... کرد قلم   گفت مرزی زبانی ...
مرد کیا نوزاد ...   ییقه باره کرد و سر ...
میدان ملعون ...   سرتا پای ... آرد ...
کرشی کرت ... نکهت   اما و ... و تخت
... سلیم ... وماں   کردش حواله اوکرز ...
کیا مرزی سر قلی ...   هم شادت ... کریم
... دوش غریبتی ...   و ... سلیم ...
... سلیم ... نیا   با مرد مان ... الی ...
... عمرش بو تمام   عاقبت مرکی آخر ...
... که فرسید ...   ... سلطان ...
... کیشان لشکر ...   شی مرزی ... ال ...
... تیری ...   ... نوزاد ...
... آزاده   سر ... کرد ...
... لشکر ...   ... کرتا ... زاد ... شان ...

شاهی دو دما دو کسبانی صلصال لقا　　دو خلقا سردی حکیمه اره
دستکوبی شاهی [illegible]　　جنبی صلصال شاه میدینی [illegible]
او اسپهانکه کیش [illegible]　　سنک سنبراست [illegible]
دانلر که کوسی کسر تا　　علو از رمای [illegible]

آمدن صلصال شاه بمیدان و جنگ مغلوب شدن

سور ده صلصال [illegible]　　جنبی کبعای [illegible] تمام
[illegible] زر درست [illegible]　　عالم ز لشکر تمام [illegible]
[illegible] لشکر کفار　　[illegible] آورده [illegible]
زوطرف حیدر لشکر اسلام　　سور [illegible] تمامی [illegible]
[illegible] درست مالک [illegible]　　ز طرف [illegible] معنی [illegible]
[illegible] دو [illegible]　　جنبی [illegible]
او میدان و تار صلصال شاه　　کفت نه [illegible]
کذلعنی [illegible] صلصال [illegible]　　[illegible] میدانی [illegible]
سور [illegible] و تیغ　　[illegible]
[illegible] صلصال [illegible]　　مرد میدان [illegible]

[illegible] اگر [illegible]　　اما میدان [illegible]
[illegible] زمان [illegible]　　زمانی زمان [illegible]
[illegible] صلصال [illegible]　　دو [illegible]
[illegible]　　شاه مردان [illegible]
[illegible]　　[illegible]
[illegible]　　[illegible] اسلام [illegible]
[illegible] قسطی　　[illegible]
[illegible] صلصال [illegible]　　[illegible]
[illegible] صلصال [illegible]　　[illegible]
[illegible]　　[illegible]
[illegible] شاه مردان [illegible]　　[illegible]
[illegible] الجلال　　[illegible] شمشیر صلصال
[illegible] حیدر [illegible]　　[illegible] هزار آفرین
[illegible] مرد میدان　　[illegible]
[illegible] صلصال [illegible]　　[illegible]

اوندن دیوانی دروستم شاهی — هر بیت انکشتل جنده [illegible]
قالمش حضرتلرندن کتدم بدست — ام عمر عشقلرینه کتدم [illegible]
حالیلر دیر سوسنی ای آه حنا — دو ادهره حسن بیک حلقه
ماوردی بو زروی سیدای آخر — تا الفلرنی زعفر عرف
هر بیت مبیالرنی بکریم ذتاب — بیچاره ام اهر نسورسه حو
بو بیتم لکیمان زوردن زمانی — لیکیان انطبو ... کلی ... شا
حاکمش کمرده علمای حلقه اوندن — حیالدی او فعل ادکسه
تو فیلی سکیشان علقه اجیانی — درسانی حمیدانی امرداکی ...
چهار حد جز بو ننک سکینی غم — حلقه آمنیس علمات
علمات سبزان وقت — کلد رحلقه لرنی نعود
اهره جم لبانی نقاره بقیس — عیانی درنابی حلقه
اوندکرده شانی زود ز سینم — کرسنه شانی پاره پاره
مشدن تمیدلی او حرف عود — ابدی حسن بکیبا او جبرکت
اونده حجام زور کمدن سوان — حملی درنه عرق زنی

اورونده اسباب حجها قوم — زارب ... سلام
اهل ارشو سن عجب طرز — زاز ... ... کور
... خوش اول عرفتی در زر — دستق خوشکان ... ویرب دید
ورقنده ... دلو باز رد — ... اسباب ... دید
هر وقت خوشت باد الیا — عاجزیم زدت ... شان آل
برساوردت کوما کوریب برتا آلا — حج جیش خمسکان سلا آلا
بتشان ادر سیلا جیانیا — سعاپایا بیک در نشاهی
کی قیاه کردصلتلر کوار — قدقدکوش الما بنیز دیدر
وردت کوما حقیقتم در — بیان فلنش جفای در سر
دامن صلوه درزار جز — بمیدر یا پر یاش نادر سرار زخطر
رانکی شفقت کرد بر صفات — سیرزا آیز ... ابات

[illegible]

[illegible]

... اوردولار ... [illegible]

... اوردو ... [illegible]

... هر روز ... [illegible]

... تمام ... [illegible]

... معلوم ... [illegible]

... توفیقت ... [illegible]

... تمام ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

... دست ... [illegible]

... تمام ... [illegible]

... المعجب ... [illegible]

... المعجب ... [illegible]

[illegible]

[illegible] | [illegible]
[illegible] | اردو کونکر [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] دین ایمان | [illegible]
[illegible] | [illegible] صلصال [illegible]
[illegible] | [illegible] اسلام [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] اسلام
[illegible] | [illegible]
[illegible] مردانه | [illegible] صلصال [illegible]
[illegible] صلصال [illegible] | لشکر اسلام [illegible]
[illegible] | [illegible]

[illegible] صلصال [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
صلصال [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] ذوالفقار [illegible] | [illegible] صلصال [illegible]
[illegible] ذوالفقار | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] صلصال [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

[illegible] شیر [illegible] داور [illegible] دگر [illegible]

نامهٔ نوشتن صلصال نزد [illegible] نامه در رفتن اسعد [illegible]

دگر بنوشته صلصال دال | شه مبادا [illegible] ذوالجلال

به قاصد روان کرد با شهر خطی | [illegible] نامه او بارگه بر [illegible]

[illegible] لشکر نزد وزیر | همه به [illegible] روی کار [illegible]

[illegible] | چنین کس [illegible] زبانش

حسن یاور [illegible] تمام | [illegible] سپاه [illegible] تمام

با پنجاه هزار سپاه کرد طیار | [illegible] تمام با هزار

شهر خطی روان شد [illegible] | آمال بزم جنگ [illegible] حیدر

[illegible] شاه مردان | ولی شاه نامه [illegible] روان

[illegible] کار | روان [illegible] بشمار

سعد وقاص [illegible] مرتضی | ده هزار [illegible] طیار

[illegible] سراسر | [illegible] نعره [illegible]

[illegible] سعد [illegible] هزار | [illegible]

تو شمشیر کشیدی بر خطی | یکیان بدل [illegible] با خبر

[illegible] | [illegible]

[illegible] حلقه [illegible] | هر یکی خیمه [illegible] همایی

[illegible] حسن تمام | [illegible] سام

[illegible] کار | برابر [illegible] چار

[illegible] بدستم | [illegible] وقتم

[illegible] | [illegible] قبر [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] کار | تو [illegible] کار

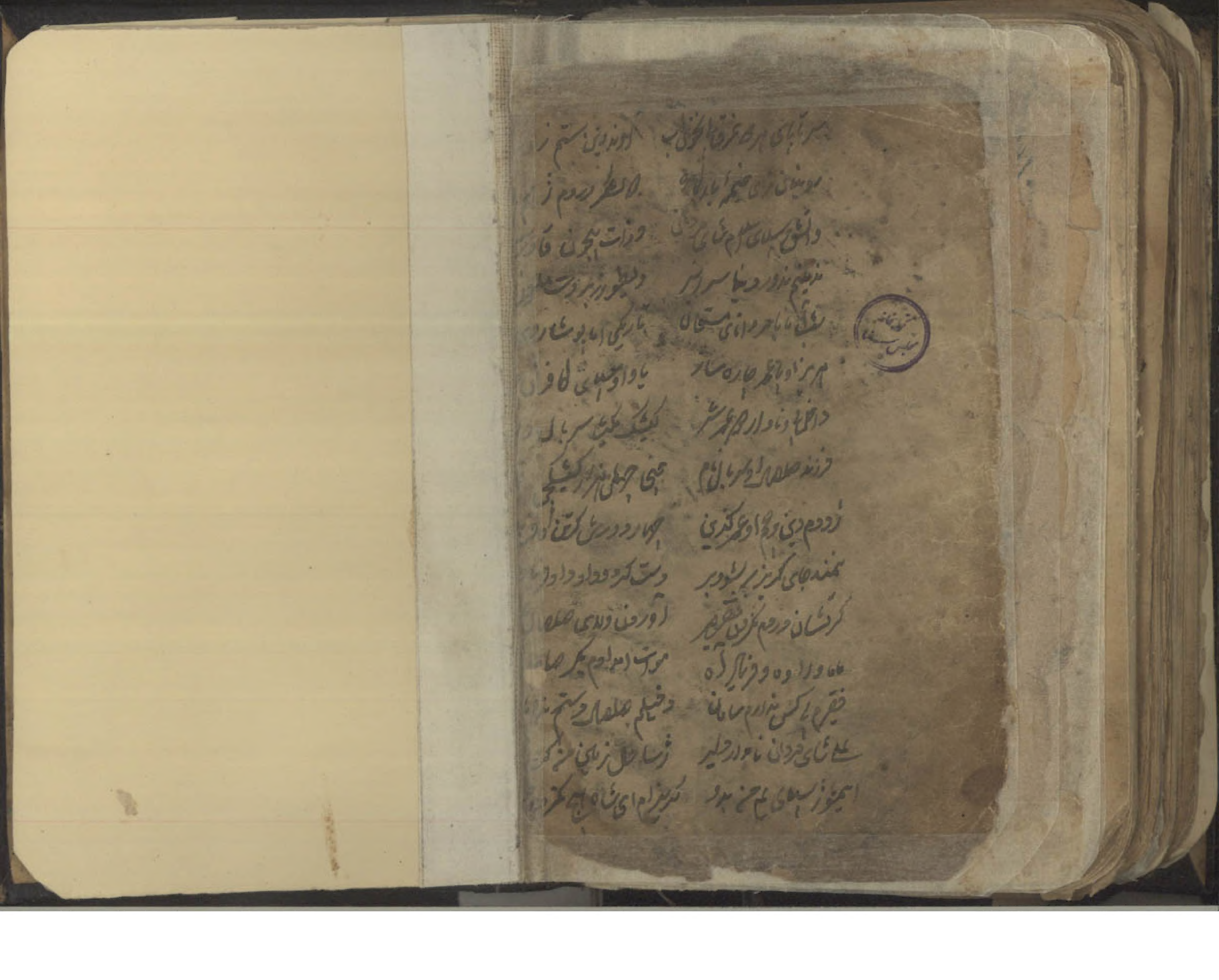
جایگه خدا [illegible] | زر [illegible]

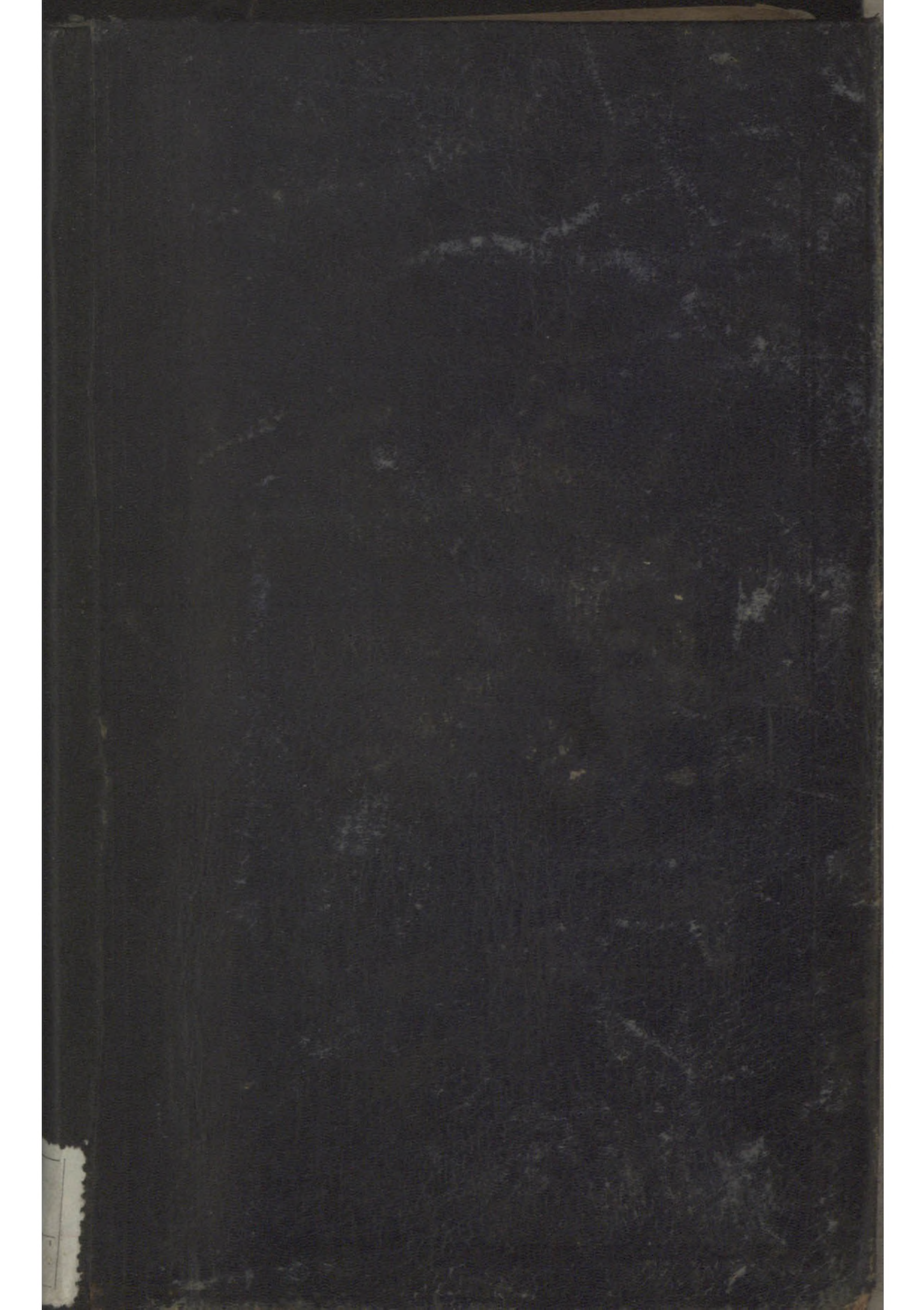
[illegible] | [illegible] هست

[illegible] قبول | تا شفاعت [illegible] رسول

[illegible] صلصال [illegible] | [illegible] زر

تا بوقت شام [illegible] جنگ | [illegible]

اوسا هر اشان ده قال قیل بوره و دست جلاد و تعجیل
اگرای شخصه یکشی به تیغ مجی ارشه کی نکرد است ز تیغ
قطال چون کشفت حرواله وزیر داست سعد وقاص بندکی و زنجیر
شا باهر دانای کرد و کار تاریک بیا صور بیهر زنی بیکبار
هریزاد بیا مجی نامدار دقتش بیا خالق دانای کرد کار
کمند کرد ست وینه شرمست یاوا و سپاهی کبر بت پرست
چنگ کیلیا شیر بلند افراز راش کفت بنزدان ام کار ساز
دیش سعد وقاص وینه شیر نر هردم مواچو یاربّ داور
کمند اهو دا مجی سرور سعدش بر آورد وینه شیر نر
سعد نامدار کمند نه پشت بست بر آنانجاه وینه سشرمست
نمرا دا فرصت مجی دلیر سعدش رها کرد ژ بند زنجیر
هردا نامور چون شیر غران بیاوان و شهر واند که زمان

آمدن علی علیه السلام از به سعد وقاص و ابو المحجن

یکدم ژ ایشان بکریم گفتار بدریم تعریف شی دلدل سوار
بقدر یکماه امیر صفدر بدیه مجی سعد شیر نر

ژ ود حید

ژ ودها حیدر شیر حق پرست کفت نو سواشه هر ای شرمست
جستجو مکرد ژ هر راه و یار ودیکه قافله عظیم سالار
هیدای بنزاه قافله سنگین جزنش هرسا اسیر کذلین
واتی و ععع قافله تمام دیهان ام نفر پیر زور پیرسام
جمع یاوایم و شهرها ییمون آماهر یمان جوامی بقین
کشت بنیاه بردیم بدانای داور ژ بلای عظیم بنامان بدر
وقتمان ژ انا ام نفر سوار هرکه پهلوان جبه جوشن دور
هرار ژ سپای کافر بدلین کردن قتل عام بنزا فامان کین
کردن ژ لشکرویشان کار زار بنزانامان کین ما دلدل سوار
حیدر با علی شی نغام وزیر ژ زانش مجتبی سعد دنک دلیر
واتش و قنبرا امیر کذلین دلدل ها دوره بیریم بکر زلین
پیر صف شکن ینع نامور ذو الفقار آورد بست نزدی کمر
قمر کفت نور دیا مدارا نو آتش و کس روکرد و سارا
تمام صفا بر دقمر کفت نور آهی کرد سود دلدل به قتل کافر
سوارش و بسه رو قطاه داد قیا تا یاوان و جای سبزی نازنین